

Ölümsüz 12'ler TUYAB tarafından anıldı

1996 yılında devlet, kabaran toplumsal muhalefeti tecrit altında tutup, yok etmek için devrimci mücadelenin dinamik alanlarından hapishanelere yönelik çok kapsamlı saldırılara başlamasının ardından, devrimci ve komünist örgütler tarafından başlatılan süresiz açlık grevi ve ölüm orucu direnişi 14'üncü yılına girdi. Direnişte ölümlü küçülterek yenip, zaferin teminatını sağlayan 12 yiğit devrimci TUYAB tarafından düzenlenen eylem ile anıldı. Anmada '96 direnişinin tarihsel serüveni anlatıldı.

GÜNCEL SAYFA 2

Devrim mücadelesi ve ihtiyacı

Sınıf mücadelesinin önündeki bir yığın engel, sistemle bağlarını koparmış, kendisiyle hesaplaşmış bir örgütsel duruşla bertaraf edilecektir. Daha fazla, daha yaygın örgütlenmek; daha fazla militan mücadele, daha fazla Komünist devrimci nitelik, daha fazla fedakarlık; Maoist komünist partiler etrafında daha fazla ve daha sıkı birleşmek; işte, küçük dereciklerden büyük ırmağa dönüşerek tasfiyeciliği boşa çıkarıp devrim ve Komünist toplum geleceğine akmanın tüm sırrı buradadır!

PERSPEKTİF SAYFA 8

15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

Halk için

DEMOKRASİ DEVRİMLE GELECEK

DEVRİMCİ DEMOKRASİ

2-16 AĞUSTOS 2010 181. Sayı Fiyatı 1 TL e-posta:devrimcidemokras@ttmail.com www.devrimcidemokrasi.net

Provokasyon değil organizasyon

Demokratikleşme yalanı ve referandum hilesi

Ülke gündeminin Anayasa referandumuna kilitlendiği bu günlerde, referandumun kendisi egemen klikler arasında çıkar ve yaklaşan genel seçimler sürecine doğru halkların bilincini bulanıklaştırma çalışmalarıyla sürüyor. Bir yandan açlık ve yoksulluk sınırında sefalet içerisinde daha fazla yoksullaştırılan ülke emekçileri, diğer taraftan faşist, ırkçı yaklaşımlarla toplu imha ve katliamların hedefi haline getirilmeye çalışılan Kürt ulusuna yönelik saldırılar giderek yükseliyor. Estirilen bu rüzgârın odağının bir yanında AKP, kendini yeniden ve daha güçlü bir şekilde organize etmek için referanduma yüklenirken, diğer yandan ise bu gelişmeler karşısında tedirginlik içerisinde kendini yeniden var etmek için direnen Kemalist kliğin çırpınışları mevcut. 'EVET' ve 'HAYIR' ile kendini ifade eden bu iki egemen anlayışın ezilen halk ve sınıflardan yana bir çaba içerisinde olmayacağı açık. Ülkenin dört bir yanında halkın cebinden kaldıklarıyla hummalı bir çalışmanın içerisine giren egemen klikler, sözüm ona kendi elleriyle kurup geliştirdikleri, halkların ve ezilenlerin üzerinde bir baskı ve imha aygıtı olan 12 Eylül Anayasası'nda gerçekleştirecekleri sözde değişikliklerle demokratik bir düzen inşa edecekler. Sahtekarca kendi çıkarlarını emekçi sınıflar ve halkların çıkarı olarak sunup il il dolaşan egemen kliklerin istediklerini elde etmek için kullandıkları kirli politikalar, yalan ve demagojilerin ise ardı arkası kesilmiyor. 12 Eylül AFC'sinde asılanlar için sözde gözyaşlarına boğulan Başbakan, hapishanelerde yakılarak katledilen, ölümlü burun buruna yaşanan siyasi tutsakların karşılaştıkları yeni saldırıların ise altına imzasını atıyor. **Devamı sayfa 4'de**

Üçüde aynı dili konuşuyor. Farklı cümlelerle aynı şeyi, faşizmi savunuyorlar. Aynılıkları noktalar ise bu işi hangisinin daha iyi yapacağı üzerinedir. Emperyalizme uşaklıkta sınır tanımayan bu bayların her-biri bu görevi icra etmek için birbirleriyle yarışmaktadır.

V“Vatanımı seven insanlar”, “dağı taşı temizleyin”, “güvenliğinizi alamayız gidin”... İrkçı-faşist bir zihniyetin ürünü olan bu sözler, devletin yetkili ağızları tarafından beyan edilerek, Kürtler açık hedef ilan edilmiştir. Dolayısıyla ‘provokasyon’ denilerek geçiştirilmeye çalışılan son yaşananlar bilinçli bir organizasyon olduğu gibi bu organizasyonun arkasındaki güçte 87 yıllık bilinen geleneğiyle devletten başkası değildir

Devletin “yeni” savaş konseptinin ilk uygulamaları

“Demokratikleşme” söyleminin hiç bir perde arkasının kalmadığı, gelişen süreçte artık bütün çıplaklığıyla ortaya çıkmıştır. Kürtleri sindirmeyi ve Kürt ulusal hareketini tasfiye etmeyi amaçlayan devlet, PKK'nin saldırılarını yoğunlaştırmasının ardından bir nevi bu tasfiye sürecinin ikinci raunduna geçmiş bulunmaktadır. Yıllardır bir çok yöntemle katliamlar yapanlar, geçmişten beri süregelen linç kültürüne de yaygınlık kazandırarak toplumsal dinamikleri ve bu dinamiklerin önemli bir parçasını oluşturan Kürt ulusunu hedef alarak imha etmeyi amaçlamaktadır. Boyunduruğuna karşı gelen ve insanca bir yaşam taleb edenler devletin yeni sürecinin hedefine girmiş durumdadır. Yeni karşılaşmadığımız bu durum öyle iddia edildiği gibi ne bir provokasyon ve ne de üç-beş “sarhoşun” işi. Faşizmin kendisini ifade ettiği bu saldırılar tamı tamına bu devleti yöneten erkin icraatlarıdır.

Bir vali, bir parti başkanı (ki yaptırdığı katliamla nam salmış bir parti), içişleri bakanı gibi devletin önemli isimleri bu yaşananları öven bir açıklama yapma cesareti gösteremezdi. Evet, bu kendiliğinden gelişen bir olgu değil, planlı bir saldırıdır. Devletin “yeni” savaş konseptinin de ilk uygulamalarıdır. Karadenizde başlayan bu süreç Bursa ve Hatay ile devam etmektedir. Bundan sonra durağın neresi olacağını önümüzdeki süreç belirleyecektir.

Bir vali, bir parti başkanı (ki yaptırdığı katliamla nam salmış bir parti), içişleri bakanı gibi devletin önemli isimleri bu yaşananları öven bir açıklama yapma cesareti gösteremezdi. Evet, bu kendiliğinden gelişen bir olgu değil, planlı bir saldırıdır. Devletin “yeni” savaş konseptinin de ilk uygulamalarıdır. Karadenizde başlayan bu süreç Bursa ve Hatay ile devam etmektedir. Bundan sonra durağın neresi olacağını önümüzdeki süreç belirleyecektir.

GÜNDEM

Yeni etapta tasfiyeyi perçinleyen eskinin açık tekrarıdır SAYFA 3

Dersim'de festival coşkusu

Dersim'de on binler 10'uncu Munzur Doğa ve Kültür Festivali'nde bir araya geldi. Tunceli Belediyesi ve Dersim Dernekleri Federasyonu (DEDEF) tarafından düzenlenen festivalin bu yılki şansı “İkinci 38'e hayır! Kültürümüz, kimliğimiz, inancımız ve Munzur'umuzla özgürleşelim” oldu. Konserler, tiyatro gösterileri, panel-

ler, resim ve fotoğraf sergilerinin açıldığı festival boyunca Dersim'de oynanan kirli oyunlar teşhir edilirken, Dersim'in sokaklarına kadınların, doğa severlerin eylemleri damgasını vurdu. Festival öncesi çalışmalarını yoğunlaştıran DHF festival süresince de merkez ve ilçelerde sürdürdüğü faaliyetlerle etkin bir rol oynadı.

sayfa 16

ABD'nin yapmış olduğu katliamın belgeleri basına sızdı

2001 yılından buyana Afganistan'ı işgal eden ABD ve işbirlikçilerinin Afganistan'da yaptıkları katliamlar, kendi arşivledikleri belgelerle gün yüzüne çıkıyor. ABD hükümetine ait gizli belgeleri kamuoyuna sunan 'Wikileaks' adlı internet sitesi belgelerin sayısının 90 bini aştığını belirtiyor. Afganistan'ı demokrasi götürüyoruz teraneleri ile işgal eden ABD emperyalizmi ve işbirlikçileri ise açıklanan belgeler nedeniyle zor durumda.

SAYFA 10

Engelleri aşmaya çalışıyorlar

GÜNCEL 6

Devletin önlerine koyduğu engelleri aşmaya çalışan Bizimköy Engelliler Üretim Merkezi'nde çalışan engelli işçiler, sömürüye ses çıkardıkları için işlerinden atıldılar. Güvencesiz çalışmaya maruz bırakılan işçiler, eylemlerini ülke geneline yayacaklarını söylediler.

Üreten biz yöneten de biz olmalıyız

KADIN 7

Rize Ardeşen ilçesinde çay tarlalarında çalışan kadınlar, sorunlarını Demokratik Kadın Hareketi aktivistleri ile paylaştı. Sabahın akşamı kadar çay tarlalarında ömür tükettiklerini dile getiren kadınlar, yaşamları boyunca hep ikinci sınıf muamelesi gördüklerini belirtiyorlar.

DHF: onların sonu bizim birliğimizde

GÜNCEL 11

Bursa ve Hatay'da yaşayan Kürtlere yönelik gerçekleştirilen linç saldırılarının ardından bir açıklama yapan DHF, “emperyalizmin ve uşaklarının ırkçılık zehrine karşı, halkların kardeşlik bağını, bağımsızlık ve yeni demokrasi mücadelesinin örsünde çelikleştirilim” dedi.

Asker mayınları yaşamı tehdit ediyor

Kürt illerinde ve sınır bölgelerinde yoğunluklu olarak devlet tarafından ‘güvenlik’ amaçlı yerleştirilen mayınlar birçok insanın ölmesine ya da yaralanmasına neden olmaya devam ediyor. Ölen ve yaralananların ise çoğunluğu çocuklar. Mevcut haliyle mayınlar artık bir cinayet aracı olarak işlev görüyor.

Artık alışkın olduğumuz mayın patlaması olaylarından birisi de Van’ın Özalp İlçesi’ne bağlı Damlacı (Reşikan) Köyü’nde meydana

geldi. Patlamada 12 yaşındaki Fırat Alpaya adlı çocuk, ağır yaralandı. Köylerinden, sabah saatlerinde, kuzularını otlatmaya götüren Fırat Alpaya, Akspi Karakolu’na 50 metre mesafede, kuzulardan birinin mayına basması sonucu meydana gelen patlama sonucu ağır yaralandı. Özalp Devlet Hastanesi’nde ilk müdahalesi yapılan Alpaya, Van Devlet Hastanesi’ne sevk edildi. Devlet Hastanesi Yoğun Bakım Ünitesi’nde tedavi altına alı-

nan Alpaya’nın babası Reşit Alpaya, oğlunun hayatı tehlikesinin sürdüğünü söyledi.

Askerlerden babaya teklif: Olayın üstünü kapatalım

Patlamanın meydana geldiği alanın karakolun hemen bitişiği olduğunu söyleyen baba Alpaya, “Oraya yeni mayınlar döşenmiş. Biz uzun süredir oraya hayvanlarımızı götürüp otlatıyoruz ve böyle bir şey yoktu. Demek ki bu mayınları yeni koymuşlar ve köylüyü bu konuda

uyarmadılar. Patlamanın ardından 2 sivil gıymimli asker bana gelip ‘Olayın üstünü örtelim anlayalım’ dedi. Ben de, ‘Bu işin peşini bırakmayacağım’ dedikten sonra bu defa oğlumun ameliyatına giren hemşirenin yanına giderek karnından çıkan şarapnel parçalarını istemişler. Oğlum karn bölgesinden aldığı yara ile ağır yaralandı. Ben de yarından itibaren gerekli hukuki başvuruları yapacağım. Sorumlula-

rın yargılanıp cezalandırılmalarını istiyorum” dedi.

Özalp İl Genel Meclis Üyesi Faruk Gören, Özalp sınır bölgesinde son dönemlerde artan patlama ve ölümleri İl Genel Meclisi toplantılarında gündeme getirdikleri, Van Valisi ile görüştüklerini, ancak sonuç alamadıklarını kaydetti. Gören, sınıra yeni mayınların döşenmesinin kaygı verici olduğunu söyledi.

'96 Ölüm Orucu şehitleri anıldı

İSTANBUL- 1996 yılında devletin hapishanelerdeki faşist saldırılarına karşı gerçekleştirilen süresiz açlık grevi ve ölüm orucu direnişinde şehit düşen 12 devrimci, TUYAB tarafından gerçekleştirilen eylemle anıldı. Sangazi Mezarlığı’nda gerçekleştirilen anmada '96 direnişi anlatıldı. Sangazi Mezarlığı’na yürüyen

TUYAB üyeleri sıkışık “Yaşasın ölüm orucu direnişimiz”, “Devrimci tutsaklar onurumuzdur” sloganları attı. Direnişte yaşamını yitiren 12 devrimci anısına Hayati Can’ın mezarı başında toplanan grup adına bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada '96 direnişinin dönemin Adalet Bakanı Mehmet

Ağar’ın genelgelerine karşı başlatıldığı ve 69 gün sürdüğü hatırlatılarak, “Yaşanan bu muharebeyi '96 Cezaevleri Genel Direnci kazandı. Bu kazanım, devrimci tutsakların ortak yürüttüğü başeğmez direnişinin yanında, 'Biz içerdeyse siz dışardasınız’ çağrısının yankılandığı, sokakların tutuşturulduğu birleşik bir

eylem dalgasının itilimiyle oldu.” denildi. Tüm baskı ve saldırılara karşı içerde ve dışarda mücade- lenin sürdürüldüğünün ve büyü- tülüğünün belirtildiği açıklama, “Biz kazanacağız” vurgusu ile sonlandırıldı. Açıklamanın ardından hep bir ağızdan söylenen marşlarla anma etkinliği so- na erdirildi.

Hozat Sağlık Ocağı’ndaki duyarsızlık protesto edildi

DERSİM- Hozat Sağlık Ocağı doktor ve yetkililerinin gelen hastalara yaptığı keyfi uygulama, Hozat halkı tarafından sağlık ocağı önünde yapılan basın açıklaması ile protesto edildi. Hastaların başka hastanelere sevkinde ve bir çok konuda yaşatılan sıkıntılara ilişkin yapılan açıklamada keyfi uygulamaların son bulması istendi.

Açıklamada, 18 Temmuz Pazar günü gerçekleşen bir trafik kazasının ardından sağlık ocağına götürülen yaralının, 112 acilden izin alınmadığı gerekçesiyle, Elazığ Devlet Hastanesi’ne sevkinin yapılmadığı ifade edildi. Yine ertesi gün (Pazartesi) aynı sağlık ocağına acil olarak gelen bir hastaya sağlık ocağı doktoru Ayşe Kestin tarafından keyfi uygulama-

ların yapıldığının belirtildiği açıklamada, “Bu ve buna benzer uygulamaların ne yazık ki sıklıkla yaşıyor, Hozat gençliği olarak halkımıza yaşatılan bu keyfi uygulamaların son bulmasını istiyor ve olaydan sorumlu sağlık görevlilerini halkımıza karşı gerekli hassasiyetleri göstermeleri konusunda sorumlu olmaya çağırıyoruz ve uyarıyoruz. Bizler bu du-

yarlılığı her türlü sorun karşısında göstereceğimizi ve bu tür olumsuz tutumların takipçisi olacağımızı belirtiyor ve tüm Hozat halkını bu tür sorunlar karşısında duyarlı olmaya çağırıyoruz” denildi. Açıklamaya, DHF, Hozat Kültür Sanat ve Dayanışma Derneği, Hozat Belediyesi, Partizan, BDP, Halk Cephesi ve ÖDP destek verdi.

Rant için yıkımlara devam

İstanbul Büyükşehir Belediyesi’nce yürütülen Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında yoksul halkın evleri bir bir yıkılmaya devam ediliyor.

Kentin yüzünü değiştirmek ve daha sağlıklı kentleşmeyi sağlamak amacıyla hayata geçirildiği belirtilen ama esasta yoksul ve emekçi kesimin olabildiğince kent dışına itilmesi için yapılan bu projeye İstanbul’da binlerce gecekondu yıkılıyor ve yıkılacak. Şehrin her arazisini rant alanına

çevirmek için gerçekleştirilen bu proje kapsamında bu kez de Esenler-Turgut Reis Mahallesi’nde 16 bina yıkıldı. Evlerine tebligat gönderilmeyen ve sabah saat 07.00’da yataklarından kaldırılarak evleri zabıta- lar tarafından boşaltılan mahalle halkı, yıkıma engel olmaya çalıştı. Yıkıma direnen mahalle halkından 5 kişi polisler tarafından gözaltına alındı.

1 Mayıs işkencecisi polisler işkenceden yargılanacak

İSTANBUL- 1 Mayıs’ta alanlarda terör estiren polisler işkenceden yargılanacak. Demokratik haklarını kullanmak için 1 Mayıs’ta alanlara çıkan onbinlerce kişi arasında olan Öztürk Aladağ ve Naciye Kaplan polislerin ağır darbalarına mağruz kalmıştı. Taksim Tarla başı’nda polisler tarafından dövülenlerin görüntüleri medyaya da yansımıştı. Aladağ ve Kaplan’a saldıran polisler işkenceden yargılanacak. Aladağ ve Kaplan’ın avukatları tarafından elemlize ulaştırılan Cumhuriyet Savcısı Ali Şafak tarafından düzenlenen iddianamede işkenceci sanık polisler: Ayhan Aktaş, Nuh Mehmet Dağmacı, Ayhan Baştürk, Veli Tanım ve Kemal Günay’ın suçları, “İşkence yapma ve kişiyi hürriyetinden yoksun bırakmak” olarak tanımlandı.

İşkenceci polislerle yönelik ceza- landırma talebinin yer aldığı iddianamede, “01 Mayıs 2009 tarihinde Beyoğlu bölgesinde yapılan gösteri ve etkinliklere katılmak amacı ile bulunan müştekilerin bölgede görevli şüpheliler tarafından yakalandıkları, daha sonra kendilerinin yakalanma anında ve daha sonra şüpheliler tarafından kasten işkenceye varacak şekilde dövüldükleri ve hürriyetlerinin tahdit edildikten sonra haklarında hiçbir adli işlem yapılmadan, tutanak tutulmadan ve rapor alınmadan serbest bırakıldıkları anlaşılmıştır.” ifadeleri yer aldı. Sanık polislerin davası 2 Aralık 2010’a ertelenirken, sanıklardan birisi olan polis Gökhan Özsavaş hakkında işkence yapma suçundan kovuşturmaya gerek olmadığı yönünde karar verildi.

DEVİRİMCİ DEMOKRASİ’DEN

Türk hakim sınıfının da düzenlerinin de hali haraptır. Dipsiz torba gibidirler; dikisiyle teydel tutmaz, içlerinden her şey dökülür halde. Aslında “üflesen yıkılır” cinsinden harabe-hurdalaktır. Gericici ve faşist devletin kof olduğu kesinlikle doğrudur, fakat devrimci savaş bir o kadar şarttır. Kendiliğinden devrilmez. En yaşlanmış ağaç bile içindeki kurdun kemirmesi ve rüzgarın etkisi ile devrilir. Köhnemiş devlet de böyledir; iç çelişkileri onun yıkılmasını olanaklı kılmaktadır, fakat içindeki “kurtların” daha da çalışması ve devrimci zor-savaş denen o rüzgarın esmesi gerekmektedir. Sınıflar mücadelesi yasası geçerli olup devrimci diyalektik işlemektir, kendiliğinden ve içten dönüşüm revizyonizmini geride bırakmıştır. Demokratik düzenden-demokrasiden bahsediler ama gariptir ki, “demokratikleşme” hedefi yalnızla demokratikleşememe itirafı gibi bir handikapla yaşamaktadırlar. Yani, “zaten demokratik olan” yapılarını “demokratikleştirme” gibi, ancak kendilerinin harcı olan ironik bir gereksizlik mucipliğine soyunmaktadırlar. Asker-sivil vesayetinden yakınılır ama gariptir ki, bu vesayete dokun(a)lmazlar, yakınanlar olarak ona sahip olmak için çrpınıp çabalarlar. “Kuvvetler ayrılığından” bahsediler ama utanmadan bu kuvvetleri tek elde toplarlar; dahası bu kuvvetlere egemen olmak için yapılmadık bir şey bırakmazlar. Yargının bağımsızlığıyla da övünürler bunlar! Ama siyasi iktidarları yargının çatışmasını saklamaya gerek bile duymazlar. Her kılığıyla, yargıyı denetimleri-kontrolleri altına almak için tüm otorite ve güçlerini kullanırlar. Mahkemeleri açık taraf olarak siyasi irade sergiler-siyasete ağıttan müdahalede bulunur. Dahası, bu anayasal kuvvetler ayrılığı esprisinde “bağımsız olan” yargı, şu ya da bu kılığın açık sözcüsü ola-

rak hareket edip, parçalı durumunu tüm çıplaklığıyla sergiler ve bu yargı çatışmadaki bir mahkeme o birlerini (generalleri örneğin!) tutuklar, öteki mahkeme salar. Ve yine tutuklar, yine salar, yine tutuklar... bu “bağımsız” yargı. “Kürt çözümünü” yeri göğü inletir, “açılımlar” fırtınası estirir. Ama Kürtleri linçten geçirir, ırkçılığa ve milliyetçi faşizmi sivil çeteleri de harekete geçirerek topluma yayar-körükler, Kürt çocuklarını hapsedip katleder, seçimlerini içeri tıkar (örneğin, “KCK operasyonları”). Durulmaz, “Amanosları temizleyin” faşist talimatı verilir. Romanlara aynı linç denemelerini uygulayıp “yerlerinden-yurtlarından” eder. Gayri Müslimlere yönelik “kapanlar” hazırlar; Ermeni aydınları karşı cinayetler işler, Katolik rahipleri katleder, Alevileri yakmasına karşın düzene bağlamak için “Truva atlarını” devreye sokarak iktidarın kontrolüne alır... Ekonomik büyüme-millî gelirin artışıdan bahsediler ama yoksulları günbegün daha çok yoksullaştırır. İnsanlar açık sınırında çocuklarını satmak zorunda bırakılır, çocuklar çöplüklerden beslenir. İşçi haklarından dem vurulur, yasalar da çıkarılır ama işçiler özlük haklarını talep ettiği için coplanır, gazlanır, kış soğuşunda suya tutulup havuza dökülür; dahası iftiraya uğrar ve en ağır yalanlarla manevi olarak da hakarete uğrar. Maden ocaklarında toplu katliamlar gerçekleştirilir, maden ocaklarındaki işçi cesetleri çıkarılmayarak ailelerine en ağır zulüm uygulanır, en önemlisi de bu cinayetler “kader” olarak meşrulaştırılır; “iş kazaları” yaftasıyla işçiler ilkel çalışma koşulları ve güvensizlik iş şartlarında bonkörce katledilir... “Temiz toplumdan” bahsedilir ama her türlü yabancılaşıma, yozlaşma ve çürüme geliştirilir, kültürel bozulma dibe vurulur. Dahası, çalma-çırpma, yolsuzluk, ihaleye fesat karıştırma, aile akrasını-

ahbap çavuşunu kollayıp devlet-iktidar olanaklarını peşkeş çekme, “özel ordu” adı altında katliam mangaları örgütlenip cinayetlerine yasal zemin oluşturma... Dünyada fırtına koparmaktan söz edilir ama gizli anlaşmalarla uşaklık pekiştirilir, AB kapılarında yalvar-yakar rezil olunur, ABD’nin talimatlarıyla racon kesilir, ABD’nin icazeti utanmadan uygulanır, iş sorunlarında ABD yardım etmediği için yakınılır... İsrail siyonizmine karşı çıkma pozı takınılır ama İsrail devleti bakanlarıyla gizli görüşmeler yapılır. Hakim sınıfının ve “çivisi çıkmış” devlet düzenlerinin bu seceresi uzayıp gider. Medya da hakim sınıfların önemli bir kuvvettir. Manipülasyon, yönlendirme, kamuoyu oluşturma gündem belirleme, teşhir edip hedef gösterme, şekillendirip tarratlar yaratma, toplumu yanlış bilinçlendirmeden de öteye yolaştırma gibi daha birçok “maharetle” taraflarına külmüşseme bir hizmet yürütür. Yani, objektif, tarafsız ve bağımsız değil, kesin biçimde güdümlü bir medya. Komprador burjuvazinin ruhu tamamen sirayet etmektedir bu medyaya. Bağımlılığa çok sadıktır. Örneğin, bir gurup medya generalleri savunur, “Ergenekon” un avukatlığını üstlenir; öteki tersini yapar. Bilgi ve gerçekleri ayıklayıp cimbızlayarak ve semayedarları yarınma göre haber yapar. Bağımlı ruhu bu kadaryla kalmaz; sermaye patronlarının bağlı olduğu emperyalist güçlere de bağımlılıklarında bir o kadar derindirler. Aynı zamanda korkunç bir düşkünlük içindedirler. Örneğin, Pakistan’da uçak kazasında 152 kişi ölü ama bu basın özellikle iki yolcunun Amerikan vatanında olduğunu ilgilendirir. Yani, onlar için Amerikalı olan daha farklıdır; kıymetli, ayrıcalıklı, üstündür! Özcesi, tüm kurum ve kuruluşuyla, sistemsel bütünlüğü, ahlaki, kültürel ve tüm unsurlarıyla, hakim sınıflar son derece düş-

kün, pespaye ve onursuzdurlar. Komprador hakim sınıflar, devletleri ve sistemleriyle “ölüm döşeninde” olup tarihsel olarak maddi olarak olsa da, siyasi dinamik olarak kendini ikame etmekte ve taktik güç ve üstünlüklerini sürdürmektedirler. Bütün gerçekliklerine rağmen, gerici düzen siyasi partileri ile sözcüleri, popülist söylem ve demagogilerle vaatlerde bulunup halkın gözü içine bakarak hak ve özgürlükleri geliştiricileri yalanını söylemektedirler. Bunca zulüm, sömürü ve köhnemişliklerine karşın halk kitlelerini aldatıp peşine takmayı başarmaktadırlar. Hakim sınıfların kanlı zulmünden kendileri sorumlu ve suçluyken, bunun bertaraf edilememesinin yükümlülüğü ise, sınıf bilinçli proletaryanın öncü kurmay başta olmak üzere, tüm devrimci sınıf ve kuvvetlerindir. Objektif şartlar devrim için müsait bir zemin oluşturmakta ama sübjektif güçler hazır bulunmamaktadır. Bu hazırlık örgütsel, ideolojik, teorik ve siyasi basamaklarda berraklaşır. Siyasi düşmanlarımız kadar, ideolojik düşmanlarımıza karşı da kararlı bir mücadele vermek durumundayız. Tasfiyecilik, reformizm-revizyonizm başta olmak üzere, burjuva, küçük-burjuva ideolojinin halk kitleleri üstündeki etkisini ortadan kaldırmak zorundayız. Hakim sınıfların destekçisi olan her türden düşmanı hakim sınıflarla birlikte ve her birini ayrı ayrı cephelede yenilgiye uğratmak zorundayız. Onlar devrimi daha fazla tasfiyeciliğe gömmeden, biz onları kanlı saltanatlarına ve burjuva dünyaları çöplüğüne gömmeliyiz. O halde gerici düzen ve gerici sınıflarla her noktada kesin çatışma ile kopuşu arz eden devrimci hazırlığı pekiştirerek devrime hız vermek kaçınılmazdır. Devrimi bilhassa silahlı mücadele temelinde örgütlemek sonsuz kere zaruridir.

devrimci demokrasi senin sesindir

OKU OKUT

ABONE OL ABONE BUL

ABONELİK SÜRESİ	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	12 YTL	35 EURO
1 YILLIK	24 YTL	70 EURO

HESAP NUMARALARI Ertaş ÖZTÜRK adına
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (Tl) 1002 30000 1153314
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (Euro) 1002 301000 1107308
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (CHF) 1142699
İş Bankası İst. Akisaraç Şubesi: (Sterlin) 1174906

Yeni etapta tasfiyeyi perçinleyen eskinin açık tekrarıdır

Türk Hakim Sınıflarının “Kürt Çözümü” Politikası Bir Kez Daha İnkâr ve İmhadan İbarettir!

Türk hakim sınıfları ile Kürt ulusu-Kürt ulusal hareketi arasında karşılıklı beklentilerle belli bir uyum havasında başlayarak çatışma iklimine varan ve muhtelif demagogik içeriklerlenen bir "Kürt sorununun çözümü" biçiminde mütalaa edilen tasfiyeci süreç, bir aşamayı geride bırakarak yeni bir etaba girmiş bulunmaktadır. Bu ikinci etap Kürt ulusal hareketi açısından kazanımları kaybın iç içe olduğu ama kazanımların esasta fedâ edilerek ciddi kayıpların gündeme geleceğini işaret eden bir sürecin emarelerini taşımaktadır. Bunu anlamak için bir önceki süreci doğru değerlendirmek kadar, yeni başlatılan ikinci aşamanın muhteva ve tipiklerine bakmak faydalı olacaktır.

"Demokratikleşire"n" adıyla başlatılıp geride bırakılan "çözüm" ve "açılım" heengamesinin kasvetli sicili "milli birlik ve kardeşlik" isme aynarılı bir biçimde derdest edildi(!) Bu süreç Türk ulusal hareketi ve elbette ilgili süreci hatalı okuyan politik yapılar bakımından da iyi tecrübe edilmeye muhtaç bir deneyimdir. Karşılıklı beklentilerle görece uyumlu başlayan süreç; Türk hakim sınıflarının "çözüm-açılım" gibi oyalama-kandırma işlevli sahte argümanlarla tasfiyeciliği sinsice gerçekleştirebilmek umusunda ve Kürt ulusal hareketinin de bellii ulusal taleplerinin tannacağı inancıyla harmanlanan beklentisinde buluşuyordu. Ne var ki, iki taraf da beklenti ve planladıklarına varamadı. Çünkü, iki tarafın istemleri kaçışan değil, çatışan tabiatı sahipti. Dolayısıyla, Türk hakim sınıflar bu süreçte sınıfı planını kolayca başaramayacağına görünle birlikte, Türk ulusal hareketi de ulusal taleplerinin sanıldığı kadar kolay tannamayacağını gördü. Kürt ulusal hareketi dayatılan teslimiyet ve inkar haklı olarak kabul etmedi, Türk hakim sınıflar da tasfiye ve inkardan öteye bir adım atmadı-planı tutmadı. Bundandır ki, Kürt ulusal hareketi ileri sürdüğü zayıf taleplerini bile kabul ettirmek için yeniden silahlı-gerilla mücadelesine hız verdi. Aynı biçimde Türk hakim sınıflar da sinsi emellerini gerçekleştirebilmek için daha kapsamlı kuşatma konseptlerini devreye sokarak azgın askeri saldırılarına hız verdi. Yani, birinci aşamadaki beklenti ve planlamalar tutmayarak, taraflar ikinci etape geçtiler.

“Çözüm” adına ortaya koyulan tasfiyedir

Birinci dönemimizde toplumun yöneline Kürt ulusal hareketinin tasfiye edilerek teslim alınması eskenliyd. İkinci dönem-etap da aynı öze sahipt. Zira kendi içinde iki etaba ayrılan emperyalist tasfiyeci süreç bir bütündür. Her aşamasıyla sürecin temel gayesi, devletin yeniden yapılandırılmasıyken, bu kapsama Kürt ulusal hareketinin ekarte edilerek, sürecin önünde teşkil ettiği belirleyici engel durumuyla bertaraf edilmesi mutlak biçimde benimsenmektedir.

Görünürdeki bananayla Habur realitesi neticesinde başa alınan “çözüm” aldatmacası süreci, esasla Türk ulusal hareketinin dayatılan teslimiyet ve kendini inkar kabul etmeyecek belli taleplerinin karşılanması noktasında ısrarlı durmasından, yani, Türk hakim sınıfların ahmakça beklentiyelül Kürd ulusal hareketini “şerkerle kandırma” misali kanıdlanabileceğinden hareketle tasfiyeye hazırlıksız başlaması gerçeğinden ileri gelmekteydi süreci sil baş yapması. İkinci etaba böyle geçildi. Ve ikinci etapta, birinci etabın tecrübeleriyel tasfiyenin daha kapsamlı konsept ve politikalarla ele alınmasına girildi.

ABD, Irak merkezli devletine bağlı Güney Kürdistan hükümeti, İran, Suriye, AB'li emperyalist devletler "TC" ile birlikte oluşulan uluslar arası arası serg konsepti içinde Kürt ulusal hareketine yönelik hain saldırılara ortak olmaktadır. Ülke içindeki kapsamlı askeri operasyon ve saldırılarla birlikte, sınır dışı (özellikle Kandil'e) operasyonlar yoğunlaştırılmış bulunmaktadır. İran, ciddi operasyon ve saldırılar gerçekleştirmekte, Suriye, büyük tutuklamalar gerçekleştirmektedir. Avrupa Birliği ülkelerinde Kürt siyasetçiler ve PKK kadroları tutulanmaktadır. PKK'nin dernek ve büroları basılmakta, paralarına el konulup, denetim alınmaktadır. PKK üst düzey yöneticilerinin isim listesi Barzani hükümetine verilerek yakalanıp teslim edilmesi istenmekte, bunun için ABD'nin Kürt hükümetine baskı yapması sağlanmaktadır... Ülkede, binlerce Kürt siyasetçi ve belediye başkanı tutulanmakta, Kürtlere yönelik linçler gerçekleştirilmekte, köyler ve ormanlar yakılmakta, in-

Yasananlardan dersler çıkartmak

Neden geçmişçi yaşananlardan tecrübe edinmek önemlidir? Çünkü, AKP iktidarı veya Türk hakim sınıfları zehirli "çözüm" bohasını yeniden canlandırmakta, Sivil Toplum Kuruluşları'nı da (STK'ları da) devreye sokarak, başlı demagogisini geliştirmekte ve ateşkes veya silah bırakma çağrılarını aktüelleştirmek, ulusal hareketin gerilla savaşını bitirip tasfiyeci süreci canlandırmak peşindedir. Birinci süreçte çevrilen dolaplar açığa çıktı. İkinci etabın özü aynı ana hedefler üzerinde işleyecektir ve bunun tecrübe edilmesi son derece önemlidir. Ulusal hareketin başarılı gerilla mücadelesi ve saldırıları karşısında "TC'nin geri adım atacağı" düşünülebilir ki, bu genel olarak doğrudur. Ancak unutulmamalıdır ki, Türk hakim sınıfları ulusal hareketin tasfiyesinden vazgeçmiş değildir-geçmezler de, hatta somut uygulamaları ve beyanlarıyla bunu açıklayan beyan etmiş bulunmaktadırlar. Dolayısıyla, gerilla savaşları karşısındaki belli geri adımlar yeterli görülmeyezler. Şayet belli yumaşma veya kısmi taleplerin karşılanmasıyla ulusal hareket tasfiye edilme isteniyor ise (ki, böyledir de), bu durumda ulusal hareketin bu yumaşma-geri adım karşısında gerilla savaşını sürdürmesi veya silah bırakması doğru olmayacaktır. Murat Karayılan'ın belli talepleri karşılığında BM denetiminde silah bırakacaklarına dair yaptığı mülakat-açıklama ulusal hareketin mevcut devrimci savaş çizgisinden vazgeçerek yeniden tasfiyeci sürece girme eğilimini göstermektedir. Oysa ulusal hareket mevcut savaş çizgisinde ısrar ederek daha ciddi kazanımlar elde edebilir. Kısacası, tüm tecrübelerin ışığında, Türk ulusal hareketi cılız taleplerle yetinilmeden ayrılma hakkının tanınmasına kadar meşru taleplerinde sağlam durması hiç kuşku yok ki Türk ulusal lehine olacaktır . Aksi halde, yeniden girilecek süreç, birinci dönemin içeriğinden bağımsız olmayacağı gibi, ulusal hareketin ciddi bir tasfiyeye sürüklenmesiyle sonuçlanacaktır. Tasfiye amacının kesin ve açık olduğu, bunun beyan edilip pratik olarak yürütüldüğü şartlarda ne banistan söz edilebilir, ne de Türk ulusal hareketinin taleplerinin karşılansınasından söz edilebilir. Türk hakim sınıflar ve siyasi iktidarının amacı, niyeti ve saldırıgan pratiği ınları politikası olarak çıplaktır. Böylesi süreçte, hem de Türk hakim sınıflarının sıkıştığı durumda geri-yetersiz-güdük talepler karşılığında pazarlığa oturarak gerilla savaşını askıya almak en hafifıyla Türk hakim sınıflarına nefes aldırmaktan başka bir anlam taşımaz.

SINIF TAVRI

İSMAİL UÇAR

Faşist anayasayı onaylamamak için boykot

Anayasa değişikliği paketinin havaya götürülmesine az zaman kaldı. Hakim sınıfı siyasi partileri, her "yet" olarak üzere iki cepheye ayırmış durumdadır. Cephenin ilk tarafı da halk kitlelerini sandık başına davet ederek, kendi tercihleri doğrultusunda o kullananların sağlama çabası destek istemektedir. Özellikle AKP ve CHP teşkilat olarak yoğun bir çalışmaya girmiş, genel başkanları ülkeyi il il gezerek mitingler düzenlemekte, boy gösteriyor yavaşladıkları. Kitlelerden iradeleri paralelinde destek isterken, bolca vaatlerde bulunup, propagandalarının esasında da bir birilerini ihanet varan gerçek yüzüyle teşhir etmektedirler. Keskin bir dalış ve yarış yürüttükleri her bakımdan izlenmektedir. Referandum adeta genel seçim havasıyla ele almakta, güçlerini sınamak için tüm irade ve güçlerini seferber etmektedirler. Referandum, AKP mi kazanacak, CHP mi kazanacak temeline oturmuş durumdadır. Kirli çamşır- ların saçarak yürüttükleri "evet-hayır" kampanyalarını genel seçim atmosferinde ve genel seçimler öncesinde, zeminlerin kuvvetlen- di ve seçimlere nasıl gideceklerini tayin etme planıyla hareket etmektedirler. Referandum kampanyaları özünde seçim denemesi olarak kullanılmaktadır.

Bu referandumun önemli bir aşısının halk kitlelerini düzene çekme taşı olduğu açıktır. Nalik, ait-laiik ikilemde sosyal kutuplaşmaları veya demokratik nitelik bakımından yavaş kutuplaşmaları ve referandum kampanyalarını yarattıkları mevcut havayla, hatta etnik kıskırtıcılıkta insanları düzene partileri etrafında toplamaya çalışmakta, düzene entegre edilmektedir. Kitlelerin düzene indirilmesini yarı sıra, burjuva devlet ve demokrasiyi çöken merkezi haline getirerek, düzene sınırları dışına yönelen muhalefeti kontrol edilemeye çalışmaktadır. Her şey gerici düzenden bekası ve buna bağlı olarak kitlelerinin iktidar egemenliği için yapılmaktadır.

Referandumun özü veya nihai anlamı, değiştirilmiş-değiştirilmemiş haliyle faşist anlayışın öyle ya da böyle halka anlatılarak meşrulaştırılmasıdır. Burjuva devletin çare olarak sunulup kutsanması burjuva dalaverelerle saklanmak istenir. Bu anlamda kompradör düzen burjuva partilerinin "evet-hayır" ekseninde yaptıkları anlaşılmalıdır. Bu onların tavrı davranışı ve aslı görevidir. Evet de dense, hayır da dense, önemli olan halk kitlelerini sandık başına getirerek düzene bağlamaktır.

İster hayır, ister evet çıksın, her halükârda kazanan faşist Türk devleti ve hakim sınıflarıdır. Referandumla demokrasi adına halk kitlelerine sunulan tercih şöyledir; a)-gerici hakim sınıflar iktidarı, siyasi sistemleri ve devlet düzenleri her zaman haklıdır, yeğdir; b)-devlet ve hakim sınıfların yeğlenmediği veya haksız olduğu durumda ise "a" şıkkı geçerlidir.

Referandum "kırk katır mı, kırk satır mı?" anlamına gelmektedir yani. Halka sunulan tercihler genisi kilitlerin tercihlerini yansıtmaktadır. İlk şık da faşist adayın seçilmesini onaylaması demektir. Halk kitlelerinin başka bir tercihi oylamaya sunulmamaktadır. Bu durumda halk kitlelerinin kendi tercihlerini kullanmalarını kaçınılmazdır. Halkın tercihi faşist adayın her biçimini ret olduğu için, tercihi boylot olmak durumundadır. Ancak boylot etme halinde halk kitleleri kendi bağımsız tercihini yapmış olacaktı. Özcesi, proletarya ve halk kitlelerinin tek doğru tercihi olarak ve devrimci politika gereği Boykot tavrıyla referandumu hayır demelidir.

Referandum startıyla gerçekleştirilen mitinglerde demokrasi havarisi kesilmeler, darbelerle karşı çıkmalar, asker-sivil vesayete karşı olmalar ve daha yığınca popülist tekerlemelerle halkı yedekleyip "hasmından" öne geçmeye veya hasmını geride bırakmaya çalışmaktadırlar. Oysa hepsinin aynı çalının dalları olduğu açıktır. Hepsi gerici burjuva

komprador yığınını tepepekileri durumundadır. Hepsi gerici faşist düzenin koruyucuları ve emperyalist odakların işbirlikçi-uşağı durumunda olup, halk düşmanı karşı-devrimci sınıfı sayısı sözcüsü partileridir. Bunun gibi, anayasaları da ister değiştirilmesini haliyle ve isterse de değiştirilmesini haliyle olsun, 80 AF'ın ruhunu taşımakta, onu tahkim ederek devam ettirmektedirler. Yani ilk terçih, zulüm ve sömürü sistemini ve onun sahibi gerici sınıfların çıkarlarını-egemenliklerini korumaktır. Onların anayasalarını, onlara hizmet etmektedir. Değişiklik onaylandığında da onaylanmadığında da bu sonuç değişmemektedir. Anayasaları bütünüyle yenilenmesi söz konusu olmadığı için, böyle olsa bile yapılacak anayasaların demokratik ve özgürlüğü olması telaki edilemez. Zira o, burjuva-faşad sınıf mülkiyeti, devleti, menfaatleri korumak için vardır. Bir avuç azınlığın devleti elinde tutarak yönetme ve halk kitlelerini açık sömürme hakkı garanti etmektedir. Çünkü anayasa halk tarafından ve kendi düzenleri için yapılmaktadır. Halk oylamasına sunulan anayasa halkın anayasası olmadığı için, halk kitleleri açısından bir değer taşımamakta ve halk için değişen bir şey olmayacaktır. Bugün itibarıyla ve gerici egemenlikler altında halk kitleleri anayasaya yamadığı veya onun niteliğine etkiye bulunamadıkları-bulunamayacakları için, anayasay her hangi bir haliyle boyanmaları tamamen kendilerini sömürü ve zulüm altında acılara boğan bir anayasaya onaylamaları anlamına gelecektir.

Kırsacası, anayasa değişikliği, bazı maddeleri somutunda (ama çokta halk kitlelerinin hak ve özgürlükleriyle ilgili olmadığı) halde eskisine oranla biçimsel nispi olumluluklar taşımaktadır. Ama bu durum, değişikliği birlikte faşist olan ve gerici hakim sınıflar düzenini anayasasız olan anayasayı desteklediklerini-anayalamaları, kabulünü meşrulaştırmalarını gerektirmez. Değişiklikler faşist anayasa zeminini etkilemez.

memektedir; işçi ve emekçilerin hak ve özgürlüklerine müspet bir i-
mteva taşımamaktadır. Ne Kırkı yıl sonarında her hangi bir i-
mteva içermektedir (hatta hiç konu bile edilmektedir) ne de ge-
çişli millet ve milliyetler Türkiye-Kuzey Kürdistan proletaryası ve
halk kitlesinin sömürden-zulümden kurtulması şöyle dursun, ek-
onomik-demokratik talepler ve sorunları için bir biçimile konu edilmek-
tedir. Yapılan değişikliğin ana muhtevası, komprador kliklerin kendi
iktidar ve inisiyatiflerini karşıt kılıge karşı pekiştirme-konula-sağlama
almama amaçları. Yapılan değişiklik, bir kiliğin diğeri daraltmak ve iktidar-
larının öündeki engelleri kaldırıp kendine uyum hale getirmek için
yapılmaktadır. Bunda halk alakaader eden hiçbir yan yoktur öündü.

O halde halk kitlelerinin evet ya da hayır tercihleriyle sandığa davet
edilip faşist anayasa ve komünizist tercih etmesi çağrılmaları, bur-
juvazinin işçiyi, devrimci ve komünistleri işi olamaz. Yani, referan-
dumun boykot edilmesi tek doğru demokratik-devrimci tutumdur.

Komprador burjuva partilerin açışınan işçi karakterleri gereği halk ki-
tlesinin referandum çağrısından tutarlı-doğru antırlıyken, demokra-
tik-devrimci-ilerici ve hatta sosyalist geçinenlerin anayasadaki de-
ğişikliklerin "olumlu oldu", "gelsinice kaç araladığı" gerekçeleriyle
anayasa değişikliğini evet (ya da terci deşerlendirmeye hayır) dеме-
leri, halkı sandığa çağrılmaları açktan aymazlık ve burjuva demokra-
siyi hayranlıdır; genci denize yedeklenme öürüllüğüdür. Reformist
ve burjuva demokrasii hayranları her dönem burjuvazinin yardım-
ına koştuğu görülmüştür. Devrimci politika adına hareket eden bu pe-
saye anlayışların teşhir edilmesi gerekmektedir.

Referandumun boykot yanı geliştirilecek hakim sınıv siyasi partilerin
gerekli şamar atılmıdır. Bunda BDP'nin olumlu yanı değeri buluna-
rak ötar çalışmaların yürütülmesi önemiyle, boykot cephesinin
bölük olarak hareket etmesi öüldüce önemlidir.

[illegible]

Üçüncü yoli tartışması bir burjuva demokrasisi hayranlığı ve arada-
kı farkı sikkileştirme izlenimi yaratacaktır. Hem AKP ve onun yanın-
da bulunan kükler, hem de CHPve MHP'nin yanında künen
kükler, mevcut statükonun korunmasında ve 12 Eylül anayasasının
özünde aynı tutum içerisinde kein, bu statükoda belirleyici olma
kaynaysını ayırmaktadırlar. O açıdan bu anayasasını evet ya ha-
yır tarafı aynı yolu temsil etmektedirler. Böyle bir durumda ikinci bir
oy ayırımı vardır. Bu yolu da 12 Eylül anayasası ve onunla aynı özü
taşayan diğer "değıştirilen" anayasaya hayır diyenler, yani boykot
edenler oluşturmaktadır.

Mevcut statükoğu ve gerici kikiireri arasındaki bu dağaışa hakiin altematikiin oluşturmak ve gerici anayasayı reddetmek, tutulması gerici hareketin doğru yoldur. Üçüncü bir yol yoktur. Ya hakim siyasi araşındakı kikii dağıışında taraf olunacak (evet veya hayır denilecek) ya da buna karşı alternatif olarak boykot öğünlenecek. Tüm kesimlerle boykotu öğürtmek bugünün hakim öğüncüsüdür. Bu görevi en yaygın ipekilerle kikiilere ulaştırmak ve aktif bir cephehin varlığını ilan etmek iiki birleşebilecek tüm kesimlerle birleşmek doğru bir yönelim olacaktır.

Kürt ulusal hareketi kendi gerilla savaşçı pratiğinden de doğru tecrübe çıkarmak durumundadır. Ateş kes süreçleri ve iler sürülen barış istemleri asla karşılık bulmadı. Bilakis imha inç kur politikaları temelinde tasfiyecilik ve teslimiyet dayatıldı, ırkçı faşist saldırılar daha da geliştirildi. Daha da ileri gidilerek "özel ordu" ya da "sınır birlikleri" adı altında faşist katliam ve suç tuguayları teşkil edilmektedir. AKP ve hakim sınıfın; "kan akmasın, ölümler dursun, anaların göz yaşı akmasın", "barış ve kardeşlik" gibi laflarının foyası yeterince açığa çıkmıştır.

Talep edilen şartsız köleliktir

Kürtlere reva görülen köleliği şartsız kabulü ve uysal-uslu bir itaatkar yığını olmasıydı, hala da böyledir. Fakat ne vakit ki, Kürt ulusal hareketi ciddi saldırılar gerçekleştirildi ve gerilla savaşıyla turmandırdı işte o vakit Türk hakim sınıfının zorunu olarak kafatasçı politikasında geçici de olsa geri çekildi ve Kürtlerin haklarından bahsederek oldu. PKK gerilla saldırılarıyla ağır darbeler vurunca, Türk hakim sınıfın çaresiz kalarak; "onu da tartışabiliriz, bunu da tartışabiliriz" diyerek PKK'yi yu-muşatma taktiğine başvuruyordu. Bu, taktik bir mane-vrada olsa, görece bir geri adım attırmaktı. O halde Türk hakim sınıfına Kürt ulusunun taleplerini ve elbette bağımsızlık haklarını kabul ettirecek yegane güç gerilla savaşıdır. Bu kesin doğruyken, bugün Türk hakim sınıfının en azından çeşitli kesimlerinin "özerkliği de tartışmalıyız" tarzındaki söy-lemeleri, bir taraftan gerilla savaşı karşısındaki çaresizliklerini ortaya koyarken, ama öte yandan da bu söylem ve tartışma-ların özünde PKK'yi gerilla savaşından geri çekerek uzlaşma masasına pasifize edilmesi hedeflenmektedir.

PKK'nin tasfiye edilme istemiyle birlikte, kürt ulusu üzerinde oluşturulmak istenen mutlak hakimiyet tarafından dinlenen faşist-ırkçı saldırılarında desteklenmektedir. Bir taraftan demokrasileşme lıfzını dillendiren kesimler diğerkı tarafından kolluk güçleri aracılığıyla bu saldırıların önünü açmaktadır. İrkçı-şoven-faşist karakterli MHP genel başkanının yaptığı konuşma, İçişleri Bakanı'nın Hatay'da yaptığı Kürtleri hedef göstermesi, Bursa valisinin saldırganları sahiplenmesi vb. Bu örnekler çoğaltılabilir. Bu konuşmaları yapan gruplar bu gücü Türk devletinin kendisinden almaktadırlar. Aksi takdirde bu tür konuşmaları yapamazlardı.

Kürt ulusuna mensup kesimlerin evlerini, iş yerlerini yakmak, kişilerin canına kast etmek ve linç etmek, bu devletin 87 yıllık tarihinde uyguladığı öncelide olan bir politika'dır. Toplumsal tehdit oluşturma adına farklılıkları toplumu sindirmek için bir araç olarak gören bu güruhlar yıllardır halkın kanından beslendiler. Bugün medyada demokrasi havarisi kesilenler bu durumun baş mimarlarıdır. Sözde demokratikleşme çabaları bu kirli-kanlı yüzlerinin önünde peçe görevi görmektedir. Analayış referandumu da bu durumdan bağımsız ele alınmaz. Konu kürtle ve emekçi kesimler olunca bütün demokrasi paketleri rafa kaldırılmakta tereddüt edilmiyor.

Bir dizi değişiklik yaptığını iddia eden AKP hükümeti mevcut değişikliklerle Kürt ulusunun haklarına dönük bir düzenlemeye yer vermediği gibi, Kürt ulusu iradesinin istediği değişiklik ve talepleri bu anayasa değişikliğine yansımamakta, içinde yer almamaktadır. Dolayısıyla söz ve vaatlerin aldatmaca olduğu ve tanınma bile istendiğinde hemen geri alınabilecektir. Örneğin Habur'dan giriş yapan baş şurubu önce tutuklanmadı ama sonrasında değişen atmosfere bağlı olarak yine aynı mahkemelere tutuklandı.

Özcesi Kürt ulusal hareketi tüm bu realiteyi göz önüne alarak kendi ipini çekecek tuzaga düşmemelidir. Özgürlüğün sesine kalkan vererek sırtını dağlara-gerilla savaşına vurmeleridir. Elde ettiği hak ve kazanımları kullanarak, daha ileri kazanımlar için mücadele etmeli, uluslar arası eşitlik ve ulusal bağımsızlık hakkının kazanılması perspektifiyle mücadelesini yükseltmelidir. Komünist ve devrimci hareket Kürt ulusunun ulusal demokratik talepli mücadelesi ile Kürt ulusunun bağımsızlık hakkının tanınması mücadelesine devrimci pratiğiyle destek verip, bu mücadeleyi sahiplenerek Kürt ulusunun özgürlüğüne öncülük etme görevini yüklenmelidir. Ancak gelinen aşamada Kürt ulusunun devrimci, demokratik talepleri de desteklenmek durumundadır.

Demokratikleşme yalanı ve “Referandum” hilesi

Baş tarafı sayfa 1’de

Kürt açılımı safsatasıyla ülke halkını daha fazla kandıramayacaklarını ve asıl hedefleri imha ve tasfiye olan hakim sınıflar propaganda ve medyanın da desteğiyle kamuoyunu yanıltmaya çalışıyor. Diyarbakır’da yapılan bir referandum anketiyle halkın ‘yüzde 80’inin boykotu reddettiği’ yalanı ise bunun en çarpıcı örneği. Yine Hatay Dört-yol ve Bursa İnegöl’de organize edilen aslında Çorum, Sivas, Maraş gibi katliamları aratmayan saldırıların arkasında da hakim sınıfların olduğu gerçeği öne çıkıyor. 12 Eylül AFC’sinin sürekliliğini kendi iktidar çıkarları için yeniden organize etme yanışı içerisinde olan iktidar kliklerinin esas itibarıyla hem HAYIR hem de EVET cephesi olarak mevcut devlet erkinin korunmasından yana oldukları açık.

12 Eylül Anayasasının toptan reddine yönelik bir bilinç ve fikir oluşmaya başlamışken HAYIR ile halkların bilinci 12 Eylül AFC’sinin korku girdabına terk edilmek istenmek-

tedir. 12 Eylül AFC’sinin zor ve baskı şartlarında halklara dayatılan ‘EVET’ seçeneğinin bir karşıt tezahürü olan ‘HAYIR’ın 12 Eylül Anayasası’nı yeniden ‘EVET’lemek anlamına geldiği ise aşîkârdır. AKP’nin sunduğu 26 maddelik paketin demokratik bir Anayasa için yetersiz olduğu kanısına varan bazı kesimler ‘EVET’ dememe konusunda birleşirken tabanlarını serbest bırakacaklarını açıkladı. İktidarın gündemdeki değişikliklerle dair hiçbir kesimin görüşünü almadan hareket ettiği fikrinde birleşen çevreler, Anayasa’nın ancak toptan bir değişimle demokratikleşebileceğinde de hemfikir. Demokratik Haklar Federasyonu (DHF) ise bu süreci boykot ederek, Yeni Demokratik Cumhuriyet Anayasa Program Taslağı ile referandum sürecine giderken, 300’ü aşkın aydın, sanatçı, gazeteci ve akademisyen yayınladığı bir bildirge ile boykot cephesini güçlendirme çağrısı yaptı. “Eşitlikçi, Özgürlükçü, Demokratik bir anayasa istiyoruz ve referanduma katılmıyoruz” sloganıyla yola

çıkan gurup TMMOB Makine Mühendisleri İstanbul Şubesi’nde bir basın toplantısı düzenledi. Anayasa paketinde Kürtler, Aleviler, emekçiler, dini inançlarından ve cinsel kimliklerinden ayrımcılığa uğrayanların olmadığına dikkat çekilen açıklamada referandumla onaylatılmak istenenin anti-demokratik ve özü değişmemiş bir anayasa olduğu belirtildi. Bildiride şunlar ifade edildi: “Mevcut anayasanın yama tutmadığı, bizzat AKP mensupları tarafından dile getirildiği halde, iktidar toplumun önüne bir kez daha temel sorun alanlarına dokunmayan bir anayasa getirmiştir. Demokratik temsili engelleyen, halkın iradesinin önüne set çeken seçim barajını savunan zihniyetin, ileriye dair umut verebilecek bir kararlılığından söz edilemez. Bu koşullarda referandumun ‘evet’ de dense, ‘hayır’ da dense mevcut anayasayı halkoyu ile meşrulaştırmaya hizmet edeceğini ve yeni anayasa beklentilerini öteleyeceğini düşünüyoruz. Yeni makyajlarla sürdürülen statükoya oy vererek bu

kandırmaca ya alet olmak istemiyoruz.”

Esasen demokratik ve ulusal talepleri ile boykot çalışmalarına Hakkari’de start veren, Barış ve Demokrasi Partisi (BDP) Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, Hakkari’deki sandıkların 12 Eylül’de boş çıkmasını istedi. Demirtaş, “Yeni bir anayasa istiyoruz. İçinde dilimizin, kültürümüzün, demokratik özelliğinin olacağı bir anayasa olana kadar direneceğiz ve irademizi ortaya çıkaracağız” dedi. Anayasa değişikliği paketinin Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından onaylanmasını ardından başlayan referandum süreci, CHP’nin Anayasa Mahkemesi’ne götüreceği paket hakkında yürütmeyi durdurma kararı kabul edilmezse resmen başladı. Devlet tarihinde 6’ncısı olacak ve dünya ülkelerinde demokrasinin göstergesi olarak uygulanan referandum ülkemizde ise, darbenin , faşist anayasanın meşrulaşması ve iktidarların çıkarlarının kalıcılılaşmasının aracına dönmüş durumda.

Ceylan’a ne olduysa Canan’a da aynısı oldu!

Yer Kürt coğrafyası, senaryo yine aynı; Ceylan’a ne olduysa Canan’a da aynısı oldu... Küçükçük bedenler acımasızca katledilmeye devam ediliyor. Ya Canan gibi arkasından vurularak ölüyorlar, ya da Ceylan gibi göz göre göre...

Van merkeze bağlı Kurubaş köyünde yaşayan 16 yaşındaki Canan Saldık, ailesiyle birlikte gittiği piknikte bir anda yere yığıldı. Bunu gören ailesi Canan’ı hemen Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi’ne götürdü. Canan burada yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtulanmadı.

Yapılan araştırma sonrası tutanakta Canan’ın ölüm nedeninin başına isabet eden bir mermi olduğu anlaşıldı. Tutanakta şunlar belirtildi: “Cesedin kesin ölüm sebebi sağ oksipital bölgeden kafatasına giderek beyin zarları harabiyeti ve kanamasına neden olan ateşli silah mermi çekirdeğinden

kaynaklanmaktadır. Mermi çekirdeği vücutta arkadan öne soldan sağa, aşağıdan yukarıya doğru bir yol izlemiştir. Atış mesafesi uzak atış mesafesindedir. Tahmini ölüm saati 3,5 saat öncesidir.”

Otopsi işlemlerinin ardından sabaha karşı Canan’ın cenazesi Şabaniye Mahallesi Mezarlığı’nda ailesi tarafından toprağa verildi.

Vali: bu olayda bir kasıt yok, derinden üzüldük!!

Van valisi Münir Karaoğlu Canan’ı öldüren kurşunun askere ait olduğunu kabul ederek; “Bu olayda bir kasıt yok”, “Canan’ın ölümü hepimizi derinden üzdü, ama bu olayın başka taraflara çekilmesi kimseye fayda getirmez” diyerek olayın üstünü kapatmaya çalıştı.

Canan, suikast silahı olan ‘kanas’ la öldürüldü!

Kışladan gelen kurşunla yaşamını yitiren Canan’ın dayısı, Canan’ın kafasından çıkan

kurşunu incelediklerini ve kurşunun kanas marka suikast silahına ait olduğunu belirtti.

Canan’ın ölümü münferit bir olay değil

“Bir göz de sen ol inisiyatifi” bir açıklama yaparak Canan’ın ölümünün münferit bir olay olmadığını altını çizdi. Açıklamada şunlar belirtildi:

“Ceylan Önkol, henüz 14 yaşındaydı. Diyarbakır’ın Lice ilçesine bağlı Şenlik köyünde koyunlarını otlatırken bombaatar mühimmatının patlaması ile can vermişti. Geçtiğimiz yıl eylül ayında gerçekleşen bu olayın üzerinden henüz bir yıl bile geçmeden benzer bir olay bu defa Van’ın Kurubaş köyünde gerçekleşti. 16 yaşındaki Canan Saldık’ın hayatı ailesiyle birlikte gittiği piknikte başına isabet eden kurşunla son buldu. Ancak, Canan ve Ceylan’ın başına gelenler münferit vakalar değil. İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi tarafından bundan

bir yıl önce hazırlanan rapora göre, 1989 ile 2009 yılları arasında 342 çocuk, güvenlik güçlerinin ateşine maruz kaldı ya da çatışmalarda can verdi.”

Van’da birçok demokratik kitle örgütü, Canan Saldık’ın ölümünü, katledildiği yerde yaptıkları basın açıklamasıyla protesto etti. İHD, Yaka-Kop Kadın Kooperatifi, VAKAD, Mavigöl Kadın Derneği, KAMER, KESK ve Helsinki Yurttaş Derneği tarafından Canan Saldık’ın yaşamını yitirdiği yerde yapılan basın açıklamasına Saldık’ın yakınları ve Kurubaş köyü sakinleri katıldı. Eylemde ‘Çocuklar ölmesin’, ‘Ceylan, Canan. Daha kaç can verelim’, ‘Yoklama, Ceylan, Uğur, Canan katledildi. Yok’, ‘Çocukların yeri mezarlık, hapishane değil park alanıdır’ yazılı dövizler açıldı. Açıklamaya katılmak isteyen Canan Saldık’ın annesi Nurhan Saldık sinir krizleri geçirerek baylıncı evine götürüldü.

F tipi insan sağlığını bozuyor

İSTANBUL- ÇHD Cezaevi İzleme Komisyonu 2010 yılının ilk altı ayını kapsayan hak ihlalleri raporunu basınla paylaştı. Komisyon, F tipi hapishanelerinin tutuklu ve hükümlülerde fiziksel ve ruhsal hastalıklara yol açtığını açıkladı. Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) Cezaevi İzleme Komisyonu hapishanelerde yaptığı incelemelerin sonucunu basınla paylaştı.

İstanbul Barosu’nda düzenlenen basın toplantısında Komisyon adına açıklama yapan Av. Oya Aslan, raporun 200’e yakın tutuklu ve hükümlü ile görüşülmesi ve yine tutuklu ve hükümlülerin komisyona gönderdikleri mektuplardan oluştuğunu belirtti.

Hapishanelerde F tipi koşullarının tutuklularda fiziksel ve ruhsal hastalıklara neden olduğunu belirten Aslan, müebbet hapis cezası bulunan kişilerin tek kişilik hücrelerde tutulduklarını ve günde sadece bir saat havalandırma hakkından yararlandıklarını söyledi. F tiplerinde süren disiplin uygulamalarında keyfi davranıldığını ifade eden Aslan, işkence ve kötü muameleleri duyan tutuklu ve hükümlülerin 20 günlük hücre cezası aldıklarını belirtti. Tutukluların avukatlarına ulaşmasında dahi cid-

di sıkıntılar yaşandığını aktaran Aslan, avukatların hak ihallerine müdahale etmeye çalışmaları durumunda tehdit ve baskıya maruz kaldıklarını söyledi. F tiplerinin ‘ıssız’ yerlere inşa edilmesinin nedenini tutukluların toplumdandan, ailelerinden, avukatlarından ve hayattan koparılma istenmesi olarak açıklayan Av Ebru Timtik ise “Bunun bir cezalandırma politikası olduğunu” söyledi. Timtik, aydınları, demokrat kurum ve kuruluşları duyarlı olmaya çağırdı.

Avukatlardan öneri

Yapılan açıklamanın ardından açıklanan, Çağdaş Hukukçular Derneği tarafından sorunların çözümüne ilişkin hazırlanan önerilerinin bazıları şu şekilde:

-Hapishanede kalması yaşamı açısından risk oluşturan tutukluların derhal serbest bırakılması

-Hapishanelerde uygulanacak infaz modellerinin bilimsel verilerle oluşturulması.

-Kötü muamele ve işkence iddialarına ilişkin etkin soruşturma yürütebilecek mekanizmaların oluşturulması.

-Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası infaz modelinden vazgeçilmesi.

Kartal’da tecrit karşıtı panel ve yürüyüş düzenlendi

İSTANBUL- Tecritin son süreçlerde ivme kazanması toplum içerisinde tepkilerin büyümesine neden olmaya devam ediyor. Tecrite karşı Kartal festival alanında, Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Partizan, Devrimci Hareket, ESP, BDSP, Halk Cephesi, Kaldıraç, PDD, PSAKD Kartal Şubesi tarafından ortak bir panel düzenlendi. Panele konuşmacı olarak TUYAB, TAYAD ve ÇHD üyeleri katıldı. Tecritin genel yapısı, geçmiş ve şuan ki mevcut durumu üzerine değerlendirmelerde bulunuldu. Ayrıca siyasi tutsaklara karşı geliştirilen tecritin var olan örgütlü mücadeleleri sektöre uğratma, var olan örgütlü mücadeleyi yalnızlaştırma çabası ekseninde şekillendiğinin vurgusu yapıldı.

Tecrit bir insanlık suçudur

Panelden sonra tecrite karşı bir yürüyüş düzenlendi. Halk tarafından da destek gören yürüyüş Cıtabank önünde başladı. Yürüyüş boyunca sık sık, “Tecrit bir insanlık suçu-

dur”, “Hapishanelerde tecrit kaldırılmalı”, “Hasta tutsaklar serbest bırakılmalı” sloganları atıldı. Kartal Belediyesi’ne kadar yapılan yürüyüşün ardından burada bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Gerçekleştirilen açıklamada şunlar ifade edildi: “Tecrit, hücre sistemi, F tipi hapishaneleri can almaya devam ediyor. 19 Aralık 2000’deki hapishaneler katliamı ile açılan F tipleriyle tecrit sorunu gündemimize girdi, tecrite karşı mücadelede 122 can ölüm oruçlarında şehit düştü. Ve o günden bu güne ölümler devam ediyor. Son olarak Abdullah Akçay hapishanelerdeki tecrit uygulamaları sonucu lösemi hastalığına yakalanarak ve tedavisi geciktirilmiş olduğu için, 21 temmuz 2010’da yaşamını yitirdi.” Gerçekleştirilen açıklamada darbeci generallere, çetecilere sahte raporlar verip; devrimci tutsaklara hastahıkları ne boyutta olursa olsun sağlık raporu veren Adli Tıp Kurumu’nun dağıtılması da istendi.

Beşikçi ve Şimşek’in duruşması görüldü

Sosyolog İsmail Beşikçi ve hukukçu Zeycan Balcı Şimşek hakkında “örgü-propagandası”ndan açılan davanın duruşması, 29 Temmuzda görüldü. Duruşmaya Demokratik Haklar Federasyonu, BEKSAV, 78’liler Girişimi ve 78’liler Federasyonu, ÇHD, Sorun Yayınları Kolektifi, Sosyalist Parti ve pek çok girişim destek sundu. Davadan bir karar çıkmaz iken duruşma 12 Kasım’a ertelendi.

İstanbul Beşiktaş’taki adliye önünde biraraya gelen Ankara Düşünceye Özgürlük Girişimi üyeleri, “İsmail Beşikçi vicdanımızdır, vicdanımızın susturulmasına izin veremeyeceğiz” pankartı ile destek sundu.

DHF faaliyetçileri duruşmaya katılarak İsmail Beşikçi ve Zeycan Balcı Şimşek şahsında tüm düşünce suçlularına destek verdi. Ayrıca daha önce yaptığı bir konuşmadan ötürü TCK’nın 301. maddesi ile yargılanan Temel Demirer de duruşmaya katılarak, mahkeme sonrası kısa bir destek konuşması yaptı.

‘Savcılar dışında herkes konuşabilir’

Görülen ilk duruşmada Beşikçi ve Şimşek’i 20’yi aşkın avukat temsil etti. Beşikçi ve Şimşek mahkemeye savunmalarını sundular. Beşikçi savunmasında “Savcılığın bu çalışmalarla ilgili soruşturmalar yürütmesi ise, bu eleştirileri, bilimin üretimini engellemek olarak değerlendirilir. Buysa Türk düşün hayatını kuraklaştıran, çölleştirir, beyinleri kötürümleştirir. Özgür düşün, özgür eleştiri hem bilimin hem de demokrasinin en önemli koşuludur.” İfadelerini kullandı. Beşikçi Kürt Sorununun savcılarının işi olmadığını, bu konuda akademisyen, gazeteciler ve düşünürlerin kafa yorma gerektiğini vurguladı; “Savcılar dışında herkes konuşabilir” dedi.

‘Ne zaman konjonktür değişti; dava açıldı’

Davanın hukuka aykırı yönlerine işaret eden Şimşek ise, suçlancan yazıda temel amacın açılım sürecine katkı oluşturmak olduğunu, yazı yayımlandığında çatışma ortamı bulunmadığını

belirterek, “Ne zaman konjonktür değişti; dava açıldı” dedi. Şimşek savunmasında, “İsmail Beşikçi tarafından kaleme alınan iş bu yazının düşünce ve ifade özgürlüğü kapsamında olduğu, herhangi bir örgüt propagandası içermediği, şiddete teşvik etmediği, bilimsel bir makalenin dergide yayınlanmasının basın özgürlüğü kapsamında olduğu, derginin okuyucu kitlesi ve yayın tarihinde çatışmasızlık ortamı da göz önüne alındığında makalenin suç unsuru taşınmaması nedeniyle hakkında açılan bu davadan beraat etmem gerekmektedir. Aksi bir karar, benim ve Dr. Beşikçi’nin cezalandırılmasının ötesinde bir anlam taşıyacak, Kürt sorununun salt egemen düşünceler sınırında tartışılabilir, muhalif görüş belirtmek bir yana, bilimsel ve sosyolojik incelemeye dahi konu edilemez bir tabu olduğunun ilanı anlamına gelecektir.” sözlerini kullandı.

Zulme karşı direnmek...

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul

Devletin Mazlum'lara karşı savaşı sürüyor

AMED- Geçen yıl 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitinginde gözaltına alınan, hakkında hazırlanan iddianame kapsamında KCK davasından yargılanmasına karar verilen 16 yaşındaki Mazlum İhlamur için 45 yıl hapis cezası isteniyor. 16 aydır hapisanede olan Mazlum, 18 yaşına hapisanede girdi. Babası Hamit İhlamur'un anlatımına göre Mazlum ve diğer çocuk tutsakların durumu şöyle: "Mazlum 2009'un 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü mitinginde gözaltına alındı. Arkadaşlarıyla birlikte 24

saat gözaltında kaldı, ardından mahkemeye çıkarıldılar. Mahkeme Mazlum ve 8 arkadaşı hakkında tutuklanma kararı verdi. Mazlum'un iddianamesinde onu KCK'ye bağlıyorlar. Ortada herhangi bir somut kanıt ve delil olmadığı halde tutukladılar. Zorla bazı belgeler imzalatmışlar. Mazlum yakalandığında 16 yaşında idi. 16 aydır tutuklu. Şimdilik Diyarbakır D tipi Cezaevi'ndedir. İlk başlarda E Tipi Cezaevi'nde kalıyordu. Burada üzerlerinde çok yoğun psikolojik baskı vardı... İlk başlarda cezaevi koşullarından şikâyet edi-

yorlardı. Yemeklerin içinden böcek, paslı çivi çıktığını söylüyorlardı. Biz tutuklu çocukların aileleri cezaevi idaresine yemeklerin düzeltilmesi için itiraz ettik. Bazı aileler dilekçe verince, görüş yasağı aldılar. Dilekçe veren aileler çocukları ile görüştürülmediler. Çocukların arasında sara ve kalp hastası olan çocuklar vardı. Hasta olanların tedavi edilmeleri gerekiyor. Ama bu yapılmıyor."

Ajanlığı kabul etmezsen hapisaneyi kabul edersin

Mazlum'un babası Hamit İhla-

mur'un aktanımına göre Mazlum yakalanmadan önce defalarca ajanlık baskısına mağruz kalmış. Şüphesiz ki kabul etseydi şu anda bulunduğu yerde olmayacaktı! Geçtiğimiz Mayıs ayında Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'nde 2 çocuk koğuşunda hapishane idaresinin keyfi tutumları ve tutuklu çocukların kötü şartlarda tutulması, hasta olanların tedavi edilmemesi gibi nedenlerle hapishane yönetimini protesto eden çocuklar içerisinde Mazlum İhlamur'da bulunuyordu. Sara hastası olan çocuk-

ların tedavilerinin cezaevi idaresi tarafından ağır kesiciler ile geçiştirilmesi, tedavi edilmeyen bir çocuğun hapisanede intihar girişiminde bulunması sonucunda, tutuklu çocuklar isyan etmişti. Çocuklar elbiselerini ve battaniyelerini yakarak, hasta arkadaşlarının tedavi edilmesini ve kötü çıkan yemeklerin düzeltilmesini istemişlerdi. Çocukların bu girişiminin ardından "kamu malına zarar vermekten" başka bir dava daha açıldı. Çocukların ayrıca bu davadan da ceza alma olasılıkları var.

Kürt mevsimlik işçilere ambargo ve fişleme

Burjuva-feodal sistem Kürt ulusu üzerindeki baskılarını her geçen gün boyutlandırarak devam ettiriyor. "Güvenlik" adı altında Kürt ulusuna yönelik imha, inkar ve asimilasyon siyaseti sistematik olarak sürdürülüyor.

Devlet Samsun, Ordu ve Giresun'da mevsimlik işçiler için 'yüksek düzeyde güvenlik' alarmı verdi. İşçileri Bakanlığının genelgesinin ardından polis ve jandarma harekete geçti ve işçilere ambargo ve fişleme kararı alındı. Samsun, Ordu ve Giresun'da mevsimlik işçiler için toplama kampları kurulacak, işçilerin başına elçiler dikilecek ve kamptan izinsiz ayrılmayacaklar.

GBT taraması yapılacak

Kürt işçilere karşı alınan kararlardan bazıları şöyle: Karadeniz'e gelecek mevsimlik işçiler için kamplar kurulacak. İş-

çiler, bu kamplara alınırken kadın erkek ayrıtılmaksızın Genel Bilgi Toplama (GBT) taramasında geçirilecek. Nüfus cüzdanı olmayan bölgeye alınmayacak. Fındık toplama tarihleri tüm bölge için aynı olacak.

İşçiler, "elçiler" aracılığıyla denetlenecek

Kamplarda işçilerin başlarına 'elçi'ler dikilecek. İşçiler izinsiz olarak kamptan ayrılmayacak. İşçi kamptan izinsiz ayrılırsa sorumlusu elçi olacak. Kampların çevresinde 'kuş uçurtulmayacak' anlamına gelen bu durum Samsun, Ordu ve Giresun valilikleriyle, ilçelerin kaymakamlıkları, emniyet müdürlükleri ve jandarma komutanlıkları tarafından 'fındık toplama süresi boyunca' "güvenlik düzeyini en üst seviyede tutmak" adına uygulanacak. Fındık toplama sırasında işçilerin işlerinin başında

olup olmadığı bile kontrol edilecek!

Bu OHAL uygulamalarının "bölgede yaşayan işçiler için geçerli olmayacak" olması da sistemin faşist-ırkçı-şoven özünü gözler önüne seriyor.

Koyuncu: Kürt işçileri aşağılayan uygulamalar kabul edilemez

"Karadeniz'in Aydınlik Yüzleri" Platformu üyeleri, konuyla ilgili bir basın açıklaması yaparak son aylarda Karadeniz'de yaşanan ve kamuoyuna yansıyan haberlerden kaygılı olduklarını ifade ettiler. Platform adına basın açıklaması yapan müzisyen Niyazi Koyuncu şunları dile getirdi: "Mevsimlik tarım işçisi olarak yıllardır bölgemize gelen işçilere, Kürt kimliklerinden dolayı ambargo uygulanması iddiaları, Rize'de aynı nedenle işten atılan Kürt işçilerine ilişkin haberler, biz Karadenizlileri kaygılandırın-

yor. Bölge emniyet güçlerinin Giresun'da katıldığı bir zirvede alındığı iddia edilen 'Kürt işçilerin bölgeye sokulmasına' ilişkin, insanları potansiyel suçlu olarak gösteren kararlar, hukuken ve insanlık gereği kabul edilemez. 'İnsanların çalışma hakkı ve seyahat özgürlüğünün engellenmesi, insanlık onurunu aşağılayan uygulamalara tabi tutulmaları hukuksuzluktur ve insan haklarına aykırıdır. Bu düşmanlık havası, Karadeniz'in kardeşlik ruhuna aykırıdır. Karadeniz coğrafyası farklı kültürleri ve kimlikleriyle bir kültürler mozaikidir. Türk, Gürcü, Laz, Çerkez, Ermeni, Hemşinli, Rum... Yeşilin ve mavinin her tonuyla oluşmuş Karadeniz misali, bizler hiç kimsede, hiçbir kültüre yabancı olmamış topraklarımızda insanların onuru, emeği ve ekmeğiyle oynanmasını asla kabul etmeyeceğiz."

İşkence var ve sürekli artıyor!

AMED- Her fırsatta devlet erkanınca yapılan açıklamalarda "işkence yok" denilirken yaşanan olaylar ve yapılan araştırmalar bunları yalanlamaya devam ediyor. İnsan Hakları Derneği (İHD) Diyarbakır Şubesi yaptığı açıklamada Kürt illerinde artış gösteren işkenceye dikkat çekti. İHD'nin işkenceye ilişkin hazırladığı rapora göre; Kürt illerinde son 6 ay içerisinde; 13 bin 218 hak ihlali yaşandı, 139 kişi yaşamını yitirdi, 433 kişi işkence ve kötü muamele gördü. İHD'nin dernek binasında düzenlenen basın toplantısında raporu İHD Bölge Temsilcisi Ali Akıncı açıkladı. AKP'nin 'Açılım' adı altında çözümsüzlüğü dayattığını belirten Akıncı, 2010 yılının ilk 6 ayında karşılıklı olarak yaşanan çatışmalarda 139 kişinin yaşamını yi-

tirdiğini, 157 kişinin ise yaralandığını söyledi. Akıncı hak ihlallerinde tablonun vahim bir boyutta olduğunu belirterek, 6 aylık süre içinde hak ihlallerinde ciddi bir artış olduğuna işaret etti. Akıncı, bu süre içinde 13 bin 218 hak ihlalinin yaşandığını belirterek, "Çatışmaların yarattığı ölüm olaylarının yanında, güvenlik güçlerine gerek toplumsal olaylarda gerekse de kırsalda gerçekleştirilen saldırılarda gerekse de kırsalda gerçekleştirilen operasyonlar sonucunda sivil vatandaşlara yönelik yaşanan yaşam hakkı ihlali hızından bir şey kaybetmedi" dedi. Akıncı, şunları aktardı: "Bu kapsamda 19 sivil yaşamını yitirdi, 35 sivil de yaralandı. Mayın ve sahipsiz patlayıcı sonucu 4 kişi yaşamını yitirdi. 32 kişi de yaralandı. Bu verilerin son örneği de Van'da yaşamını yitiren Canan Saldık'tır."

Baskılar karşısında bedenini ateşe verdi

Şanlıurfa E Tipi Hapishanesi'nde siyasilerin kaldığı koğuştan adli mahkûmların koğuşuna alındığı için bedenini ateşe veren Fırat Dağtım çalışması Erkan Gümüştaş'ın (21) cenazesi Siverek'te binlerce kişinin katılımı ile toprağa verildi.

Şanlıurfa Kapalı Cezaevinde alındığı müşahade koğuşundan siyasi tutsakların bulunduğu koğuşa geçmek için verdiği dilekçeleri kabul edilmediği için bedenini ateşe vererek yaşamına son veren Fırat Dağtım Şirketi çalışması Erkan Gümüştaş'ın cenazesi Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi morgundan alınarak doğum yeri olan Siverek'e getirildi. Yapılan işlemlerin ardından sloganlar ve zılgıtlar eşliğinde omuzlarda taşınan Gümüştaş'ın tabutu Siverek sokaklarında dolaştırıldı. Başta esnaflar olmak üzere kent merkezinde bulunan herkes alkış ve sloganlarla Gümüştaş'ı uğurladı. On bini aşkın kişinin katılımı ile "Erkan tüm arkadaşları gibi, özgürlüğüne müdahale edildiği için bu eylemi yaptı. Ajanlaştırmaya, teslimiyete karşı onurlu bir duruş gösterdi ve direnişi seçti" diye konuştu. Konuşmaların ardından Gümüştaş sloganlar eşliğinde toprağa verildi.

Yarım limon ve puşi haklarında 10 yıl hapis kararı verilmesine yetti!

Daha önceleri de bu tür trajikomik "suç delilleri"ne tanıklık edilen ülkemizde; "terli el", "tozlu el" "hızlı nefes alma", "pos bıyık", "ideolojik halay çekme", "müzik dinleme" gibi suç delillerine bir yenisi daha eklenmiş oldu. Bu seferki suç delilinin ismi ise "limon".

Cizre'de gösteriye katıldığı gerekçeyle gözaltına alınan Doğan Ekici'nin cebinden çıkan yarım limon Ekici'nin örgüt üyesi olduğunun "ispatı" olarak gösterildi ve yapılan yargılama sonucunda Ekici, 10 yıl hapis cezasına

çarptırıldı. 5 Aralık 2009'da Şırnak'ın Cizre ilçesinde düzenlenen bir yürüyüşe katıldığı gerekçesiyle tutuklanan Doğan Ekici'nin davası 7 ay sonra görüldü. Ekici hakkında savcılık tarafından düzenlenen iddianamede "örgüt üyesi olmak suçuna" delil olarak; yarım limon ve puşi gösterildi.

Tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edilen Ekici, "mevcut delil durumu ve kuvvetli suç şüphesi" gerekçesi ile tutuklandı. Ekici ve olaya kanıştıkları ileri sürülen Halil Oktay, Yılmaz

Güvenç hakkında "Örgüt üyesi olmak", "Örgüt propagandası yapmak" ve "Gösteri ve Yürüyüş Kanunu"na muhalefet etmek iddiası ile Diyarbakır 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dava açıldı.

Kes kopyala yapıştır-ya limon tam olsaydı

İfade tutanaklarında 14 polisin bilgi alma tutanaklarının virgülüne kadar aynı olması dikkat çekti! 14 polis aynı şeyi aynı şekilde görmüş ve aynı kelimelerle ifade etmiş. 14 polisin, savcı-

lıkta verdiği ifade ve talimat ile alınan ifadelerinde de durum değişmedi. Avukatların polislerin mahkemeye çağrılması yönündeki talepleri ise "kararı etkilemeyeceği" gerekçesi ile reddedildi.

Mahkemede, Doğan Ekici, Halil Oktay, Yılmaz Güvenç "Örgüt üyesi olmak", "Örgüt propagandası yapmak" ve "Gösteri ve Yürüyüş Kanunu"na muhalefet etmekten dolayı 10'ar yıl 1'er ay hapis cezasına çarptırıldı. Bu durum ister istemez akıllara şu soruyu getirdi: Ya limon tam olsaydı!

Devletin önlerine koyduğu engelleri aşmaya çalışıyorlar

İzmit'te işlerinden atılan Bizimköy Engelliler Üretim Merkezi işçileri eylemlerini kararlılıkla sürdürüyor

İZMİT- Dört yıldır çalışma koşullarında hiçbir düzeltme yapılmayan işçilerin, çalışma koşullarının düzeltilmesi için hak arama mücadelelerini başlatıp seslerini daha geniş alanlara duyurma çabalarını hazmedemeyen yöneticiler tarafından işlerinden atılmasının ardından, direniş 10 Temmuz'da düzenlenen yürüyüş, basın açıklaması ve imza kampanyası ile başlamıştı. İşlerine geri alınıp, haklarının iade

edilmesi talebiyle süren direnişte, Ankara Sakatlar Konfederasyonu, Engelliler Konfederasyonu, Türkiye Körler Federasyonu, Altı Nokta Körler Derneği Genel Merkezi, Kocaeli Engelli dernekleri, İstanbul Engelli Hakları Atölyesi, Kocaeli Emek Platformu ve aralarında DHF'nin de bulunduğu birçok devrimci, demokrat kurumun katıldığı bir basın açıklaması gerçekleştirildi.

Engelliler haklarından mahrum

Engelliler Konfederasyonu Başkanı Turhan İçli yaptığı açıklamada, Türkiye'de sekiz milyon beş yüz bin engellinin bulunduğunu ve bunların yüzde 90'ından fazlasının işsiz ve eğitim haklarından mahrum bırakıldığını belirtti. Engellilerin birçok haktan mahrum bırakıldıklarını ve toplumsal yaşamdan tecrit edilmesine çalışıldıklarını ifade etti.

İçli, konuşmasında "Buradan Kocaeli Sanayi Odası Başkanı Ayhan Zeytinoğlu'na sesleniyorum. Engelliler de diğer vatandaşlar gibi haklarını arama peşindedir. Sendika kurmak isteyebilirler; bu en doğal haklarıdır. Yapılan yanlışlardan bir an evvel geri dönmelidir." diyerek çağrıda bulundu. Yapılan eylem sırasında "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz", "Bizimköy bizimdir, bi-

zim kalacak! ", "Kocaeli halkı engeline sahip çıki!", "Engelliler burada, Zeytinoğlu neredel!", "Yaşasın onurlu mücadelemiz!" sloganları atıldı. İşlerine güvenceli bir şekilde geri alınana kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirten engelliler, taleplerinin yerine getirilmemesi halinde eylemlerini İstanbul' a, Ankara'ya, ülkenin dört bir yanına taşıyacaklarını belirttiler.

Kocaeli Valisi, Belediye Başkanı, Sanayi Odası Başkanı ve Rektörü bakın neler yapmış!

İZMİT- İzmit'te bulunan Bizimköy Engelliler Üretim Merkezi Vakfı, 2006 yılında AB'den hibe edilen 4.5 milyon Euro ile engelli kişilerin üretim sürecine katılımını temin etmek suretiyle kendi ekonomik ihtiyaçlarını karşılamaları ve ekonomiye katkıda bulunmalarını sağlama amacıyla kuruldu. Kağıt üzerinde hoş görünen bu amaç ne yazık ki gerçekliği hiç yansıtmıyor. İşçiler belirsiz ve keyfi ücretlendirmelere tabi tutuluyor, engelli oldukları için ikinci sınıf insan muamelesi görüyor ve ekonomik sorunların içine gömülmüşken sosyal hayatlarına zaman ayıramıyorlar. Engellileri sömüren vakfın yönetim kurulunda ise, Kocaeli Valisi, Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkanı, Kocaeli Sanayi Odası Başkanı ve Kocaeli Üniversitesi Rektörü de bulunuyor. 4 yıldır çalışma koşullarında hiçbir düzeltme yapılmayan işçiler, çalışma koşullarının düzeltilmesi için seslerini daha geniş alanlara duyurmak istediler. Ancak bu durumdan hoşnut olmayan vakıf yönetim başkanı tarafından 18'i engelli 20 işçi, işlerinden atıldılar. Seslerini yetkili kişilere ve halka duyurmak isteyen işçiler, fiili eylemlerine yürüyüşle başladılar ve imza kampanyası ile devam ediyorlar. İşçiler imza kampanyası çalışmalarını sürdürürken onlarla kısa bir röportaj gerçekleştirdik.

Bu sürece nasıl geldiniz? Ve bizlere çalışma koşullarında yaşadığınız zorlukları aktarır mısınız?

Ersin Vural: Haziran 2006 itibarıyla başlayan 4 aylık mesleki kurs gördük. Bu kursların sonucunda yapılan sınavlarda başarılı olan 85 arka-

daşımızla Ekim 2006'da işe başladık. İşe başlamadan önce bizlere; kendimizi ve ailemizi geçindirebilecek ücretler, ikramiyeler alacağımızı ve birtakım sosyal haklarımızın olacağı söylenmişti. Bu proje ülkede ilk ve önemli bir projeydi. İşe başladıktan sonra zaman içerisinde sorunlar oluşmaya başladı. İş sözleşmemize göre her ayın 7'sinde almamız gereken maaşlarımızı hiçbir zaman zamanında alamadık. Biz işverene "Ne zaman maaşlarımızı ödeyeceksiniz? Faturalarımız, kiralarmız geliyor." demeden, yatarıyorlardı. Engelli olduğumuz için ayda en az 1-2 kez hastaneye gitme zorunluluğu olan arkadaşlarımız var. Hastaneye gittiğimiz takdirde hem sigorta primlerimiz, hem de yevmiyelerimiz kesiliyordu. Bazı bölümlerde bulunan amir ve ustalar hakaret ve küfürlerle varan söylemlerde bulunuyorlardı. Gün geçtikçe bu tür sorunlar artmaya başladı. Bunun üzerine 22 Haziran 2010'da personel müdürü, atölye sorumlusu, ustabaşları dahil olmak üzere bütün fabrikadaki arkadaşlarla bir araya geldik, sorunlarımızı ve sıkıntılarımızı konuşup genel müdürle iletme istedik. Ancak temsilciler aracılığıyla iletilen isteklerimiz kabul edilmedi. Bunun üzerine bizlerde gazetele isteklerimizi duyurduk. Ertesi gün gazetede hakkında çıkan beyanı beğenmeyen Genel Müdür Hüseyin Bayraktar, sinirlenerek bizlere yüksek sesle hakaret etmeye başladı. Hepimize boş kağıda imza aturmaya çalıştı fakat bizler imzalamadık. Ardından "Çalışmak istiyorum" ya da "Çalışmak istemiyorum" şeklinde yazılıp imza atılmasını istedi. Sıra bana geldiğinde "Çalışmak istiyorum" şeklinde kağıt imzalayınca "Sen ne dönek, hilekar, sahtekar adamsın!" diye hakaretler savurdu. Bir başka arkadaşımıza sırası geldiğinde "Çalışmak istiyorum ama sizinle çalışmak iste-

miyorum" diye yazınca; "Seninle evlilik sözleşmesi mi imzalıyoruz!? Kalk git buradan!" şeklinde kovdu. Genel müdür belli bir süre sonra yanında bir heyetle geldi. Bilirkişi heyeti olduğunu sonradan anladığımız ekip yoklama alıp gitti ve ertesi gün 20 kişilik bir isim listesi camlara asıldı. "Bu listede isimleri olanların işlerine son verilmiştir" diye bir uyarı yer alıyordu. 25 Haziran günü işyerine geldiğimiz sırada jandarma kapıda bekledi ve bizleri içeri almadı. O gün boyunca kapıda bekledik, evlerimize tebligat gönderileceği söylendi ve 1 hafta eylem yapmadan, basına demeç vermeden bekledik. Ardından iyi niyetimizi işverenin avukatına belirtip, işlerimize tekrar dönmeyi yazılı ve sözlü biçimde aktardık. Bu süre içinde Yönetim Kurulu Başkanı Ayhan Zeytinoğlu'nun basında "Engelli engelsiz tanınam işten çıkartırım", " İşçilere ücret vermek zorunda değiliz, iş öğretme ile yükümlüyüz", "Bu işçiler 'özür' dileseler dahi işe alınmayacaklar" deyince bizler de 10 Temmuz 2010 itibari ile yürüyüş düzenleyip, imza çadırını kurduk.

İşveren sizleri işten çıkarırken, gerekçe olarak neler gösterdi?

Geç saatlerde işbaşı yaptığımız ve basına gerçek dışı beyanlarda bulunduğumuz söylendi. Ayrıca bir grup olarak sadece bizlerin hoşnut olmadığımızı belirtildi. Fakat bizler içerisinde personel müdürü, muhasebeci, amir ve memurların da bulunduğu toplu bir şekilde karar almıştık. Çalışanların arasında sağlam arkadaşlarımız da vardı. Mesela işten atılan grubun içinde de iki arkadaşımız engelli değillerdi. Onlar da bizim maruz kaldığımız bu duruma göz yummayıp, bizlerle hareket ettiler. İdari bölüm ise olduğu

gibi sağlam bireylerden oluşuyordu. Fakat bizler halimizi, çektiğimiz zorlukları anlayabilme için en az bir engelli arkadaşımızdan idari yönetimde bulunmasını istiyorduk.

Sunay Boylan: Ben biraz ek yapmak istiyorum. Bazı kesimler tarafından 'İşyerlerinin ekme kapınızdır, siz eylem yaparak ihanet ettiniz' şeklinde yargısız infaz yapıyorlar. Ama bütün arkadaşlarımızla beraber emek harcayarak oraları çalışılabilir bir hale getirdik. Emeye saygısı olan her vatandaşımızın bizlere destek vermesini istiyoruz. Engelli olduğumuz için bizlere söz hakkı verilmek istenmiyor. Bizler dilencilik yapmak istemiyoruz, ekmeğimizin peşinden koşuyoruz. Engelli olduğumuz için bizlere söz hakkı verilmek istenmiyor. Bizler dilencilik yapmak istemiyoruz, ekmeğimizin peşinden koşuyoruz. Engelli olduğumuz için bizlere söz hakkı verilmek istenmiyor. Bizler dilencilik yapmak istemiyoruz, ekmeğimizin peşinden koşuyoruz.

Ersin Vural: İşten çıkarılmamızda kullanılan bilirkişi heyetinin normalde tarafsız olması gerekiyor; fakat Kocaeli Üniversitesi öğretim üyeleri Mütevelli Heyeti'nin içerisinde olmalarına rağmen, bilirkişi Kocaeli Üniversitesi'nden bir öğretim üyesi. Son derece tarafı bir durum. Vakıflarda elde edilen gelirin %75'i çalışan işçilere verilir, %25'i ise vakıf istihdamı için kullanılır. Bu durum bizde söz konusu bile değildi. 4 yıldır 570 TL alıyoruz. Ücretlerimizin iyileştirilmesini istiyoruz. İdare yönetiminde en az 1 engellinin bulunmasını, usta ve amirlerin bizlere daha insancıl biçimde davranmasını istiyoruz. Hukuki süreci başlattık. Çadırımız dağıtıla kadar burada sesimizi duyurmaya devam edeceğiz. İşe geri alınıp, haklarımız iade edilene kadar eylemlerimiz devam edecek.

Tersane kazasında 4 işçi öldü

Zonguldak'ın Ereğli ilçesinde bulunan Usta-oğlu Gemi Tersanesi'nde iskelenin çökmesi sonucu 4 işçi hayatını kaybetti. Tersanede meydana gelen kazada 2 işçi de yaralandı. Ağır yükten kaynaklı çöken iskelenin altında kalarak yaşamını yitiren işçilerden Şenol Tönen, Osman Yüksel ve Mehmet Coşkun olay yerinde ölürken Tuncay Güner adlı işçi de ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi. Tersane kazasında ayrıca Abdullah Fidan ve Levent Çimen adlı işçiler de yaralandı.

Çelmer Çelik ve UPS Kargo işçileri bir arada

Çelmer Çelik ve UPS Kargo'da sendikal örgütüllük sonrası işsiz kalan işçiler, Gebze Cumhuriyet Meydanı'nda aileleriyle birlikte basın açıklaması yaptı. DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası (BMİS) Gebze Şubesi'nin örgütlediği Çelmer Çelik ve Türk-İş'e bağlı TÜMTİS'in örgütlediği UPS Kargo'da işten çıkartılan işçiler ve aileleri, ortak basın açıklamasıyla patronun tavrını kınadı. BMİS Genel Sekreteri Selçuk Göktaş, işçilerin bu zulme karşı direnmesi gerektiğini söyledi. Göktaş, yaptığı konuşmada, "TBMM bu vakayı görmüyorsa, demek ki o Meclis işçilerin Meclis'i değildir. Bu duruma karşı mücadeleye ve hak arama sırasında başımıza neler geleceğini biliyoruz. Şayet Çelmer'in patronu Gazi Yılmaz, "Anayasayı da yasayı da tanımıyorum" diyor ve bu ülkenin hiçbir kurumu bu söyleme karşın bir şey yapmıyorsa, onurlu mücadelemiz, Çelmer ve UPS Kargo işçileri sendikası olarak geri dönene kadar sürecektir." dedi.

BMİS Gebze Şube Başkanı Erdoğan Özer ise "Ne yaman çelişkidir ki, demokrasi adına anayasa referandumu yapılacağı söylenen bir süreçte Çelmer işvereni elini kolunu sallaya sallaya Anayasa'yı çiğniyor. Ama, buna kimsenin sesi çıkmıyor. Tam da şimdi, 'Nerede devlet nerede hükümet' diye bağırmanın zamanı" dedi. Çelmer'den çıkartılan 23 işçi için işe iade davası açıldığını belirten Özer, "Hukuk ve demokrasi ilkeleri kitap sayfaları için farklı, fabrika önlerinde farklı yorumlanamayacak kadar açıktır. Vicdanı olan herkesi duyarlı olmaya, işçi ve hak düşmanlarına karşı ortak tavır almaya çağırıyoruz" diye konuştu.

UPS İŞÇİLERİNDEN MEKTUP VAR

Merhaba, Biz bir grup UPS Kargo'da çalışan direnişçi işçileriz... Devrimci Demokrasi adlı gazetenizde yayınlanmasını istediğimiz 84 günlük direnişimizi ve örgütlenme yaptığımız işletmede sermaye sınıfı tarafından oynanan bazı oyunları size ulaştırmak istiyoruz. Bizler UPS Kargo'da 12-14 saat ağır çalışma koşullarıyla karşı karşıyaydık... Mesai saatimiz belliydi fakat paydos saatimiz şeffelin, müdürlerin iki dudağı arasındaydı.. Yönetim binasında asılı olan çalışma saatleri çizelgesinde altı çizili olarak belirtilen dinlenme molalarımız ve resmi tatillerimiz hiçbir zaman verilmedi, karşılığında ise mesai talebimiz yoktu. Çünkü sonucunda kapı gösteriliyordu. Çay molası aldığımız zaman çay ocağına

gidene kadar süremiz doluyordu. Çay ocağında yarım su dolu plastik bardak içersinde bulunan bir tane çay kaşığıyla, günde ortalama 400 kişi çayını karıştırıyor, bazı zamanlarda kalemlerle, yerden bulduğumuz ağaç parçalarıyla çayımızı hazır hale getiriyorduk... Yemek molalarımızda yemek yerken bile işbaşına çağırılıyorduk, öyle ki bant başında bakkaldan aldığımız aparatif gıdalarla geçiriyorduk açlığımızı... Müdürler işçilerle toplantılar yaparken ağzına bile alınmayacak kelimeler sarf edip 'sizi kovanım sürünürsüz, açıkdan geberirsiniz' gibi insalık dışı söylemlerde bulunuyorlardı... Maaşlarımızda keyfi kesintiler oluyordu. Bu cehennem koşullarında çalışırken Uluslar Arası Taşımacılık Federasyonu (ITF) Dünyada sendikasız bir tek Ups Kargo çalışanı

kalmayacak şianıyla bir kampanya başlatmış ve Türkiye ayağında Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası'na (TÜMTİS) rol vermişti. Bu kapsamda TÜMTİS Mart ayında fiili olarak üyelik çalışmalarına başlamış olup yukarıda açıklanan sorunlardan dolayı üyelikler hız kazanıp tesadüfen açığa çıkan örgütlenme sürecinde ise gözünü kar hırsı bürümüş patron tarafından Mayıs ayından beri sendika üyeliği yüzünden 126 işçi işten çıkarılmıştır. Bizler 5 Mayıs'tan itibaren direnişe başlamış bulunmaktayız. İşten atılan işçilerin yerine yeni işçi alma girişimleri olup bu girişimler 8 -9 defa tarafımızca işçilerle konuşularak durum anlatılıp engellenmiştir. Patron bu sefer patronu eski emniyet müdürü olan yeni bir firma ile anlaşıp yeni işçilerle çalışmaya başlamak üze-

re işletmenin önüne polis birliklerini konuşlandırmıştır... Bu sefer yeni gelen işçilerle konuşup durumu anlatmak istediğimizde (6-7-8 Temmuz tarihlerinde) Çevik Kuvvetin fiili müdahalesiyle karşılaştık. Darp edilen arkadaşlarımız olup, bu raporlarla ispatlandı. Yeni işçiler çalışmak istemeyip gitmek istediklerinde ise polisler baskı kurup bağırarak zorla işletmeye sokuyorlar. Servisler 2 km öteden polis eskortları eşliğinde işyerine alınıyor. Servisler, direniş çadırının önünden çevik kuvvet tarafından çembere alınıp öyle geçiriliyor ve yerimize çalışan işçiler bu şekilde işyerine sokuluyor... İşletme içersinde ise rüşvetle işçiler sendikadan üyeliğini çekmeye zorlanıyor evleri aranıyor baskılar kuruluyor. Sendika üyeliği ispatlananlara en ağır işler veriliyor. Polisler

işletme içersinde çadıra bakan tarafta duran işçileri engelleyip gönderiyorlar. Fakat, engelleyemeyecekler! Örgütlenmemiz devam ediyor. Hakkımız olan toplu sözleşmeli bir çalışma düzenini sendikamızla beraber her türlü yolu deneyip fiili meşru mücadelemizi sonuna kadar kullanarak kazanacağız. Buradan, emekten yana olan kurumları, işçi sınıfı ideolojisiyle beslenen bütün devrimci, demokrat güçleri ve duyarlı olan halkımızı bu direnişi sahiplenmeye çağırıyoruz. Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz Yaşasın örgütlü mücadelemiz Kahrolsun ücretli kölelik düzeni

UPS Kargo direnişçisi işçiler

Yargı Üzmez'i üzmedi kararı bozdu!

Çocuk istismarı suçundan yargılanan eski Vakit gazetesi yazarı Hüseyin Üzmez'in davası Üzmez'i üzmeyecek şekilde ilerliyor!

Yargıtay 5. Ceza Dairesi, Üzmez hakkında Bursa 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen mahkumiyet kararını usulden bozdu.

Bursa 4. Ağır Ceza Mahkemesi, sanık Üzmez'in cinsel istismar ve küçük yaşta ki çocuğun ruh sağlığını bozmak

suçundan 15 yıl, bu suçtu iki kez işlemiş olmasından dolayı 15 yıl 9 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar vermişti. Yargıtay 5. Ceza Dairesi Başkanı Ahmet Ceylani Tuğrul, tarafından davaya ilişkin açıklanan kararda ise Üzmez hakkında istenen 15 yıl 9 ay hapis cezası kararı bozuldu.

Tuğrul, Üzmez ve mağdure B.Ç'nin annesi Livaze Ç. hakkında "mağdurenin ruh sağlığını bozacak şekilde cin-

sel istismar suçundan" dava açıldığını, daha sonra ise her iki sanık hakkında "hürriyeti tahdit" suçlamasıyla yeni bir kamu davası açıldığını ve her iki davanın birleştirildiğini anımsattı. Birleştirme kararının ardından "hürriyeti tahdit" suçundan açılan kamu davasına, mağdure çocuğun avukatları ile Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu avukatlarının katılıp katılmadıklarının sorulmadığının dava

dosyasından anlaşıldığını belirten Tuğrul, tarafların kamu davasına katılıp katılmamalarının sorulması gerektiğini, bunun bozma nedeni olduğunu açıkladı.

Daire, yazar Hüseyin Üzmez hakkında Bursa 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen mahkumiyet kararını usulden bozdu. Bozma kararının ardından dava, Bursa 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde tekrar görülecek.

Üreten biziz

yöneten de

biz olmalıyız

Demokratik Kadın Hareketi (DKH) çalışanları; çay üreticisi kadınlarla bir araya gelerek, hem işte hem de evde çalışan kadınların sömürülen emekleri üzerine sohbet ettiler

RİZE/ARDEŞEN- Sabah 05.00'den akşam 06.00'ya kadar, çay üretiminde çalışarak, yaşamlarını kazanmaya çalışan Karadeniz kadınlarının emeği günden güne devletin özelleştirme politikaları karşısında dahada azgın sömürüyle yüz yüze kalıyor. Yaşama geçirilen özelleştirme politikaları, Karadeniz kadınlarının yaşamlarını bütbütün kuşatıyor ve özellikle çay üreticisi kadınların emeğini geri plana atarak, ucuz meta haline getiriyor. Karadeniz kadınları; evde ev yaşamını örgütleyen, tarlada çay üretimini örgütleyen olmasının yanı sıra ne çay cüzdanının getirdiklerinden yararlanabilen, ne de zaten daha zor aldıkları çay parasından yararlanabilen konumunda. İşte Karadeniz kadınlarının kendi ağızlarından dile getirdiği sorunları:

“Erkekler kahvede; biz evde, tarlada”

“Buralarda hep kadınlar çalışır. Yağmur, çamur olsa da çayı zamanında toplamak zorundayız. Fabrikaların belli bir alım zamanı var. Temel geçim kaynağımız çay olduğu için engebeli, dik her yere çay ekilmiş. Sağanak yağış altında, aşırı sıcak ve nemde, dik yerlerde biz bu çayı toplarız. Erkekler akşama kadar kahvede oturur. Akşam eve geldiğinde de gün içinde fabrikaya ne kadar çay verdiğimi sorar. Az veribilmişsem bozuk atar. Evde de biz çalışıyoruz. Çaydan ıpsıslak geliriz, üstümüzü bile değiştirmeden ev işlerine koyuluruz. Ancak gece yatağa girer, sabah hava bile tam açmadan tarlaya gideriz. Çocuk varsa, çocuğa kadınlar- dan başka bakacak kimse olmadığı için ya sıkı sıkıya beşiğe bağlarız ya da sırtımıza sıkı sıkıya bağlayıp, akşama kadar böyle çalışırız. An-

danı erkeğin adınadır ve erkek bu cüzdana sahip olduğundan sigortası olabiliyor. Kadının ise sigortası yoktur; çay cüzdanına sahip olan, cüzdanın her türlü ayrıcalığından da yararlanıyor. Son senelerde birçok çay üreticisi kadın çay cüzdanını ya kendi üzerine almaya ya da ek cüzdan çıkartmaya çalışıyor.

“Emeğin karşılığı; kurtlu pirinç”

“Çaykur çay alımına kota koymaya başlayınca, mantar gibi özel çay fabrikaları türemeye başladı. Çayı topluyoruz, Çaykur o gün çay almadı mı çay elimizde kalıyor. Elimizde kalınca da

herkes özele vermeye başlayınca, özeller bu durumu kullanarak, daha düşük fiyattan al- dı/alıyor. Özel çay fabrikaları çoğunlukla da çay paralarını ödemiyor. Mesela benim 2006'dan beri almadığım çay param var. Çay parasını almaya gidince de parayı veremeyceklerini, fabrikanın depolarında tutulan gıda maddelerinden almamızı söylüyorlar. Çay parası yerine kurtlu pirinç, çürümüş zeytin veriyorlar. Üstelik de dışardaki fiyatların iki kat fazlasına. Sonra da ne almışsak, alacağımız çay parasından kesiyorlar. Çay parası gelmiyor ama veresiyeler durmadan artıyor. Devlet bizi özele mahkum etti. Artık sayamıyoruz, kaç ta-

Üretici kadınlar eylemlerde de ön saflarda

Çay üreticisi kadınlar, var olan sömürü karşısında hukuksal yollara başvurmaya düşünse- ler de “onlar güçlüler, işlerini bilirler” sözleri bilinçlerde yer eden sistem ve hukuk gerçekliğini açığa çıkarıyor. Karadeniz'de devletin,

Çaykur'un özelleştirilerek temel geçim kaynağı olan çay tarımını yok etmeye dönük politikaları karşısında; çay üreticisi kadınlar, sokak eylemlerinde ön saflarda yer alıyor. Ürettiğinin, sömürüldüğünün bilincinde, erkek egemen anlayışın yansımalarının en berbatını yaşamakta ve bilmekteler. Alternatifi de kendi ağızlarından “Üreten biziz, yöneten de biz olmalıyız” sözleriyle tamamlıyor-

layacağın köle İzaura vardı ya hayatımız aynı öyle.” Çay üreticisi kadınların yaşamlarını böyle antıyor Saadet Demiroğlu, 35 senedir çay tarlalarında çalışıyor. Ancak bir kere bile çaydan gelen parayı görebilmiş değil. Çay cüz-

ne yapalım, özeller de kota koymadığı için onlara veriyoruz. Özellere de mecburuz ya çayı vermeye, daha düşük fiyattan alıyor, 'işinize gelirse' diyor. İlk başlarda bizi alıstırmak için çay parasını zamanında veriyorlardı. Sonra

ne özel fabrika olduğunu: Alem Çay, Yeşim Çay, Of Çay, İkinci Hayat, Fidan (Lipton'a çalışıyor), Doğuş, Mert, Çevik, Sultan... Biz kadınlar ne yapalım, para gelmeyince, eve ekmek girmeyince, veresiye çoğalınca...”

Hindistanlı Binlerce Kadın, Polis Tacizini Protesto Etmek İçin Alanlardaydı

25 kadın tutsağa

110 yıl hapis

RAHANA isimli internet

sayfasında yer aldı. Ceza

alan kadınlar arasında 27

Aralık 2009'da tutuklanan

İran ve Almanya vatanda-

şı Zehra Cebari de bulun-

uyor.

Öte yandan Mahbubeh Ka-

rami, Shiva Nazar Ahari,

Kobra Zaghedoost, Farah

Vazeham ve Fatemeh

Khorramjoo'nun da arala-

rnında olduğu çok sayıda

kadın tutsak, bir çoğu hü-

celere atılarak, kötü koşul-

lar altında tutuluyor.

Savaş değil yaşatmaya bütçe

İSTANBUL- 2009 yılının Ma-

yas ayından itibaren savaş

ve çatışmalara karşı bir

araya gelen İstanbul Barış

İçin Kadın Girişimi'nin bu

haftaki barış noktası Gala-

tasaray'dı.

Savaş ve çatışmalarda ço-

cuklarını, kardeşlerini, eşle-

rini kaybetmiş olan barış

annelerinin de destek verdi-

ği eylemde, kadınlar “Jin şer

naxwezın, aştiyê dixwezın”

(Kadınlar savaş değil, barış

istiyor), “Jin, jiyan azadi”,

“Savaş değil yaşatmaya büt-

çe” şeklinde slogan attılar.

Meydanda bir süre oturan

kadınlar, operasyonların

durdurulması talebini dile

getirirken, Başbakan Erdo-

ğan'a “Boş laf değil, ölümle-

ri durdurmanızı istiyoruz,

artık yeter” şeklinde seslen-

diler.

Ölümlere son vermek yeri-

ne yıllardır bölgeyi kana

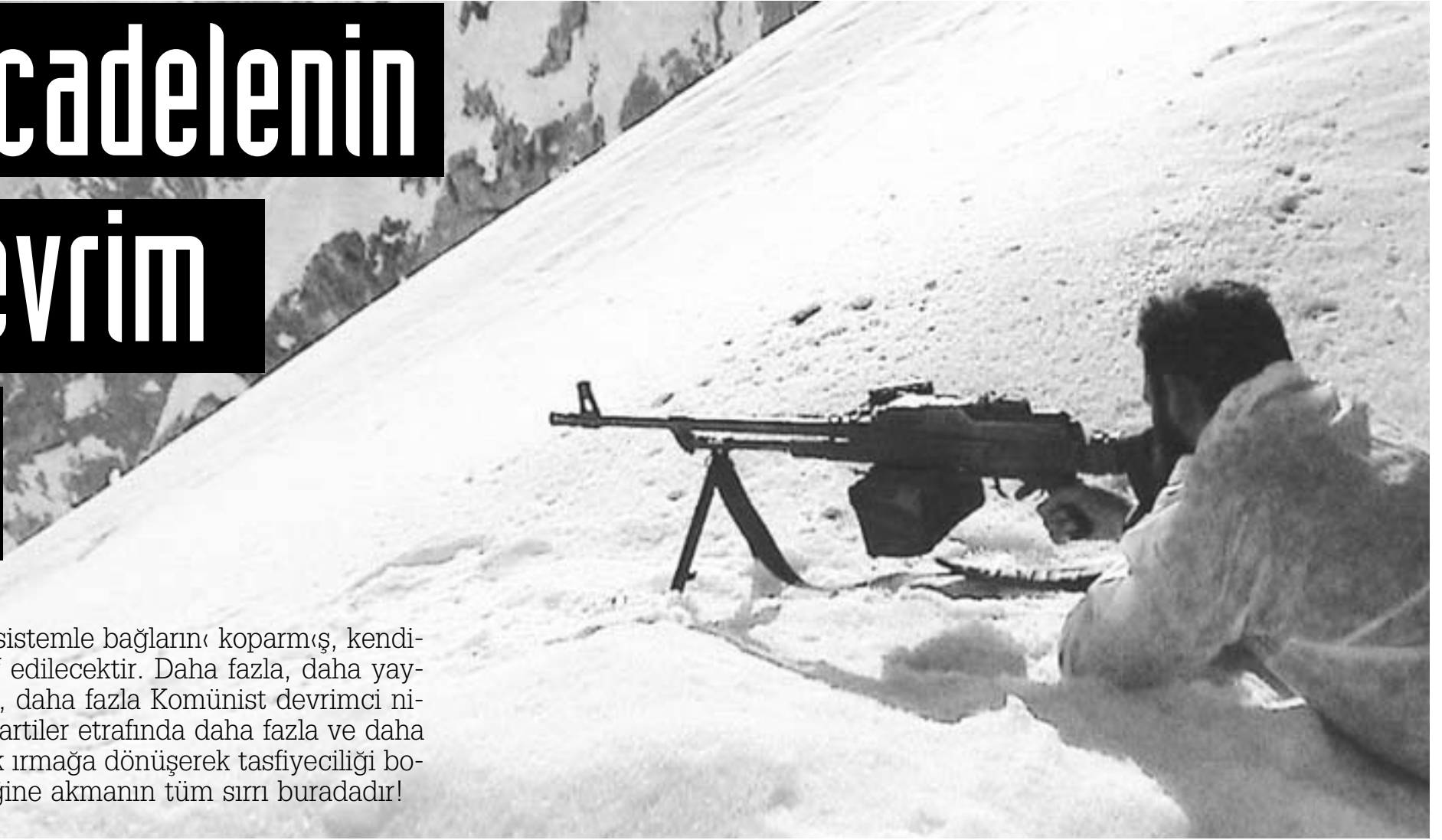
bulamış olan özel ordunun;

uyuşturucu ticareti, taciz,

tecavüz, kuralsız ve kirli sa-
vası örgütü olduklarını dile
getirerek, özel ordunun
geçmişte özel tim ve JİTEM
olarak denendiğini vurgula-
yan kadınlar, tabutlarda
yoksul aile çocuklarını ve ge-
rilla cenazelerini görmek is-
temediklerini belirttiler.

Barış için ısrar eden kadın-
lar; “Biliyoruz ki savaş ka-
dınlar için; taciz, tecavüz,
yoksulluğun artması, cinsi-
yetçi söylemlerin hayatımı-
za hakim olması demektir.
Bütün kadınları barış nok-
tamıza çağırıyoruz” diyerek
operasyonların durdurul-
masını ve tutuklu bulunan
Kürt kadınlarının serbest
bırakılmasını talep ettiler.
Bunun yanı sıra kadınlar,
“Anadilde eğitim, savaşa
aynılan bütçenin kadınlara
aynılması, nükleer santral-
lerinin iptal edilmesi, eşit-
likçi ve özgürlükçü bir ana-
yasa” gibi taleplerini de dile
getidiler.

Devrimci mücadelenin gerekçesi devrim ihtiyacıdır!

Sınıf mücadelesinin önündeki bir yığın engel, sistemle bağlarını koparmış, kendiyle hesaplaşmış bir örgütsel duruşla bertaraf edilecektir. Daha fazla, daha yaygın örgütlenmek; daha fazla militan mücadele, daha fazla Komünist devrimci nitelik, daha fazla fedakarlık; Maoist komünist partiler etrafında daha fazla ve daha sıkı birleşmek; işte, küçük dereciklerden büyük ırmağa dönüşerek tasfiyeciliği boşşa çıkarıp devrim ve Komünist toplum geleceğine akmanın tüm sırnı buradadır!

“Unutma ki, Sen Bir Komünistsin!”

İnsanlığın doğayla birlikte felakete sürüklendiği dünya koşulları ve ülke şartlarında gerici sınıfları düzenleriyle birlikte tasfiye edip halk ve proletarya iktidarının kurulması için komünist devrimci örgüt ve militan mücadelenin yakınlığı en az her zamanki kadar ihtiyaçken, bu mücadelenin militanları olarak “Nerede duruyoruz? Ne yapıyoruz? Nereden yaklaşmalıyız?” soruları dün olduğu gibi bugün de üzerinde önemle durulması gereken konu başlıklar durumundadır.

Her komünizm militanı karanlığa çakılmış bir kılıcımdır, ezen ile ezilenin ezeli kavgasından beslenir. Değiştirme pratiğine dalmaktan alır ayrıncı niteliğini. Dinamizmi aydınlık ve özgürlük tutkusuyla emzirilir, gerici düzenle arasına kalın çizgiler çeker, durmaksızın geleceğe bakar, hep ileriye doğru dur yönü.

Kadercilik, kendiliğindencilik, yetinmecilik, umursamazlık, tarafsızlık, keskinliği körelmiş “bekle görçülük”, gerici düzenle barışıklık utancı ile her türden idealist cehalet ve dogma, burjuvaziden ödünç alınmış hatıralar yüklü tasfiyeci reformizm ve revizyonizmin bulacağı bulguları olarak devrimin mantığına yabancı olduğu kadar, devrimcinin sefaletini sergiler.

Ya biz görevlerimize sahip çıkacaktık, ya da görevlerimiz bizi çağırarak çekecekti. Ya görevlerimizi netleşerek emin adımlarla yürütecektik, ya da bitmeyen tartışma ve eleştiriler baskılanmasının yanı sıra kaotik koşullarının huzursuzluğu altında ağır-aksak ve acabalı yürüyecektik. Biz, haklılığı ve haksızlığı ne olursa olsun, objektif realite olan tartışmalı belirsizliğe nokta koymaya karar verdik.

Ya münakaşalı çekişmelerin hükmünde bir elimizi bağlayarak devam edecektik, ya da irade-eylem birliğinin zeminini daha bir pekiştirmek üzere mülahazaları dikkate alıp münakaşaları karara bağlayarak iki elimiz hür ilerleyecektik. Biz, ihtiyaçların buyruğunu tanıyarak ve yeni ihtiyaçlara uygun tahkimimizi sağlayarak ilerleme yolunu seçtik. Çünkü ya sınıf mücadelesini her cephesinde göğüsleyecektik, ya da onu sac ayaklarından yoksun bırakacaktık.

Ya saflarımızı sağlamlaştırmak meydan okuyuşumuzu sürdürecektik, ya da saflarımızın “gevşekliliğini” arkalayarak salt bir gelenek olarak kalacaktık. Ya sınıf düşmanlarımızı karşı savaşmanın gerekliliklerine uygun davranacaktık, ya da öyle görünerek onların bizi yok etmesini bekleyecektik. Ya halklarımızın köleliğine son vermek üzere hazırlanarak ringe inip savaşacaktık, ya da patronların, ağaların ve kompradorların yaşamı talan etmesine karşı mahcup türbinlerde ter dökecektik. Biz komünizm uğruna savaşa ve devrime karar verdik! Biz KAYPAKKAYA’nın açtığı çığıra tökezlemeden/ve yaralarımızı sararak/ve terimizi soğutmadan namuluların ucundaki iktidarı zapt etmeye 1972 doğumundan beri karar verdik. Şimdi ilerlemek üzere ayaaktayız, beklemeye zamanımız yok. Tereddüde ve durmaya asla! “Vartink’ten Mercan’a” kanla yazdık tarihimizi. Böyle ilerleteceğiz tarihin tekerleğini! Büyük ütopyamız uğruna.

Biz, Büyük Proleter Kültür Devrimi’nin belgileyle doğduk; Maoist Halk Savaşı’yla var olduk! Proletarya önderliğinde ezilen-sömürülen çilekş halkların ve mazlum ulusların kurtuluşu uğruna sarılmak zorundayız silahlara. Bilimsel ideolojimizin yönettiği silahları parlıtısıyla bağrımdan yaracağız kararlık göğü.

Emperyalist dünya gericiliği zincirindeki halkaları tek tek koparacağız, yakın hedefimiz devrimdir! Çabalanımızın yüzü özgür geleceğe dönüktür. Durmak ölümdür; tereddüt felç, geri durmak kaybolmaktır! Dönellik tarihsel bir suç, revizyonizm tarihsel ihanettir. Biz, Marksizm-Leninizm-Maoizm’in ana ilkeleriyle yürüyoruz. Diyalektik ve tarihi materyalizm felsefesiyle dünyayı yorumluyor, değiştirme pratiğini geliştiriyoruz. Biz, ortak davamızın müştereklerine çağrı yapıyoruz; bencil yaşama teslim olmadan yüce davamız için kazanana kadar savaşmalıyız! Çünkü onlar, insandan doğaya kadar tüm yaşamı tahrir ederek felakete sürüklemektedir. Onlara karşı biz; ezilip sömürülen devrimci halk sınıfları ve son tahlilde insanlığın özgürlük ve mutluluğunu temsil etmekteyiz. İnsanın insan üzerindeki her türlü baskısını ortadan kaldırmayı şart görmekteyiz. İnsanın doğaya egemen olması veya doğanın insanın hizmetine daha fazla sokulmasında ise, emperyalist-kapitalizmin bencil kar uğruna yaptığı gibi doğayı tahrir edip doğanın dengesini bozarak yok olmasına yol açmadan onu korumayı kesin biçimde gözetiriz. Bütün gayemiz, sınıf olarak kendimizi de ortadan kaldırmak şartıyla bütün sınıfları ortadan kaldırmak suretiyle sınıflı dünyaya son vererek yaşamı sınırsız gelişme düzeyi ve özgür koşullara ulaştırmaaktır.

Yürüttüğümüz görevlerin anlamı budur. İddialıyız ki, mutlak yeneceğiz emperyalist haydutları ve cehennem zebanilerini; mutlak kuracağız sınıfsız ve sınırsız büyük kardeşlik toplumunu! Biz bunun için savaşıyoruz-savaşacağız! Yenilmez silahımız sınıf kardeşliği, barutumuz sınıf devrimi fenomeniyile parlayan ve proletaryanın kurtuluşuna koşut olarak başlayan insanlığın kurtuluş davasıdır. Ödeyeceğimiz bedel, kan emici emperyalist kemirgenlerin dişleri arasında ufalanmış bedenimiz, kazanımımız insanın büyük “düşü” olan özgürlüktür! “İşçilerin zincirlerinden başka kaybedeceğimiz bir şey yoktur. Kazanacağımız koca bir dünya vardır!” Bayrağımız proletarya enternasyonalizmidir!

Ana dilimiz bütün ülke ve uluslardan, bütün cins ve ırklardan işçi ve emekçilerin birliği şiarıdır. Harcımız Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimidir. Komünizm yürüyüşü için devrimci şart olan ana ilkelerimiz; iktidardan devrimci zor ile ele geçirilmesinin, Maoist Komünist partilerinin devrimde kaçınılmaz önderliğinin, proletarya diktatörlüğü zorunluluğunun ve proletarya diktatörlüğü koşullarında Büyük Proleter Kültür Devrimleriyle komünist topluma ulaşmanın kabulüdür.

Yargılama

Dünya toplumu ve kapsamındaki tek tek ülke toplumları sınıf farklılıklarıyla derin ve köklü bir düşmanlık temelinde iki ana kutba ayrılmıştır. Burjuva özel mülkiyetin kutlanması ve ayrıcalığının korunmasına dayalı olarak kurgulanıp yaşayan gerici egemenlikler düzeni, emekçi milyonların kanını emercesine “bir deri-bir kemik” kalıncaya dek ezip sömürmekte, mazlum ulus ve halkları büyük bir ızdıraba tabi tutmaktadır. Üretim araçlarının mülkiyet hakkını zor ve şiddete dayalı olarak gasp eden ve üretici güçleri kontrol ve denetiminde tutan sömürgeci-sömürücü zengin azınlık, devleti elinde ve hizmetinde tutmaktadır. Emekçi kitlelerin teşkil ettiği ezici çoğunluk, tüm maddi ve manevi değerlerin üretici öznesi olduğu halde iktidar etme, kendini yönetme

ve devlete sahip olma-devletini kurma haklarından mahrumdur. Zengin azınlık asalak-tüketici olduğu halde, yaşamı üreten yoksul çoğunluğa hükmetmekte, tahakküm altında tutarak büyük bir adaletsizlik uygulamaktadır.

Bir avuç sömürücü büyük burjuva ve burjuva-feodal sınıf veya tekelci emperyalist burjuva güruh, dünya çapında olduğu gibi, tek ülke toplumu ölçeğinde de kendi saltanatı ve imtiyazlarını koruyan gerici devlet mekanizmasını elinde tutarak iktidar etmekte ve toplumsal sistemi sınıfsal menfaatleri ile sınıf üstünlüklerine göre düzenlemiş bulunmaktadırlar. Bu saltanat düzeni ve sömürü sistemlerini ayakta tutmayı, tamamen devlet iktidarı ve yönetimden men tuttukları emekçi sınıfların sırtından başarmakta ve baskı eşliğinde yürütülen sömürü ile mümkün kılınmaktadır. Emek gaspı ve bilmum sömürü biçimleriyle haksız kazanç sağlamakta, palazlanarak egemenlik ve hakimiyetini büyötmektedirler.

Vahşi kapitalizm veya emperyalist burjuvazi ve dünya gericiliğinin parçası durumundaki komprador iktidarlara her coğrafyada emekçi halkların yaşamını darmadağın etmiş, yoksulların ümüğünü sonuna kadar sıkıştırmıştır. Azgın sömürü çarkı içinde muhtaç kılınan yoksullar dünyasına, açık ve sefaletten de öteye, onursuz bir yaşam acımasızca dayatılmaktadır. Yabancılaşma, kurulu düzen çarklarıyla işletilirken, insani değerler burjuva yoz kültürün salvoları altında yok edilmektedir. Günümüz “modern toplumları” çağında insanlar çocuklarını satmaya mahkum edilmektedir. Yaşamı üretmek yaratan emekçiler ve tüm halk kitleleri emperyalist hegemonya ve gerici emeller uğruna boğazlanmakta, fakir barakalarında dram dolu yaşama terk edilmekte, çöplük “manavından” karnını doyurmayaya mecbur bırakılmaktadır.

Gizli tasfiyecilik, toplumu olduğu gibi örgütlü güçlerini de kemirerek örgütsüzlüğe doğru sürmektedir. Bu, dinamik güçler için büyük bir tehliktir. Emperyalist dünya gericiliği ve onun dümen suyuna girmiş hempalarıyla kol kola “tarihin sonu” ve “sınıf mücadelelerinin bittiği” neo-liberal safasatlarıyla emperyalist kapitalizmi kutsayarak baki kılmak peşindedirler.

Sınıf bilinçli nasırlı ellerin, tarih inkarcısı ve çarpıtcısı “Hünerli Beyinlere” karşı kavradığı yol, tarihin tekerleğini döndüren Proleter Dünya Devrimi’nin gövde motoru durumundaki sınıf mücadelesi ve parça devrimleridir! “Toplumlar Tarihi, Sınıf Mücadelelerinin İbaretir.”

Emperyalist dünya haydutluğu kana doymusuz istihlal dünyayı sarmalayan ahtapot kolları, “çelik halatlara” dönüştürme çabasıyla dünya yoksullarını sonsuzca boğazlama hayalindedir. Ancak, “Emperyalizm Kağıttan Kaplandı!” Her renkten burjuva gerici zirveye karşın, “Gerçek Kahraman Halk Kitleleridir.” Tarihi yazan yalnızca ve yalnızca ezilen-sömürülen emekçi yığınlarıdır.

Emperyalist gericiğin salt teorik olarak yargılanması yetmemektedir. Politik-pratik sahada hesaplaşmaya girmek kaçınılmazdır. Stratejik gerçekler, taktik gerçekler anlamına gelmiyor. Tehdit eden sınıf mücadelesi-devrim ama at koşutları karşı-devrimdir. Kokuşan, can keşişen kapitalizmin bu son hali “Kağıttan Kaplan”, dünya sistemine egemen olduğu gibi, temeli çürük de olsa yeni strateji ve demagogiler ortaya atarak politik-pratik bakımdan büyük bir güç ve tesir sergiliyor. Hakimiyet olanakları, ikiyüzlü

burjuva ideologları ve yetmezmiş gibi, bir cesetten ibaret olan bilmum tasfiyeci güruh “kağıttan kaplanın” yardımına koşarak tesirini yaymaktadırlar. Bütün bir sınıf mücadelesi nişan tahtasında olsa da, sınıf mücadelesinin radikal-militan merkezi olan silahlı mücadele ve Halk Savaşları burjuva tasfiyeci saldırı oklarının ilk ve ana hedefleri durumundadır. Buna bent olmak, tasfiyeci rüzgara kert atmak tarihsel görev, tarih ve insanlık karşısındaki sorumluluktur.

Bu sorumluluk devrimci meydan okuyuşla üstlenilmiş olsa da, sosyal pratikle birleştirilmiş değildir. Bunda rol oynayan; a) Proletarya ve halk kitlelerinin devrimci sınıf bilinci temelinde ve genel demokratik bilinç ve öz hakları ile özgürlükleri hakkında bilinçlendirilememesi noksanlığı; b) Buna bağlı olarak emekçi halk kitlelerinin kendisindeki güç ve kudreti anlayarak sınıfsal çıkarları temelinde kullanmasının kavratılmasının başarmaması olması, yani gerçekte güçlü olanın hakim sınıflar (devlet) değil, halk kitleleri olduğunun geniş kitlelere kavratılmaması olması; c) Bunun nesnel sonucu olarak proletarya ve halk yığınlarının devletin güçlü ve belki yenilmez olduğuna kanaat getirip itibar etmesi durumu; d) Düzen dışı arayış ve mücadele ile iktidarı ele geçirilmesinin biçiminin ve mümkünlüğünün halk kitlelerine benimsetilemeyerek tüken sınırları içindeki muhalefete adeta teslim edilmiş olması; e) Sınıf mücadelesi ve onun biçimlerinden olan silahlı mücadele ve savaştan, (ana veya yedek) tüm itici kuvvetleriyle buluşamaması zaafı neticesiyle devrimci kitlelerin ve örgütlü ileri kesimlerinin bile dağınık olması; f) Devrimci irade-eylem birliğinin tutarlı ve güçlü bir alternatif olarak ortaya konamaması ve dahası komünist ve devrimci hareketin halk kitlelerine güven verecek kadar derli-toplu bulunamayarak aralarındaki birlik ve eylem birliklerini etkili olarak yürütülüp temsil edilememesi; g) Marksizm ideolojisinin Leninizm aşamasından sonraki Maoizm niteliğindeki gelişmişlik düzeyinin yeterince ve genellikle kavranıp benimsenmeyerek hatalı cılız çizgilerin uygulanması gibi daha bir çok temel kusur yer tutmaktadır.

Güçlü ve gerekli sosyal pratiğin tutarlı olarak geliştirilememesinin bu sebepleriyle birlikte; aa) Uluslararası ölçekte komünist ve devrimci hareketin sosyalizmin geçici taktik yenilgisiyle moral değerlerde sarsıntıya düşmesi ve zımnı geri çekilme realitesi ile yaşadığı dağınıklık; bb) MLM düşmanı emperyalist neo-liberal stratejik saldırılar başta olmak üzere, MLM’nin yozlaştırılması potasında bulunan temel burjuva ideolojik akımlarla ciddi bir ideolojik hesaplaşmanın etkili olarak yürütülüp temsil edilememesi; cc) Bilimsel sosyalizm teorisinde teorik kafa karışıklığının yaşanması ve bu kafa karışıklığının MLM’ye şüpheci yaklaşmaya uzanması ile birlikte, emperyalist tasfiyeci saldırı stratejilerinin bu zeminde de yararlanarak taban ve güç bulması, yani tasfiyeciliğin yaygın biçimde hortlayıp devrimci hareketi de önemli oranda sarmalayıp sarsması; dd) Emperyalist gericiğin “terörle mücadele” demagogisi şemsiyesi altında silahlı devrimci savaş ve mücadelelere karşı topyekun saldırı konseptiyle bu mücadeleleri kan ve komplolarla boğazlamaya çalışan saldırı furysı ve kudurgan saldırganlık temelinde dünya gericiliğinin devrime karşı ittifak etmesi; ee) Bütün bu uluslararası çerçevenin her parçadaki komünist ve devrimci hareketi hatırı sayılır miktarda büyük bir güç ve tesir sergiliyor. Hakimiyet olanakları, ikiyüzlü

da coğrafyamız komünist ve devrimci hareketinin tasfiyeciliğe karşı kendisini esasta koruyamayarak tasfiyeci saldırıların etki süreciyle tökezleyip kan kaybına uğraması gündeme gelmiştir.

Coğrafyamız devrimci hareketinin içinden geçtiği takatsiz süreç, ulusal hareket ile “TC” devleti arasında cereyan eden malum süreç de eklenerek devrimci hareketin rotasını ve nitel durumundaki gelişmesini bir bakıma etkileyerek, tasfiyeci eğilimin zararlı kucağına doğru çekerek bocalamasını derinleştirmiştir. Elbette burada ulusal hareketi sorumlu tutma gibi bir algıya sahip değildir, bu gerçeği yansıtmadığı için öyle olmayız da. O halde sorunun devrimci hareketin ideolojik zemin ve politik dokusundan kaynaklı olduğunu söylemek en doğrusudur ki, gerçeğin özü budur. Ve elbette ki, devrimci hareketin en önemli zaafılarından biri belki de reel konjonktürde belirleyici olan zaafıların başlıcası, silahlı mücadele karşısındaki pozisyonu ile tasfiyeci reformizmden etkilenme gerçeğidir. Diğer ideolojik-politik-örgütsel sorun ve hatalar, en azından günün politik durumu itibarıyla bu kazan içinde pişmektedir.

İşte tam da bu koşullar toplamında ve tarihsel somut görevin başarıyla temsil edilmesi için, devrim keyfi tercih değil, hava ve su kadar temel bir ihtiyaçtır; sınıf mücadelesi yersiz değil, bilakis gerekli ve geçerlidir; örgütlenmek anlamsız değil mutlak şarttır. Özcesi, yargılamayı yapacağımız nokta, emperyalist stratejilerden bağımsız olmayarak ülke devrimci hareketini sinsice kuşatan tasfiyeci tehdide objektif ve sübjektif olarak hizmet eden tercih ve durumumuzun ta kendisidir! Esas mesele karşı-devrimin saldırıları değil, onlar karşısında, komünizm ve devrim mücadelesinin sürdürücüleri olan bizlerin aldığı konumdur.

En gerici güçlerin örgütlülük, davranış birliği, dayanışma ve amaçları etrafında sağladığı birlik hali, çaba ve mücadeleleri, komünist ve devrimci olarak görece de olsa gösterdiğimiz başarısızlık durumu açısından acı bir ders olarak önümüzde durmaktadır. İleri nitelikli güçlerin gerici güçlerden yeteneksiz olduğu bilime aykındır doğru olamaz. Problem, devrim isteyen devrimcilerin devrim için daha çok çalışmalarının gerekliliğini uygulamamalarıdır. Liberal söylemler ve tasfiyeci rüzgarın etkisine daha fazla kapılmadan devrimci savaş gerçeği olan halk yaşamı geliştirmek, her bir parçada yaşamın içerisinde akmak ve büyük insanlık düşünü yaşanılır kılmak bizlerin elindedir.

Bir yığın safsatanın ve içi çürümüş söylemlerin iş güzarlığını boşa düşürecek olan gerçeklik, devrim mücadelesinde ısrar etmekten geçer. Yukarıda sıraladığımız nedenler ve gelececek doğru tavır bu gerçeği kullanmaktadır. Her komünist bu temel ekende kendisiyle hesaplaşmalıdır. Devrimciğin doğal gelişimi tek tek bireylerin, örgütsel bir adımla ileriye çıkmasıyla oluşur. Mevcut sistemle bağlar koparılmadan devrim gelişemez.

Sınıf mücadelesinin önündeki bir yığın engel sistemle bağlarını koparmış, kendisiyle hesaplaşmış bir örgütsel duruşla bertaraf edilecektir. Daha fazla, daha yaygın örgütlenmek; daha fazla militan mücadele, daha fazla komünist devrimci nitelik, daha fazla fedakarlık; Maoist komünist partiler etrafında daha fazla ve daha sıkı birleşmek; işte, küçük dereciklerden büyük ırmağa dönüşerek tasfiyeciliği boşşa çıkarıp devrim ve Komünist toplum geleceğine akmanın tüm sırnı buradadır!

TMK mağduru çocuk tutsakların simgesi Berivan özgürlüğüne kavuştu

Berivan: “Kimse bu cezaları hak etmiyor. Adam öldürene bu kadar ceza vermiyorlar. Diliyorum bütün çocuklar bir gün özgür kalır”

Batman'da 09 Ekim 2009'da yapılan gösteriye katıldığı gerekçesiyle tutuklanan ve 7 yıl 9 Ay hapse çarptınlan Berivan TMK'da yapılan son değişiklikle şimdilik

özgürlüğüne kavuşturuldu.

Berivan dışarıya çıktıktan sonra içerde neler yaşadığını anlattı

Gözüaltına alındığında işkence gördüğünü söyleyen Berivan, hapishanede psikolojisinin bozulduğunu, ayda bir psikolojik te-

davi gördüğünü buna bağlı olarak ilaç kullandığını söyleyerek “Kimse bu cezaları hak etmiyor” dedi. Berivan, çocuklara bu tür ağır cezaların verilememesi gerektiğini söyledi. Hapishanedeki günlerini kitap okuyarak ve bol bol mektup yazarak geçirdiğini söyleyen Berivan, annesini ve arkadaşlarını da çok özlediğini dile getirdi.

“Korktuğum için ifadeleri kabul ettim”

Gözüaltında bulunduğu süre boyunca polislerin kendisine ağza alınmayacak küfürler ettiğini ve hep tehditkar davranarak ifadeyi kabul etmesini istediklerini söyleyen Berivan, “Annemin ağlaması gözlerimin önünden gitmiyor, çok korktuğum için söylenenleri kabul ettim.” dedi.

Sistem “unutkanlığın” gölgesinde yanlış üzerine yanlış üretiyor

ÖSYM, sınav sisteminin halk gençliği üzerinde yarattığı olumsuz tepkiler karşısında yükselen muhalefeti, sınav sisteminde birkaç değişikliğe giderek sönümlendireceğini düşünüyor

Her sene değişik biçimlerde çıkarılmasına çıkan sınav sistemine alışmakta zorluk çeken halk gençliği, bir de bunlar yetmezmiş gibi tercih kılavuzlarında “unutkanlığın” yarattığı hataların gölgesinde “dehşet nöbetleri” geçiriyor.

ÖSYM son günlerde yaptığı hatalardan dolayı kendisinden sıkça söz ettirir oldu. Okul sıralamalarında hata yapan ÖSYM, bu sefer de başarı sıralamasında hata yaptı.

Sınav sisteminin ağır stresi altında bunalıma giren birçok öğrencinin intiharları ile karşılaşık-karşılaşıyoruz ve böyle gittiği müddetçe de karşılaşmaya devam edeceğiz. Ve zaten bu stres altında ezilen halk gençliği-ne bir darbe de “ÖSYM” den geldi. ÖSYM Başkanı Prof. Dr. Ünal Yarımağan, 2010 ÖSYS Yüksek Öğretim Programları ve Kontenjanları kılavuzunda yer alan “2009 ÖSYS En Küçük Puan ve Başarı Sıraları” bilgilerinde, 49 program için yanlışlık olduğunun belirlendiği belirterek, “Bu yanlış küçük bir unutkanlıktan kay-

naklanıyor” dedi.

Mühendislik bölümü tercih edecek olan adayların Y-MF (Yerleştirme - Matematik Fen) puanlarındaki başarı sıraları ilk açıklandığında yanlış yazıldı. ÖSYM, sitesinden yaptığı açıklamayla bir düzeltme yapıldığını belirterek üniversite adaylarını uyardı.

ÖSYM ne yaşar ne yaşamaz

Yaptığı hatalarla gündeme gelen ÖSYM'nin bir genel sekreteri, 7 müdürü, 18 müdür yardımcısı dâhil olmak üzere 450 çalışanı var. ÖSYM tarafından gerçekleştirilen sınavların sayısı ve çapı düşünüldüğünde bu sayının son derece yetersiz olduğunu ifade etmek isabetli olacaktır. Üstelik kurumun ne yasası ne de kâğıt üstünde kadrosu var. Bütün çalışanlar sözleşmeli olarak çalıştırılıyor.

Sınav paraları YÖK'e akıyor

Sınav masraflarını katlayan sınav paralarıysa doğrudan YÖK'e aktarılıyor. Son üç yılda 80 milyon TL kadar para YÖK'ün bütçesine aktarıldı.

Sınavlarda görevlendirilen görevlilerin ücretleriyse, satılan kılavuzlardan elde ediliyor. Sınav ve kılavuz gelirleri 180 milyon TL'yi bulan ÖSYM'nin çalışanları, düşük ücretlerle sınav dönemlerinde mevsimlik işçi gibi çalıştırılıyorlar.

Ayrıca kurumun binaları da YÖK'e ait. 10 milyon TL masraf yapılarak alınan İstanbul 4'üncü Levent'teki İl Başkanlığı binası ise kadro olmadığı için açılmıyor.

Sistem yanlış üzerine yanlış üretiyor

Bu sene yeniden düzenlenen üniversite yerleştirme sınavları öğrencilerde ciddi kafa karışıklığı yaratmıştı. Sınavın öngünlerine kadar neyin ne olacağı kestirilemiyordu. Şimdiyse yapılan açıklamalar ve düzeltmelerle hesaplamlarda hataların olduğu belirtiliyor. Basılan kitapçıklardan sınav sonuçlarına kadar birçok hata yaşanırken öğrencilerle adeta dalga geçiliyor.

İHD: TMK değişikliği hile yasası

AMED- TMK mağduru çocuklar için TMK'da yapılan değişiklikleri değerlendiren İnsan Hakları Derneği (İHD) Diyarbakır Şubesi değişikliği “hile yasası” olarak değerlendirdi. İHD Diyarbakır Şubesi Çocuk Komisyonu üyesi Av. Kezban Yılmaz, Av. Serdar Çelebi ile İHD Saymanı Raci Bilici, İHD Şube binasında TMK'da yapılan değişiklikle ilgili basın toplantısı düzenledi. Av. Kezban Yılmaz, ya-

sayla beraber çocukların “terör” suçlarından yargılanmayacağına dair bilinçli bir hava yaratılmaya çalışıldığını ifade etti. “İnsan hakları savunucuları olarak ve TMK mağduru çocukların avukatları olarak bu durumu hayretler içinde izlemekteyiz” diyen Yılmaz, yapılan değişikliğin hiçbir maddesinin sorunu esastan çözmediğini ve çocukların “örgüt üyesi” olarak cezalandırılmalarının önüne

geçmeyen düzenlemeler olduğunu ifade etti. Yapılan yasal değişiklikle çocukların yine “örgüt üyesi” suçlarından yargılanacağını söyleyen Yılmaz, “Çocukların örgüt üyesi gibi yargılanıp ceza alınmasının önüne geçilmek isteniyorsa ortaya samimi bir niyet konulup TCK 220. ve 314. maddelerinde değişikliği gidilmelidir. Aksi takdirde bu sorunları birkaç ay sonra konuşacağımızdan kimse şüpheli olmasın” dedi.

Yapılan yasal değişikliğin AKP Hükümeti döneminde çıkan diğer yasalar gibi “kurnazlık”la hazırlanmış yasalar olduğu dile getirildi.

GENÇ YORUM

SİNAN ÇAKIROĞLU

Kadrajı sığmayan ülke gerçekliği: Faşizm

Hâkim sınıfların “güzel şeyler olacak” teranelerinin ardından tamı tamına bir sene geçti. Sınıf mücadelesinin en üst boyutunda süren bir senelik seyrir, oynamakta olan ibrenin hangi sınıfları için “güzel şeyler” olduğunu gösterdi-göstermekte. Tarihsel olarak burjuvazinin ortaya çıkışıyla birlikte, feodalizme karşı ezilen sınıfların enerjisini kendi potasında eritebilmek için kullandığı yanar döner sopası, demokrasi (sözüm ona halk iktidarı), misyonerliğinin 200 küsur senesinde sınıfsal rolünü -burjuva anlamda- oynamaya devam ediyor. Burjuva üretim ilişkilerinin tekrardan temellükü için başvurulmuş demokratik enstrüman, ne hikmetse “demokratikleştirme” ezilen sınıfların başında bir başka türlü bela oluyor. Neo-liberal “sol”cuların, ara geçiş dönemi olarak aktardıkları -vesayet sisteminden müreffeh topluma- demokratikleşme, -söylenilenlerin mutlak doğruluğuna safca inandığımızı varsayalım- hangi biçimde kullanılırsa kullanılsın bir tane doğruya işaret ediyor; burjuva sınıf diktatörlüğü!

Bir sınıfın diğer sınıflar üzerindeki yetki sopası,

daimi erk için vazgeçilmez aracı olarak kullanılan demokrasi, ezen sınıflar açısından ne anlam taşıyorsa, ezilen sınıflar açısından da aynı anlama sahiptir. Bunun yegâne nedeni ise, ezilen sınıfların iktidarı ele geçirdikten sonra, sınıfsız-sömürsüz topluma gidene kadar, tarihsel zorunluluk olarak başvurduğu, geçiş sürecinde cereyan eden bir dizi ekonomik ve toplumsal sorunları çözene kadar kendi iktidarlarını garanti altına alma gayesidir. Ezen sınıflar ile ezilen sınıfların demokrasisi –ya da diktatörlüğü- arasında en temel fark sınıfsal özüdür. Ezen sınıflar sömürü cenderesinin devamlılığı için bu aygıtı kullanırken, proletarya önderliğindeki ezilen sınıflar ise, sınıfları yaratan ekonomik ilişkilerin ortadan kaldırılması, sınıfların yarattığı sosyal ilişkilerin ortadan kaldırılması, sosyal ilişkilerin yarattığı fikirlerin devrimcileşmesi için yani komünizm merkezli hareket ederler. O yüzden devrimci komünistler, proletarya demokrasisini ara geçiş dönemine uygun olarak ele alır ve mutlak suretle, burjuvaziyle demokrasi yarışına girmeden komünizme gidebilmek için mücadele

ederler. Genel teorik söylemlerle yazıyı uzatma niyetinde değiliz. Sadece, söylenecek olanlara daha iyi ışık tutabilmek için birkaç genel doğruyu sıralamak istedik. Neden mi? Çünkü bugün “sınıfsız” bir üst yapı aracı olarak “demokrasi”, her kesimin dilinde pelesenk olurken yaşanan tüm gerçekler, demokrasinin oturmamasına fatura ediliyor. Hal böyle olunca, demokrasi –ya da diktatörlük bugünkü resmi adı burjuva-feodal faşizm- orta oyunu gibi, kâh mendile bürünüyor kâh oyununa mendilsiz devam ediyor. Soyutta yürüttüğümüz tartışmayı somuta indirgeyecek olursak, demokratikleşme pervanesinin ardından çıkardığı “Kürt açılımı” “Alevi açılımı” “çetelerle hesaplaşma” “12 Eylülü sorgulama” dumanı, en temel hak alma mücadelesinde dahi toz duman oluyor. Grev yapan işçilere coplarla saldıran zihniyet ile İnegöl'ün Orhaniye ilçesinde Kürtçe konuşukları gerekçesiyle minibüs şoförüne saldıran zihniyet arasında “demokratik” bir bağ vardır. Bu “demokrasi” – ya da diktatörlük- gerici

sınıfların devlet aygıtında cereyan eden iktidar anlayışıyla, bu gerici devlet aygıtının devamlılığı için halk içerisinde yarattığı faşizmin sosyal tabanıdır. Aralarında öyle bir bağ vardır ki, dişlerini keskinlete keskinlete “hepimiz kardeşiz” diyen hakim sınıflar ile faşizmin sosyal tabanı, söz konusu ezilen Kürt ulusunun imha ve inkarı olduğunda aynı demokrasi kılıcını sallayarak tekbir sesleri altında vatan “savunmasına” dururlar. “Demokratik iktidar” ulusal hareketin devrimci dinamiğini zora dayalı bastırmak için harekete geçtiğinde, onun demokrasisinin tohumcuları da, Hatay'ın Dörtöl ilçesinde, halk güçlerinden olan BDP'nin binalarını ateşe vererek, onlarca Kürt'ün işyerine ve evine kundaklama gerçekleştirip yağmalama yapar. Yine aynı demokrasi, yaşananları “münferit olaylar” olarak beyan eder. Kendi sınıf çıkarlarına uygun olarak “gençlik gruplarının işi” zıvaları eşliğinde, klasik imhacı yanını sinsice hayata geçirirler. Halkımızın ve özelde Kürt ulusunun meşru müdafaası karşısında ise, paniğe kapılarak polis anonslarında “ne yaparsanız yapın” emirlerini da-

ğıtırılar. İşte bu ilişkiler silsilesi, bir avuç azınlık olan burjuva-feodal sınıfların sisteminin sürdürülmesi için “demokratik” olarak tekrar ededurur. Demokrasi –burjuva demokrasisi-, Venedik maskelerine benzeyen karakteristiğiyle toplumu her an derin bağlarla kendisine bağlamayı hedefler. Maskenin suretine yansıyan kimi zaman ağlayan bir şablon -12 Eylül'de asılan devrimcilere ağlayan Erdoğan gibi- kimi zaman ise saldırgan bir mütegalibedir. Öz-muhteva aynı kalır. Oyuncu aynıdır. Sadece maskeler değişir. Demokrasi kadrajına sığmayan ülke gerçekliği, faşizm, gerici sınıfların iktidarlarını sürdürdükleri müddetçe önümüze tekrar tekrar sunulmaya devam edecektir. Adını Yeni Demokratik İktidar'dan alan demokratik halk gençliği, halk yığınlarına giderken, kadrajın diğer yanını –diktatörlük- itinayla gösterip, demokrasinin de tarihini müzesine kaldırılacağı komünizm için günün içerisinde dövmelidir. İşte o zaman, yeni demokrasi, adında da geçtiği gibi yeni dünyayı zenginleştirecek, oraya yürüyecektir.

Yunanistan'da grev etkisini göstermeye başladı

Yunanistan'da kamyoncuların başlattığı süresiz grev ülkede etkisini göstermeye başladı. Grevin turizmin en yoğun olduğu dönemde yaşanması ile birlikte istasyonlarda yakıt ikmali yapılamaması nedeniyle ülkede ulaşım durma noktasına geldi. Hükümet ise kamyoncuların taleplerine kulak tıkayarak, grevi kırmak için orduya ait kamyon ve ekipmanlarla yakıt nakliyatı yapacağını duyurdu. Yunan kamyon şoförleri, Atina hükümetinin AB ve IMF'den aldığı yardım kredileri karşılığında, rekabetçiliği artırmak için, kamyoncuların lisansların ücretlendirmeyi planlamasının ardından bü-

yük çaplı bir grev kararı aldı. Cuma günü düzenlenen Kabine toplantısından sonra açıklama yapan hükümet yetkilileri, Yunan ordusuna ait kamyonlar ve donanma araçlarının "kritik sektörlerin" yakıt ihtiyacını karşılamak için kullanılacağını söyledi.

Turizmi etkiledi

Kamyoncuların petrol nakliyatı yapmaması, ülke genelinde yakıt sorunlarının baş göstermesine neden oldu ve ulaşım durma noktasına geldi. Özellikle ülkedeki turizm sektörü grevden büyük oranda etkilenirken, birçok turist bu yüzden re-

zervasyonlarını iptal etti. Grevin büyük etkisiyle beraber hükümetten yapılan açıklamada, "Silahlı kuvvetler, kendi araçlarıyla havacılık, elektrik santralleri ve hastaneler gibi kritik sektörlerle yakıt arzı sağlayacaktır" ifadesine yer verildi. Bununla birlikte, adalardan yakıt ihtiyaçları için gerekli olması durumunda donanmaya ait uçakların ve tankların da devreye sokulacağına dikkat çekildi.

Kamyoncularla polis arasında çatışma

Diğer yandan, Selanik yakınlarında gösteri yapmak için bir araya gelen bir grup

kamyon şoförüyle polis arasında çatışmalar yaşandı.

Kamyoncuların, petrol rafinerisinden çıkmakta olan bir kamyonu durdurmaya çalıştığı, polis de bu sırada devreye girdiği öğrenildi. Kamyoncuların taleplerine kulak tıkan hükümet, boş vaatlerle grevi boşa düşürmek istese de kamyon şoförleri grevlerine devam etmeye kararlı. Kamyoncuların bu eylemleri, Yunanistan'da sekiz ay önce baş gösteren borç krizi sürecinde hükümete karşı yapılan en ciddi tehdit olarak gösteriliyor.

Katliamın belgeleri basına sızdı

Hükümetlerin ve diğer kuruluşların görevi kötüye kullanmalarına ilişkin sızan belgeleri kamuoyuna duyuran Wikileaks internet sitesi, ABD ordusunun Afganistan savaşına ilişkin yaklaşık 90 bin belgeyi yayınladı. Afganistan'da halka yönelik yapılan katliamlardan, Taliban isimlerine yönelik suiskastlara kadar çok sayıda bilginin yer aldığı gizli belgelerin yayınlanması Beyaz Saray'ı zor durumda bıraktı. Amerikan, İngiliz ve Alman basınında yer bulan belgelerde, Amerikalı yetkililerin, militanların önde gelen isimlerine yönelik gizli ABD özel operasyon birliği Görev Gücü 373'ün düzenlediği saldırıların ayrıntıları yer aldı. Belgelere göre, bu

gizli operasyonlarda Afgan halkını katledildiği belirtiliyor. Liste halinde yayınlanan gizli operasyonlardan birinde, El Kaide'nin önde gelen askeri komutanı olarak tanıtılan, Pakistan'ın Afganistan sınırında üstlendiği belirtilen Libyalı Ebu Leyt el Libi'nin hedef alınması sırasında 6 militanın yanı sıra hepsi çocuk 7 sivil de katledilmiş. İngiliz The Guardian gazetesi bu belgelere göre, Taliban ve El Kaide'nin önde gelen 2 bini aşkın un-surunun "öldürüldüğünü ya da ele geçirildiğini" duyurdu. The New York Times'a göre belgelerde, Pakistan'ın "istihbarat" teşkilatının temsilcilerinin, Afganistan'da Amerikan askerleriyle savaşacak, hatta Afgan liderlerine sui-

kast düzenleyecek militan grupları organize etmek için Taliban ile doğrudan görüşmesine" izin verdiğinden bahsediliyor. Bu konudaki belgeleri İngiliz The Guardian gazetesi de "Amerikalı yetkililerin, Pakistan istihbarat servisleri ile Taliban arasındaki suç ortaklığına ilişkin kesin kanıt bulamadığı" şeklinde yorumladı.

"Henüz yayınlanmayan başka gizli belgeler de var"

Wikileaks, çoğunu uzmanların siyasilere danışmanlıklarında kullanıldığı, cephedeki alt düzey yetkililerin "ham istihbarat" olarak nitelendiği sızan bu belgelerin, "genelde çok üst düzeydeki operasyonları" da kapsamadığını bildirdi.

Yaklaşık 15 bin raporun yayınlanmasını da, "kaynaklarının süreci zararı azaltılması talebiyle" ertelediğini belirten Wikileaks, yeni değerlendirmelerin ardından bu belgeleri de yayınlayabileceklerini açıkladı. Öte yandan, Beyaz Saray'dan sızdırılan belgelerin açıklanmasını kınayarak, bunun Amerikalıların ve ortaklarının hayatlarını riske attığını bildirdi.

Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı Emekli Genaral Jim Jones, belgelerin Ocak 2004'ten Aralık 2009'a kadarki süreç, eski Başkan George Bush dönemine, yani Başkan Barack Obama'nın yeni stratejisini açıklamasından önceki döneme ait olduğuna işaret etti.

Barış müzakereleri sırasında İsrail Filistin'e saldırdı

İsrail'in Gazze'ye düzenlediği hava saldırısında Hamas'ın bir askeri komutanı ölürlen 11 kişi de yaralandı. Siyonist İsrail Gazze'deki emniyet güçleri merkezini hedef alan bir saldırı gerçekleşti. İsrail savaş uçaklarının 30 temmuz akşamı üç farklı noktaya füze saldırısı düzenlediğini bildirdi.

Kassam Komutanı Ebu Bilal Şehid

Saldırısı sonrası yapılan açıklamalarda Bureyc mülteci kampında yaşayan İzzeddin el Kassam Tugayları'nın önde gelen komutanlarından 40 yaşındaki İsa Abdulhadi el Batran'ın (Ebu Bilal) öldüğü belirtildi.

İzzeddin el Kassam Tugayları'ndan yapılan resmi açıklamada "Allah, Hamas'ın evladı Kassam komutanına rahmet eylesin. İşte bu Hamas'tır. Herkese verdiği sözü tutan,

vatanı, dini ve mukaddesatı korumak için askerinden önce komutanını feda eden Hamas'tır" denildi. Kassam komutanı İsa'nın evi Gazze savaş sırasında da füze saldırısına uğramış, saldırıda eşini ve beş çocuğunu kaybetmişti.

'150 Polis Şehid Olabilirdi'

Öte yandan İsrail'in Gazze şehrinin yanı sıra Rafah ile Mısır arasındaki tüneller bölgesine de füze saldırısı düzenlediği öğrenildi. Gazze'deki emniyet güçlerinin ikinci bir emre kadar her türlü eğitim ve tatbikata ara verdiğini, tüm birimlerin alarma geçtiğini ilan etti. Bölgeden gelen açıklamalara göre İsrail'in saldırı düzenlediği emniyet güçlerinin binasında, saldırıdan kısa bir süre önce 150 kişi bulunmaktaydı. Bu kişilerin binayı boşaltmamış olmaları halinde,

27 Aralık 2008'de işlenen katliamın bir benzeri daha gerçekleşebileceği söylendi. İsrail'in Filistinli emniyet güçlerine ait bir merkezlere yönelik saldırısına karşı İçişleri Bakanı Fethi Hammad "Hamas, şehidlerin kanlarının aktığı bir dönemde sessiz kalmayacaktır. İsrail, Filistinlilere saldırarak cehennem kapılarını açtı" dedi. Hammad, açıklamasının devamında, İsrail'in bu saldırısının "doğrudan dolaylı barış müzakerelerine" başlama kararının alındığı bir dönemde gelmesini hatırlatarak "Siyonistler bu katliamı, kendileriyle birlikte oturarak müzakere serabi arkasında solu-yanları bulduktan sonra işledi. Bundan ötürü Filistin Yönetimi'nin her oyunu, Siyonistlerin Filistin halkına karşı işlediği katliamları artırmaktadır" dedi.

Kolombiya'da toplu mezar bulundu

ABD'nin desteğiyle gerillalara karşı savaşında özel ordu ve kontrat-gerilla birlikleri kullanan Kolombiya'da 2 bin kişilik bir toplu mezar ortaya çıkarıldı. Ülkemizde Türk devleti tarafından 90'lı yıllarda sıkça kullanılan ve son günlerde yine gündeme getirilen "Özel Birlikler", Kolombiya devleti tarafından FARC ve ELN gerillalanna karşı kullanılıyordu. Kolombiya'da gerçekleştiren, devletlerin gerilla savaşlarına karşı hukuksuzluğunu ve katliamcı yüzünü teşhir eder nitelikte. Kolombiya'da 2 bin cesetin bulunduğu tahmin edilen toplu mezar açığa çıkarıldı. Ülkede orduya bağlı olarak çeşitli yetkililerle donatılan özel birlikler demokrasi mücadelesine katılan halka, sendikacılara ve FARC ve ELN gerillalarına karşı bir çok katliama imza atmıştı. Son olarak ortaya çıkan bu toplu mezarında, kolombiye demokrasi güçleri tarafından özel birliklerin eseri olduğu şeklinde belirtildi. Kolombiya'da gerillalarla ordu arasındaki çatışmaların sık yaşandığı Meta bölgesindeki La Macarena'da bulunan toplu mezardaki cesetler, kimlikleri tespit edilememesi için yakılarak üst üste atılmış. Bu cesetler 2005 yılından bu yana Kolombiya ordusunun elit birliklerine bağlı askerler tarafından bu mezara atılıyordu.

ARNAVUTLUK'TA KRİZ

Ervin Sehou

Tüm dünyada krizin ateşi, egemen kapitalist hükümetlerin büyük kurmaylarını meşgul ederken görünen o ki küresel düzeyde yaşanan ekonomik ve sosyal değişimler ne pratik düzeyde ne de teorik düzeyde Arnavutluk kamu oyunu ve egemen siyasetini o kadar da meşgul etmemekte. Bu duyarsızlığı ya da daha doğrusu vurdum duymazlığı ülkenin tüm sosyal ve siyasal yaşamında ayırt edebilirsiniz. Sosyalist sistemin ve Emek Partisinin yıkılışından bu yana yaklaşık 20 yıldır ülkenin ekonomik, siyasal ve toplumsal yaşamı, sürekli siyasal ve ekonomik krizden başka bir şey olmayan bir afete dönüşmüştür. Yaklaşık 20 yıl boyunca Arnavutluk toplumu, en acımasız siyasal mafyanın, organize suçun, kendi kişisel çıkarları ve karları için her türlü mafyetik eyleme, yasadışı ekonomik çevrelere buluşmuş politikacıların dışıeri ve tırnakları arasındaki bir av hayvanı durumuna dönüşmüştür.

1989 Yılında sosyalist bloktan ve bunun yaşam biçiminden çıkış için ilk sesler yükselmeye başladığında, kapitalizmin ve batının sosyal yaşam biçiminde kendini bulan yeni bir toplumsal yapı beklentileri dillendiriliyordu. Fakat sonunda gelen ise toplum için yeni bir hayal kırıklığından başka bir şey olmadı. İlk aşamasında yer alan kapitalist sitemin yarattığı devasa sosyal adaletsizlikler, baskı ve sömürüydü. Bu durum sadece ülkenin tümünde egemen olan siyasal mafyaya bağlanamaz, ayrıca emperyalist ve ekonomik çıkar çevrelerinin dışardan dayattığı politikaya da bağlıdır. Bu kapsamda ekonomiyi ilişkin kimi örnekler verirse AB'nin ve diğer yabancı güçlerin Arnavutluğu kendi ürünleri için yeni bir pazar olarak gördüklerini görürüz. Bu ithalatı artırırken ihracatı azaltmaktadır. Ayrıca, Arnavutluk devleti yerli ekonomi, yerli üretim, birincil ve ikincil düzeydeki sektörlerle, yeni iş alanlarını açılması için farklı endüstrilerin kalkınmasıyla ilgilenmemekte. Arnavutluk ekonomisini besleyen tek endüstri göçmenlerin gönderdiği dövizlerdir. Siyasal mafya yurt dışındaki şirketlerin ve hükümetlerin çıkarları ile direk ilişkilidir ve bu toplumun % 5 ini oluşturan bu siyasetçi tabakasının çıkarlarını bu yolla geliştirdikleri anlamına gelmekte. Böylece her milletvekili ve devlet aygıtı ithal edilecek ürünler için anlaşmalar yapmakta veya bunları geliştirmekte, ve bu şirketlerin yasal zeminde güçlenmelerini ve tekelleşmelerini

sağlamakta. En rezil siyasal yozlaşma ülkenin tüm ekonomik yaşamında kendini göstermekte. Eğitim alanında ise yıllar öncesinden kamusal eğitim ortadan kalkmıştır. Her tarafa özel okullar, üniversiteler ve dershaneler egemen olmakta ki çok az kişinin öğrenim görmeye olanağı var. Keza sağlık da bütün toplum için en büyük konu olarak durmaktadır. Artık halk hiçbir kamusal sağlık olanağından yararlanamamakta ve sahte doktorların insafına terk edilmiştir. Arnavutluk halkının sosyal-siyasal ve ekonomik sorunları başka ülkelere nazaran devasa düzeydedir. Ürünlerin fiyatlarının Avrupa düzeyinde olduğu koşullarda aylık ücret 100 Euro, emeklilik ücreti ise 40 Euro'ya yaklaşmaktadır. İşsizlik % 30'lara yaklaşırken, sosyal güvenlik sistemi varla yok arasındadır. Bununla beraber Arnavutluk'ta krizin olup olmadığı sorusu hiç sorulmamakta. Bu ülke 20 yıl boyunca krizin içinde yaşamakta. Öyle bir durum ki halk krizle bütünleşmiş, alışmış ve krize yaşam günlük bir olgu olmuştur. Krizi kabullenmiştir. Bu durum tüm haneleri, yaşam düzenini ve psikolojisini etkilemiştir. Halkın bir bölümü acılarını biraz olsun unutmak için ve bu durumdan bir an için uzaklaşmak için kurultuşu mistik ideolojilerde, dinlerde ve tarikatlarda aramaktadır. Halkın çok küçük bir bölümü geçmiş özmekte. Gençlik ise lifestyle ve amerikan rüyası ile yaşamakta. Arnavutluğun durumuna yakından bakarken, kendini örgütleme, sosyal örgütlenme ve toplumsal direniş olanaklarının bu kapitalist sistem içinde sıfır düzeyinde olduğu anlaşılmalıdır. Ve sözde sol ve parlamenter partiler ise toplumun çıkarlarını gözetmek yerine, bu sistem içinde kendi siyasal kariyerleri ve kişisel başarıları ile ilgilenmekte. Diğer taraftan komünist partiler ve radikal sol ise yok denecek düzeydedir. Yirmi yıl boyunca Arnavutluk toplumu sarhoş bir halde batının ve bireyciliğin yolunda yol almıştır. Kollektif mücadelenin, eylemin ve taleplerin değerleri ya kayboldu ya da geçmiş değerler olarak bir tarafa kondu. Başka bir toplum, barış ve demokrasi için çıkan sesler boğuldu. Ancak Arnavutluk toplumu ve halkı, batının ve kapitalizmin yolunun yalan ve haksızlığı olduğunu anlamıştır. Ekmek, özgürlük, adalet için örgütlü direnişlerin ve siyasal kolektiflerin ortaya çıkması, kabul edilir olan için arayışları ve talepte bulunmaları zaman sorunudur.

MİT, polis ve CHP işbirliği

ARTVİN/HOPA- Hopa'da her yıl düzenlenmekte olan Hopa Kültür Sanat ve Deniz Festivali'ne katılan DHF üyelerine yönelik polis elindeki tüm imkanları kullanarak baskı kurmak istedi. DHF'nin stand açamayacağını öne süren polise CHP'li belediye başkanı da destek verdi. Geçen dönem Özgürlük ve Dayanışma Partisi (ÖDP)'nin yönetiminde olan Hopa Belediyesi'nin en son yapılan yerel seçimlerle birlikte Cumhuriyet Halk Partisi (CHP)'nin eline geçmesiyle yörede dengeler değişmeye başladı. Yöre halkı, festival programında ÖDP yönetimi zamanında halk kültüründen izler bulabiliyorken CHP ile birlikte festivalin içeriğinin tamamen yoz kültüre hizmet eden ve tüketimi hedefleyen bir noktada durduğunu düşünüyor. Daha önceki yıllarda devrimci, demokratik kurumların da aralarında bulunduğu toplantılarla festival programı belirlenirken bu yıl CHP, son gün internet sitesinden yayınladığı programı apar topar değiştirdi. Yapılan değişikliğin niteliği CHP ve işbirliği içerisinde olduğu "güçler"in Hopa'da neyi değiştirmeye niyetlendiklerini açıkça ortaya koyuyor. Bu sene festival programı tamamen plaj voleybolundan ve gelecek pop şarkıcılarının konserlerinden ibaretken geçtiğimiz yıllarda Hidroelektrik santraller (HES) gibi konularla ilgili söyleşiler düzenlenip, konserlerde halk

sanatçıların daha fazla yer veriliyordu. Bu sene yaşanan değişikliklerden birisi de devrimci, demokrat kurumların stant açmasına engeller çıkarılması. Hopa'da devrimci, demokrat kurumlar stant açmama kararı aldı. Geçtiğimiz seneki festivalde bazı kurumlar arasında yaşanan tartışmaların ardından çıkan olaylar ve festivalin içeriğinin yozlaştırıldığı düşüncesi üzerine birçok kurum, bu yıl festivalde stant açmama kararı aldı. Bu durum ise hem Hopa polisleri hem de Hopa Belediyesi tarafından bir fırsat olarak kullanıldı.

DHF çalışmalarına MİT saldırısı

Festivalden haftalar önce festival alanında kurulacak stantlar için talepte bulunan DHF, CHP'li belediyenin polisle işbirliğini halka teşhir etti. Kurulan DHF standına gelen sivil polisler, DHF faaliyetçilerine stant için gereken yasal işlemleri yapıp yapmadıklarını sordu. DHF faaliyetçilerinin belediyeyle gereken işlemlerin yapıldığını ifade etmesi üzerine keyfi bir şekilde kaymakamlık iznine de tabi olduğunu ifade eden sivil polisler DHF faaliyetçileri stant açmak için kaymakamlıktan izin almayacaklarını ifade etti. DHF faaliyetçilerinin kararlı duruşunun ardından telefonlara sarılan sivil polislerin hemen ar-

dından festival alanına CHP'li Hopa Belediye Başkanı geldi. Belediye Başkanı DHF faaliyetçilerine bu stant için kendisinin izin vermediğini söyledi ve gerçekleştirdiği telefon görüşmelerine devam etti. DHF faaliyetçileri ise belediye başkanına gerçekleştirdikleri resmi işlemleri hatırlatarak, prosedür olarak gerekenlerin yapıldığını ifade etti. Belediye başkanı tüm bunları inkar etti.

"Bizimle İstihbarat mensupları görüştü."

Belediye başkanının telefon görüşmelerini sürdürdüğü sırada standa gelen CHP İlçe Başkanı, DHF faaliyetçilerine standı neden kaldırmak istediklerini itiraf etmek zorunda kaldı. "Biz festivalin içeriğinde siyasi kurumlar olsun istemiyoruz." diyen CHP Hopa İlçe Başkanı'na DHF faaliyetçileri "Siz burada siyasi kurumların değil, alkol tüketiminin, yöre gençliğinin fuhuşa teşvik edilmesinin, festivalinin yoz kültüre hizmet etmesini mi sağlamak istiyorsunuz?" sorusunu yöneltti. Bu sorulara cevap vermeyen CHP'liler, DHF faaliyetçilerine "İstihbarat geldi görüştü. MİT bu olaya kanıştı, kaldırıncıydın gidin masanızı, sorun çıkmasın." diyerek kiminle işbirliği içerisinde olduğunu açıkça söyledi. Bu gerginlik boyunca festival alanında bulunan yöre halkı, halk

gençliği ve ÖDP'liler de DHF standına gelerek DHF faaliyetçilerini ve yaptıkları çalışmayı sahiplendi. CHP İlçe Başkanı uzun süre DHF faaliyetçileri ile tartışarak halkın önünde CHP ve anti-demokratik, faşist politikalarının teşhir olmasını sağladı. "Biz kendi gençlik kollarımızın bile flamasını asmasına izin vermiyoruz." diyen CHP'liler rahatsız oldukları şeyin ne olduğunu da göstermiş oldu.

Hopa Halkı: "Size bir şey olursa, Hopa'yı ayağa kaldırıncı"

Yaşanan gerginlik boyunca DHF faaliyetçilerinin fotoğrafını çeken kolluk kuvvetlerinin yoğun tacizine rağmen DHF'lilerin faaliyetini sahiplenen Hopa halkı DHF faaliyetçilerine, "Merak etmeyin, size bir şey olursa Hopa'yı ayağa kaldırınız. Hopa'da devrimciler bu itler hiçbir şey yapamaz, bizler izin vermiyoruz." diyerek Hopa halkının gelececek herhangi bir olaya karşı kayıtsız kalmayacağını ve gereken cevabı DHF ile birlikte vereceğini ifade etti. Bu gerginlik sırasında başlayan yoğun yağmura rağmen DHF standından ayrılmayan Hopa gençliği DHF'lilere kalacak yer bulabileceklerini, köylerinde konaklamalarını talep etti. Yoğun yağış nedeniyle festivalin iptal edilmesi üzerine DHF faaliyetçileri stant çalışmalarını sonlandırdılar.

Hakim sınıflar kendi sonlarını bizim birliğimizde görmektedirler

HABER MERKEZİ- Bursa – İnegöl ve Hatay - Dörtyol'da yaşanan Kürtlere yönelik gerçekleştirilen saldırıların ardından bir açıklama yapan Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), hâkim sınıfların, farklılıkları kullanarak halkları birbirine düşmanlaştırma çabası içinde olduğunu belirtti. DHF bu düşmanlaştırma çabasının nedenini ise "Hakim sınıfların kendi sonlarını bizim birliğimizde görmektedirler" şeklinde açıkladı. DHF tarafından yapılan yazılı açıklama ile son dönemlerde Kürt ulusuna yönelik devlet eliyle gerçekleştirilen linç saldırılarının arka planı gözler önüne serildi. DHF tarafından yapılan açıklamada şunlara vurgu yapıldı:

"1970'li yıllardan günümüze, başta devrimci, örgütlü halk güçleri olmak üzere; işçi, köylü, emekçi ve ezilen hemen tüm halk kesimlerinin haklı, meşru mücadelelerinin karşısına çıkarılan ve siyasi iktidarın, gayri resmi sokak kuvvetleri olan faşist çetelerin, yine başrolde yer aldığını gördük. Kolluk güçleriyle uyumlu olan 'taşkınlıkları'yla(!), faşist çeteler, sadece Kürtlere değil, 'Türk bayrağı asmayan herkese' azgıncı saldırdı. Yüzlerce kişilik faşist gruplar sokaklarda gözü dönmüş bir şekilde terör estirdi. İşyerleri, konutlar, demokratik kurumlar taşlandı, tahrip edildi, ateşe verildi.

'Demokratik Açılım' aldatmacası, emperyalizmin kanlı emellerinin ürünüdür!

ABD ve AB emperyalistlerine göbeğinden bağımlı ülkemiz siyasi iktidarının, 2000'li yıllardan bugüne, AKP hükümeti eliyle adım adım hayata geçirdiği ekonomik, sosyal ve siyasal dönüşümlerin sonucunda, gelinen aşamada Bursa – İnegöl örneğinde olduğu gibi, kimi küçük kıskırtmalarla dahi ülkemizde yaşayan çeşitli ulus, milliyet ve farklı inanç grupları arasında kitlesel çatışmalara, boğazlaşmalara neden olabilecek bir toplumsal durumun ortaya çıktığı söylenebilir.

AKP hükümetinin, başına 'demokratik' sıfatı ilaştırdığı her açılımının, gerek ekonomik alanda gerekse sosyo-kültürel alanda; Osmanlı'dan günümüze taşınan emperyalizme uşaklık, tabiiyet ve sömürü ilişkileri ile imha, inkâr, asimilasyon politikalarının; emperyalist merkezlerce, revizyona uğratılmış yeni ve daha kapsamlı, daha barbar sömürü ve zulüm konseptleri olduğu ayan beyan ortaya çıkmıştır. Bir yıl önce, 'Kürt sorununda iyi şeyler olacak' parolasıyla başlatılan süreç, gelinen aşamada, açık savaş koşullarıyla birlikte artık batı illerinde sokaklara yansıyan kitlesel saldırılara dönüşmüş durumdadır.

Siyasi iktidar ve burjuva-feodal düzenin borazanı gerici medya tekelleri yalana ve çarpıtmaya devam ediyorlar!

Faşistlerin talimatıyla, kolluk güçlerince katledilen üniversite öğrencisi Şerzan Kurt için 'kız meselesi yüzünden çıkan münferit hadise' diyenler bu kez de Bursa ve Hatay'da yaşanan saldırılar için gerek devlet bürokrasisinin ağzından gerekse de gerici medyadan koro halinde aynı bildik yalan ve çarpıtmaları tekrar ettiler: 'Yanlış anlaşılma', 'içkili grupların kavgası', 'gençlik gruplarının işi' vb. Ek olarak, sokaklarda terör estiren ve faşist çetelerce yönlendirilen kalabalıkların yıkımını da 'vatandaşın öfkesi' ve hatta 'vatanını, milletini sevenlerin tepkileri' olarak tanımladılar. Bir yandan da gerek AKP hükümeti gerekse düzenin muhalefet(!) odakları, kendi eserleri olan bu korkunç tablodan ikiyüzlüce nemalanmaktan geri durmamaktadırlar! Emperyalist-kapitalist dünya sistemi içerisinde ulusal sorunların demokratik çözümü ancak emekçi iktidarıyla mümkündür! Farklı ulus ve milliyetler ile diğer azınlık inançları, Osmanlı İmparatorluğu'ndan Türkiye Cumhuriyeti'ne dek, yüz yıllardır devam edegelen katliamlar, acılar ve baskılarla yaşamaya mahkûm edilmiş-

lerdir. 'Türk' etnik kimliğini merkeze alarak, Türk olmayan etnik grupları 'Türkleştirmek' ve bu yolla 'tek ulus' yaratmak; İslam'ın Sünni mezhebinin merkeze alarak, diğer tüm dini kimlikleri 'Sünnileştirmek' ve bu yolla, ülkemize özgü bir uluslaşma pratiğinin önemli bir parçası olan 'ulusun dinini' yaratmak; Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını çiğnemek yoluyla ve yanı sıra azınlık milliyetlerin özerklik haklarını tanımayarak 'tek vatan' yaratmak; Türkçe dil dışında diğer tüm dilleri baskı altına alıp yok etmek yoluyla 'tek dil' yaratmak, ülkemiz siyasi iktidarının tarihsel siyasal yönelimi olagelmıştır.

Bilinmelidir ki bugün ülkemizde Kürtlerin maruz kaldığı bu millî zulüm, emperyalist-kapitalist dünya sisteminden kesinlikle bağımsız değildir! Bugün yaşanan bu sorunları çözmesi için gerek ABD'den, gerek AB'den ve gerekse de diğer emperyalist haydutlardan beklenti içerisinde olmak boş bir rüyadır. Ülkemizin dünya pazarlarına daha fazla bağlanmasını, neo-liberal ekonomik politikalar ile kamusal alanın yerli ve yabancı özel sektöre talan edilmesini ve AB'ye üye olunmasını demokratik bir düzene gidiş olarak tarif etmek, dünya gerçeğine yabancılık değilse, en hafif deyimle 'sahtekârlıktır'.

Ezilen sınıfsal, ulusal, cinsel ve dinsel kimlikten milyonlara, kurtuluşlarının kendi ellerinde olmayıp cellâtlarında olduğunu söylemek ve yeni 12 Eylül'de de demokrasi tarif etmek ise en açık deyimle 'alçaklıktır'.

Mevcut dünya düzeni (kapitalist-emperyalizm) savaşların, sömürünün, işsizliğin, açlığın, her türden gericiğin, acı ve gözyaşının gerçek yaratıcısıdır. Bu düzende, sorunları yaratanlar, çözüm de olamazlar.

Ayrıca bugün, Kürt ulusal sorununun çözümü için emperyalist merkezleri ve bu merkezlerin uşağı konumundaki Türk hâkim sınıflarını işaret edenler, Kürt ulusunun dost görünümü gizli düşmanlardır!

Kurtuluşumuz, gönüllülük ve tam hak eşitliği ilkimize dayanan devrimci birliğimiz, ellerimizdedir!

Ülkemizde, tüm ulus, milliyet ve inançlardan işçilerin, köylülerin, emekçilerin ve ezilenlerin gerçek kardeşliği ve birliği, ancak ve ancak nasırlı ellerimizle inşa edeceğimiz tam bağımsız ve gerçekten demokratik düzenimizin adı olan, Yeni Demokratik Halk İktidarı'yla mümkündür. TEKEK işçilerinin yarattığı destansı direniş, bir kez daha biz işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin Kürt, Türk, Laz, Çerkez, Alevi, Sunni, Hristiyan, açık, kapalı ve ateist demeden nasıl birlikte başlanabileceğini; "demokratik açılım" safasalarının özünde halkları düşmanlaştıran politikalarının nasıl birlikte yerle bir edilebileceğinin apaçık kanıtı olmuştur. Tüm farklılıklarına rağmen emek verenler, ter dökenler, sınıfsal çıkarları için yan yana gelmiş ve insanca yaşama talebini, seslerini birleştirerek devrimci, güçlü bir haykırışa dönüştürmüşlerdir. Hâkim sınıflar, farklılıklarımızı kullanarak bizleri düşmanlaşturma çabası içindedirler. Çünkü onlar, kendi sonlarını bizim birliğimizde görmektedirler. Bizim yan yana gelmemiz demek, onların gücünden eksilme demektir. Ağaların ve patronaların sömürü ve zulüm çarklarının bozulması, kırılması demektir. Bu da emperyalizmin çarkının kırılması demektir!

Bizim yan yana gelmemiz demek, ulusların, milletlerin, inançların harmanlanarak insanlık ailesinin güzel renklerine dönüştüğü ve fakat hür insanlığın çelikten birliğinin doğması demektir! Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), bu tarihi sorumlulukla ve devrimci perspektifle halklarımız arasında yaratılmak istenen kamplaşmanın, boğazlaşma hesaplarının karşısında olacak ve ideolojik, politik mücadelesini devrimci kitle faaliyetleri temelinde yükseltecektir!

Sarı gelin genelkurmayın asimilasyon gerçeğidir

Bizimki gibi geri kalmış yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde faşizm bir devlet biçimidir ve esas yönetim aracıdır. Ve her yönüyle hâkim olan sistem, her türlü baskı yoluyla kendi sosyo-ekonomik kültürünü dayatmak ister. Kendinden olmayanı yok sayan hakim kültürün temsilcileri, elinde bulundurduğu ve iktidarının teminatını sağlayan yönetim anlayışı gereği kendisini öldürme üzerinden, baskı ve sindirme üzerinden var etmeye çalışır. Yaşadığımız topraklar onlarca ulus ve milliyete beşik olmuş kardeş halkların birlikte yaşamasına önayak olmuştur. Fakat değişen toplumsal ilişkiler ve iktidar olan sömürücü sınıflar, kendi çıkarları uğruna kardeş halkların yüzyıllar boyunca kendi kültürlerini bir arada yaşatmasına izin vermemiş ve katliamlara imza atmıştır.

Belgeleriyle asimilasyon

Bu katliamlardan biri de Ermeni soykırımıdır. Yüzyıllardır ülkemizin uçsuz bucaksız topraklarının her bir karesine yerleşmiş Ermeni ulusu 1910'lu yılları izleyen zaman diliminden itibaren çeşitli biçimlerde Türk hakim sınıflarının "ulus devlet" yaratma süreci içerisinde, emperyalist destekli bir soykırma maruz kalmışlardır. Osmanlı'dan günümüze bir devlet gerçeği olan faşizmin bir yansıması olan bu türden vahşi katliamlar toplumsal hafızada derin izler bırakmıştır. İşte bu derin izler, Türk hakim sınıflarının katliamdan sonra da saldırılarına neden olmuştur. Çünkü, toplumsal mücadele kendi içerisinde var ettiği bu gerçeği belli dönemlerde, Türk hakim sınıfların "yüzüne vurmakta", hesabını soracağını ifade etmekte ve hakim sınıflar tarafından kapatılmak, ötelenmek ve hasır altı edilmek istenen Ermeni katliamını güncel bir sorun olarak varlığını korumaktadır.

Toplumsal hafıza karşısında her daim yenilgilerle yüzleşen Türk devleti bu duruma karşı belli dönemlerde gerçek dışı belgelerle oluşturduğu "verileri, bilgileri" halka sunmakta ve top-

lumdaki algıyı tersine çevirmeye çalışmakta. Özellikle Ermeni soykırımı da Türk devletinin bu türden saldırılarından nasibini almakta. Türk devletinin bu debelenmesinin bir yansıması da, özel ve devlet okullarında öğrencilere gösterilen bir filmle kendini ayyuka çıkardı. Filmin adı: "San gelin-Ermeni sorunun iç yüzü belgeseli"

Konusu: Bir halkın nasıl yok edildiğinin gizlenişi ve çarpılmış bir tarih anlayışı
Yönetmen: Türk Silahlı Kuvvetleri ve Milli Eğitim Bakanlığı.
TSK ve MEB bu belgeselin bütün okullarda gösteriminin yapılmasını zorunlu kılarak akabinde öğrenciler üzerine bıraktığı etkinin tam olarak ne olduğunun anlaşılabilmesi için okullardan rapor istemiştir. Belgesel özellikle, parçalanmış cesetler, insan kemikleri, toplu mezarlar gibi görüntüler ile 'Ermeniler Türkleri odun niyetine yaktılar' gibi anlatımlar yer alıyor. Uluslararası Hrnt Dink Vakfı, söz konusu belgeselin içeriğinin eğitimin amaçlarından olan demokrasi kültürü, hoşgörü ve sorumluluk değerleri ile bağdaşmadığını, görüntülerin henüz ilköğretim çağındaki olan

öğrencilerin psikolojik ve zihinsel gelişimlerini olumsuz etkileyeceğini belirterek, İstanbul İl Milli Eğitim Müdürlüğü aleyhine dava açmıştı. Dava gerekçesinde, işlemin yetki, şekil, konu, sebep ve maksat unsurları yönünden hukuka açıkça aykırı olduğu da belirtilmişti. İstanbul İdare Mahkemesi'ne başvuran Uluslararası Hrnt Dink Vakfı, işlemin iptalini talep etmişti. Talebi görüşen İstanbul 9. İdare Mahkemesi, davayı reddetti. Özellikle çocuklar üzerinde ciddi bir travma etkisi bırakan bu film, çocukların filmi izledikten sonra ebeveynlerine "Ermeniler bizim düşmanımız, onlar bizi kestiler mi?" gibisinden sorular yönelterek ruh hallerini açığa çıkarmıştır. Bu durum karşısında birçok aile okula gelerek idareye tepki göstererek bu filmin gösteriminin durmasını istemiştir. İşte bu son örnekle ifade edilmesi gereken ise bir kez daha sömürü, asimilasyon, katliam ve faşizmin, Türk devletinin yapısal gerçekliğinin ta kendisi olduğudur.

İÜ'de Öğrencilere Kültür Yasak!

İstanbul Üniversitesi bünyesinde 1990 yılında kurulan Öğrenci Kültür Merkezi, yıllardır gerçekleştirdiği çalışmalar nedeniyle çeşitli saldırıların odağı haline gelmişti. Kurulduğu 1990 yılından bugüne değin ÖKM, müziğiyle, tiyatrosuyla, sinemasıyla, edebiyatıyla, kültürüyle emekten ve güzelden yana olan alternatif duruşuyla gerçekleştirdiği çalışmalar karşısında çeşitli saldırılara maruz kaldı. Üniversite rektörlüğü, ÖKM'yi kapatmak için kapısına kilit vurdu, provakasyonlar yarattı, etkinlikleri engelledi, öğrencilere zorluk çıkardı... Ama ÖKM, bütün engellemelere rağmen çalışmalarına devam etti. Fakat geçtiğimiz günlerde İstanbul Üniversitesi rektörlüğü fiili saldırılarıyla kapatmadığı ÖKM'yi "yasal" düzenlemeler yoluyla ve ÖKM bünyesinde faaliyet yürüten kulüplere dahi haber vermeden kapattı.

ÖKM'nin kapatılması ile ilgili olarak ÖKM kulüplerini bilgilendirmeyen ve ısrarla bu konuyla ilgili bilgi vermekten kaçınan rektörlük son olarak geçtiğimiz günlerde, ÖKM'nin artık "Uzaktan Eğitim Merkezi" haline dönüştürüldüğünü resmi olmayan bir şekilde açıkladı. ÖKM'deki demirbaş eşyaların taşınmasına başlanılması ile birlikte, ÖKM bünyesindeki kulüpler de harekete geçerek tüm duyarlı kamuoyuna faaliyet yürüttükleri bu araca sahip çıkma çağrısında bulundu. İstanbul Üniversitesi Rektörlüğü, İstanbul'daki diğer üniversite öğrencileri açısından da bir çekim merkezi olan ÖKM bünyesindeki kulüplerin ise çalışmalarına başka bir yerde devam edeceğini belirterek, aslında amaçlarının ÖKM'yi taşıma görüntüsü altında kulüp faaliyetlerini sonlandırmak olduğunu üstü örtük bir şekilde yeniden itiraf etmiştir. Mevcut durum İstanbul Üniversitesi'nde bugüne değin yine hiçbir hukuki dayanağı olmadığı halde uygulanagelen "Fakülteler arası geçiş yasağı" ile birleşince ortaya çıkan tablonun, kulüpleri tek bir fakülte kulübü haline getirerek öğrencileri bu alanlara sıkıştırmak ve farklı fakültelerin bu kulüpler ile arasındaki bağı kopartmak olduğu anlaşılabacaktır.

ÖKM neden kapatıldı?

Sinema, tiyatro, müzik, drama, felsefe, halk bilim gibi bir çok alanda 1990'dan bugüne birçok kesimden öğrencinin yaşadığı toprakların ve dünyanın kültürünü, sanatını, edebiyatını, felsefesini, sinemasını, tiyatrosunu kısacası insanlığın binlerce yıllık serüveninin zenginliklerini paylaşmaya ve bü-

yütmeye çabaladığı ÖKM aynı zamanda toplumsal olaylara karşı takındığı muhalif duruşuyla da kendi cephesinden bir ses, soluk olma uğrında idi.

Özellikle de ÖKM, gençliğin, kendisine, yaşadığı ülkeye ve dünyaya yabancılaştırıldığı böylesi bir dönemde tanımaya, bilmeye, düşünmeye ve üretmeye önem vermesinin önünü açmaya çalıştığı ve ezberci eğitim sisteminin karşısında düşünen, sorgulayan ve üreten bir gençlik yaratabilme kaygısıyla hareket ettiği için dikkatleri üzerine çekmişti. Bilimsel çalışmaların ve üretimin karşısına dikilen engellere rağmen kültür, sanat, felsefe, edebiyat vb. alanlarda geniş öğrenci kesimlerine alternatif bir çalışma alanı açan kulüp faaliyetleri, bu "alternatif ve muhalif" kimliği dolayısıyla çoğu zaman çeşitli saldırıların da hedefi oldu. Çalışmalar "tehlikeli" bulunarak etkinlikleri engellendi, gösteri salonları kapatıldı, fiili saldırılarda kulüp faaliyetçileri saldırıldı, camları kırıldı...

Tüm saldırılar ve engellemeler karşısında faaliyetlerine devam eden ÖKM kulüpleri, bugün artık "yasal" olarak kılıfına uydurulmuş, gerekçeleri aylar öncesinden hazırlanmış bir saldırıyla kapatıldı. Uzaktan Eğitim Merkezi olabilmesi için yeterli fiziki altyapısı bulunmayan Rektörlük ise "çareyi" ÖKM binasına el koyarak kulüp faaliyetlerini dağıtmakta buldu. ÖKM kulüplerinin "yasallaşan" bu "yeni" uygulama karşısında tüm aydın, yazar, sanatçı, akademisyen, üniversite öğrencisi vb. kesimlere bulunduğu ÖKM'ye sahip çıkma çağrısı, bilimin, sanatın, edebiyatın ve insanlığın varlığını tehdit eden eski kültüre karşı yeni bir kültürü savunmanın çağrısı olarak algılanmalıdır.

Bütün üretimlerini toplumdan, emekten, güzelden yana "alternatif ve muhalif" bir kimlikle ortaya koymaya çalışan kulüpler, bu hedefle yıllardır çok değerli ve önemli etkinliklere imza attı. Binlerce genci, akademisyeni, sanatçıyı, yazarı, şairi bir araya getirdi. Bugün ülkenin bir çok yerinde çeşitli toplumsal kesimler içinde yer alan üretken, duyarlı gençlerin yetiştilmesine de hizmette bulunan ÖKM kulüpleri, bugün mevcut hedeflerini koruduklarını belirtmekte ve dolayısıyla da ÖKM'nin kapatılmasının sadece kendi kayıplarını değil iyiden güzelden yana olan birçok kesimin kaybı olacağını ifade ederek bütün duyarlı kesimleri biraraya gelmeye ve Rektörlük'ün bu uygulamasına karşı olmaya çağırılmaktadır.

TÜRKÇE-ZAZACA SÖZLÜK

Ali EKİCİ tarafından hazırlanan TÜRKÇE-ZAZACA SÖZLÜK KARDELEN YAYINCILIK'TAN çıktı. Yazının hazırlanmış olduğu TÜRKÇE-ZAZACA GRAMER de yakında çıkacak.

Türü: Sözlük
224 sayfa
Fiyatı: 10 tl

Yeni çıkan bu her iki çalışmayı Kardelen Yayıncılık ve Devrimci Demokrasi bürolarından temin edebilirsiniz

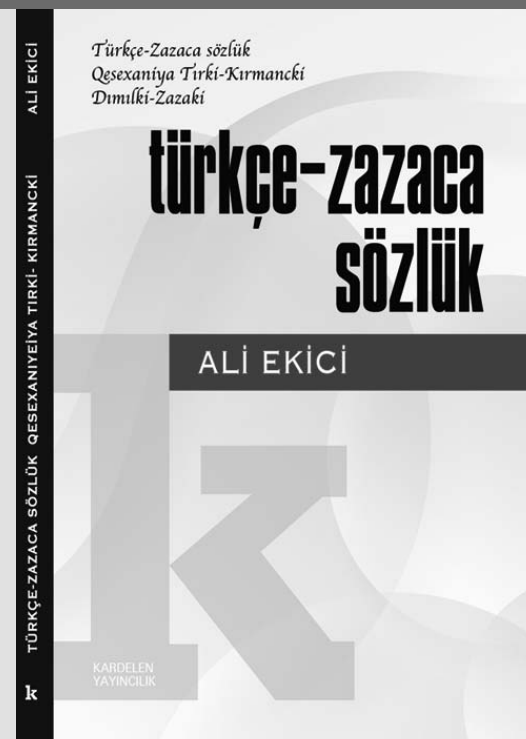
Kardelen Yayıncılık'tan yeni çıkanlar

YOLDAŞLARLA OMUZ OMUZA YÜRÜMEK

KARDELEN YAYINCILIK tarafından çıkartılan bu kitap; Hindistan devletinin, ülkedeki halkın geleceği, özgürlüğü, bağımsızlığı ve iktidarı için mücadele eden Maoistlere dönük tarihin en büyük saldırısına karşı, "Operation Green Hunt"a karşı Maoistlerin mücadelesine bulunduğu yerden aydın olmanın ve gerçekliğin sonucu olarak destek sunan Hindistanlı yazar Arundhati Roy tarafından kaleme alınmıştır.

Türü: Anı-anlatı-analiz
80 sayfa
Fiyatı: 6 tl

Türkiye ile Rusya stratejik ortak olabilir mi?

Ahmet HACALOĞLU K.

Başbakan Erdoğan'ın Rusya ziyaretinde Rusya ile ilişkileri "stratejik ortaklık" olarak değerlendirmesinden sonra Rusya Devlet Başkanı Dimitri Medvedev de yakın zamandaki Ankara ziyaretinde, Türk-Rus ilişkilerini "Sadece sözde değil, gerçek bir stratejik bir ortaklık" olarak niteledi. Taraflar arasında 17 anlaşmanın imzalanmış olmasından (çoğu nihai anlaşma olmayıp "niyet belgesi", "protokol" mahiyetindedir.) cesaret alan Cumhurbaşkanı Gül ise daha mütevazî davranarak hızla gelişen çok yönlü ilişkilerin "stratejik boyutunun bulunduğunu" belirtti.

Hatırlanacağı gibi geçen ağustos ayında Putin'in ziyareti sırasında da Başbakan Erdoğan 20 anlaşmaya imza koymuş ve bizim için her şey tarihi olduğundan (!) medya da "Rusya ile tarihi anlaşma" olarak ilan edilmişti. Anlaşılan bu yetmemiş olacak ki medyadaki bazı işgüzarlarca ilişki bu kez daha ileri boyuta "stratejik ortaklık" mertebesine yükseltildi. Türkiye'nin ABD ile bağının gerçekten "stratejik" olup olmadığının tartışıldığı bir ortamda buna ilaveten bir de Türk-Rus stratejik ortaklığının ortaya atılması ve bazı aklı evvelerin bu tanımlamada sanki gerçeklik payı varmış gibi ciddi ciddi kalem oynatması ülkemizde kavramların nasıl karıştırıldığına ve onlarla oynandığına işaret etmekte. Görüldüğü kadarıyla Türkiye'nin Rusya ile imzaladığı 17 niyet mektubundan 16'sı rutin işlemlerden olup sadece bizi enerji alanında Rusya'ya tam bağımlı hale getirecek nükleer santral kurulmasıyla ilgili mutabakat "stratejik" nitelik taşımakta.

İki devletin "stratejik ortak" olabilmesinin bir takım kriterleri vardır ve bu kadar tali ticari protokollerle "stratejik ortak" olunamayacağı izahtan varededir. Bu günkü konjonktürde iki ülkenin "stratejik ortak" olup olamayacağını tartışırken Rusya'nın jeopolitiğini (jeopolitik, insanlığı mekan faktörüyle karşılıklı ilişkisi içerisinde inceleyen bir disiplindir) ve Türkiye'nin "stratejik derinlik" teorisini karşılaştırp her iki devletin nüfuz alanlarını tesis etmek istediği Kafkasya, Balkanlar ve Orta Doğu'daki çıkarlarının hangi noktalarda çatıştığı-çakıştığını analiz etmek gerekir. Ama, önce kavramı yani stratejik ortaklığın ne demek olduğunu kabaca tarif etmek yararlı olacaktır.

STRATEJİK ORTAKLIK

Basit bir tanımlama ile "stratejik ortaklık", iki ülke arasında her alanda uyumlu davranma yükümlülüğünü de beraberdin devretme ve ülkelerin diplomatik ve siyasi olduğu kadar askeri alanlardaki zorlukların üstesinden gelinebilmesi için bir davranış beraberliği sergilenmesini gerektirecek bir ortaklık türüdür. Yanların siyasi, ekonomik ve askeri anlamda çok sıkı çıkar ilişkileri bulunması, çakışması stratejik ortaklık için zorunludur ama yeterli değildir. Stratejik ortaklık için en önemli unsur her iki ülke halklarının birbirlerine tarihi yakınlık ilişkileri üzerine dayalı sempati beslemeleridir.

RUSYA'NIN JEOPOLİTİK GELECEĞİ

Rus jeopolitiğine göre bugünün Rusya'sının başlıca jeopolitik ihtiyacı 1989'da çöken eski imparatorluğun yeniden toparlanmasıdır. Rusya'nın jeopolitik ve stratejik egemenliği için gereken sadece kaybedilen yakın çevrenin yeniden kazanılması değil aynı zamanda ayrı siyasal projesi olan Fransız-Almanya Bloku ve İran-Hindistan-Japonya devletlerinin stratejik bloka dahil edilmesidir. Çünkü Rusya Avrasya enginliklerinde kendi stratejik, siyasi ve ekonomik nüfuzunu yeniden tesis edemezse bu alan ya ABD elebaşılığındaki emperyalizmin ya da Çin'in stratejik hedefi olacaktır.

Rusya'nın toparlanma süreci ilk olarak tarihi sıcak denizlere çıkış hedefini gerçekleştirme gibi bir amaca yönelmelidir. Sovyet emperyalizmi döneminde kuzeyin soğuk denizlerine hakim olan SSCB, güney ve batının sıcak denizlerine Boğazlar ve Kafkasya üzerinden çıkmadığı için stratejik olarak yetkin olamadı. Tarih boyunca çok sayıda Rus-Osmanlı, Rus-İran savaşları hep bu hedefe ulaşmak için yapıldı. Felaketle sonuçlanan son stratejik operasyon Afganistan işgali de bu amaçla gerçekleştirildi.

Kafkasya Ruslar ve ABD elebaşılığındaki emperyalizminin jeopolitik çıkarlarının çatıştığı çok önemli bir alandır. Kafkasya ve Güney Kafkasya üzerinde hakimiyet kurmak adına son üç yüzyıl boyunca İngilizlere ile sayısız savaşlar yapıldı. Sıcak denizlere, Hindistan'a ve Hint Okyanusu-

na çıkmaya can atan Rusya, açılımin, geçiş kuşağı üzerinde bulunan Kafkasya üzerinde denetim kurmaktan geçtiğinin bilinciyle savaşmaktan yılmadı. Ancak Karadeniz'in doğu kıyılan ve Hazar Denizi'nin büyük bölümü üzerinde denetim kursa da okyanusa erişmek hedefine bugüne kadar ulaşamadı. Bu konumuna ilaveten sanayinin itici gücü olan enerji yüzünden (kaynakları itibarıyla Hazar bölgesi Suudi Arabistan'dan sonra gelir) bölge yayılmacı güçler için 20. yüzyılda daha da iştah kabartacak hale geldi. Kafkasya hem sıcak denizlere ulaşmada geçiş kuşağı olması hem de enerji zenginliği sebebiyle Rusya'nın asla vazgeçemeyeceği yumuşak karnıdır.

Rus jeopolitiğine göre Balkan yarımadasından Kuzey-Doğu Çin'e kadar tüm kuşak Rusya'nın güvenliği için önemlidir. Bu nedenle Balkanların Rusya'ya enteg-

miş İslam" olarak kategorize edilen laik modele (Türkiye, Mısır, Cezayir, Tunus, Fas, Pakistan) karşı, herkese karşı olan, jeopolitik bakımdan Avrasyacı Şii temayüllü İran İslamı ve Baas Partisiyle temsil edilen İslami sosyalizm desteklenir. Amerikan stratejistleri Atlantikçiliğe meyil eden İslama destek verirken Rusya daha ziyade Avrasyacı olan jeopolitik merkezleri destekler. Bundan sonra da İslam dünyası ve özellikle Ortadoğu, hem kendi içerisindeki ve yakın çevresindeki İslam nüfusu hem de yukarıda sıraladığımız nedenlerle Rusya'nın ilgi alanı içerisinde olmaya devam edecektir.

TÜRKİYE'NİN STRATEJİK DERİNLİK TEORİSİ

Davutoğlu'nun "stratejik derinlik" teorisine göre Türkiye'nin yakın kara havzası üç bölgeyi kapsar. Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkasya. Türkiye gerek tarihi Os-

Kafkasya hem Balkanlar hem Boğazlar hem de genel stratejinin en önemli sütunlarından birini oluşturmaktadır. Türkiye'nin bölgedeki etkinliğini artırabilmesi ve Orta Asya'ya nüfuz edebilmesi için mutlaka Kafkaslar'da etkinlik kurması gerekir. Aksi takdirde Türkiye ne iç ve dış güvenlik parametreleri arasındaki ilişkileri fark edebilir ne de ekonomik güç alanı oluşturacak kaynakları verimli bir tarzda kullanabilir. Ortadoğu konumu itibarıyla son derece önemli stratejik bir bölgedir. Bölgenin soğuk savaş dönemindeki jeopolitik anlamı ise SSCB'nin sıcak denizlere inme politikası ile ABD'nin çevreleme doktrininin en yoğun çatışma alanı olmasıdır. Ortadoğu'nun bölgesel jeopolitiği ve bu jeopolitiğin "küresel ilişkiler" ağı içindeki önemi de Soğuk Savaş'ın sona ermesiyle birlikte ciddi bir değişim yaşamıştır. "Yeni Dünya

manlı geçmişi ve gerekse coğrafi konumu itibarıyla bu havzanın ayrılmaz bir parçasıdır. Bu havzadaki oluşum ve gelişmeler Türkiye'nin dış politikasını doğrudan etkilemekte. Türkiye'nin iç bütünlüğü ve uluslararası konum içindeki siyasi, ekonomik ve kültürel ağırlığı bu havzada sahip olduğu etkinliğe ve performansına bağlıdır. Balkanlar, Ortadoğu ve Kafkasya gibi hassas jeopolitik alan üzerinde etkili olamayan Anadolu ülkesi ne bütünlüğünü muhafaza edebilir ne de dışa açılabilir.

Balkanlar, Avrasya anakıtasının steplelerinden Akdeniz'e inen temel kuşağını oluşturmak açısından jeopolitik, Doğu ile Batı'yı ayıran bölge olarak görülmesi açısından ise jeokültürel bir önem taşır. Bölge 20. yüzyılın en temel kriz bölgelerinden birisi olmuştur. Türkiye, asrın başından Osmanlı'nın Balkanlar'dan tasfiyesinden sonra son 20 yılda yaşanan gelişmelerin ortaya çıkardığı sosyo-politik ve sosyo-kültürel kimlik meseleleri nedeniyle ortaya çıkan "siyasi merkez" boşluğunu doldurmak zorundadır. Türkiye bunu, siyasi etkisini sağlayan Müslüman topluluklarla yapabilir. Türkiye "siyasi merkez" boşluğunu kendi güvenliği için de doldurmak zorundadır. Soğuk savaş döneminde D. Trakya'da oluşturulan güvenlik hattı, Balkanlar düzeyinde daha batıda gerçekleştirilmelidir. Bu açıdan bölge üzerindeki Rusya faktörünü dengeleyecek güvenlik şemsiyeleri oluşturmak ve özellikle Müslüman Arnavutluk, Bosna ve Makedonya'nın toprak bütünlüğünü garanti edecek plan hazırlamak kaçınılmazdır.

Soğuk savaşın sona ermesiyle SSCB-Türkiye arasındaki suni stratejik sınır ortadan kalktı ve Doğu Anadolu ile Kafkaslar bütünlüştü. Bu süreç Kafkaslar'daki iç dengeleri de, Türkiye'nin Kafkaslar'a bakış tarzını da doğrudan etkiledi. Kafkaslar'daki Sovyet gücünün oluşturduğu statüko ortadan kalkınca etnik ve dini farklılıklar gün yüzüne çıktı. Bu durum bir taraftan bölge içi çatışmaları tırmandırırken diğer yandan bölgeye yönelik hesaplarda başka unsurlar da devreye girdi.

Düzeni" ilk uygulama alanını bu bölgede bulmuştur.

Soğuk Savaş sonrası dönemde bölgenin jeoekonomik özellikleri ve çekim alanları açısından önemli değişim yaşandı. Soğuk Savaş sürecinde petrol ile özdeşleşen bölge jeoekonomisi ve petrole bağlı dengelerin yönlendirdiği bölge jeopolitiği su kaynakları, tarım havzaları ve enerji kaynaklarının aktarımı çevresinde yeni unsurların etkisi altına girdi. Çift kutuplu dünyanın dağılmasından sonra, SSCB'nin hakimiyet alanında kalan kaynakların emperyalist sisteme entegre edilme politikasıyla Kafkasya ve Orta Asya'daki enerjinin yeni aktarım hatlarının gündeme gelmesi Ortadoğu bölgesinin Kafkasya ve Orta Asya ile bağlantısını güçlendirmiş, jeoekonomik önemini artırmıştır. Kara ve deniz bağlantısı açısından bölgenin en avantajlı coğrafyasına sahip Türkiye'nin stratejik önemi artmıştır. Gerek doğu-batı, gerekse kuzey-güney geçiş ve aktarım yollarının merkezinde yer alan Türkiye bu konumun getirdiği avantajları uzun vadeli stratejik planlama ile değerlendirmelidir.

SÖN YERİNE

Jeopolitik düşünce, günümüz dünyasında ciddiye alınması gereken düşüncedir. Uluslararası ilişkilerde gelişen olaylar bizi bu gerçekliği dikkate almaya mecbur bırakır. Şu anda tek süper güç olan ABD elebaşılığındaki emperyalizmin tüm stratejik metotları jeopolitik üzerine kuruludur. Bilimin genel tespitlerini unutmadan Rusya'nın yakın çevre ve Türkiye'nin kara havzası olarak gördüğü Kafkasya-Balkanlar-Ortadoğu bölgesindeki iki devletin ihtiraslarına baktığımızda siyasi-ekonomik-askeri çıkarlarının örtüşmediği aksine çatıştığı sonucuna varmak zor olmasa gerek. Emperyal politikalar güden ve süper güç olmak peşindeki Rusya ile Davutoğlu teorisine göre emperyal hayaller içerisinde olan ABD'nin güdümündeki "PIVOT" ülke Türkiye'nin "stratejik ortak" olduğunu söylemek olsa olsa şaka yapmak olarak algılanmadır.

“Amanos’u temizleyin” direktifi faşizmin itirafıdır!

Kürt emekçilere karşı bir ırkçı-faşist saldırı daha Bursa-İnegöl'de gerçekleşti. Kürt insanları kısırlatılmış çetelerin linç saldırısıyla darp edilip yaralandı. Ölümünden sıyrın Kürt emekçiler yetmiyor-muş gibi, polis tarafından suçlu olarak gözaltına alındı. Bu ilk değildi; defalarca tekrarlanan ve binlinçli olarak planlanan çok örneğine tanık olduk. Türk hakim sınıflarının kafatasçı ideolojisinin egemenlik koşullarında, son da olmayacaktır faşist milliyetçi linç saldırıları. Nitekim hemen ertesi gün Hatay'da aynı ırkçı-faşist saldırı sahnelendi.

Kürtlere çalışma hakkı tanınmamaktadır. Kürtlerin bu topraklar üzerinde insan olarak gösterdiği yaşamsal etkinliklere, bir evde yaşamalarına, arabalarını kullanmalarına, konuşmalarına, temel insan haklarını kullanmalarına tahammül edilmemektedir. Kürtler boğazlanıp linçlerle yok edilmek istenmektedir. Kürt ususunun hak ve özgürlükleri işte böyle "tanınmaktadır". "Milli birlik ve kardeşlik projesi" leşi, kokusunu böyle vermekte, "Kürt açılımı" ve "demokratikleşme" yalanı rengini böyle belli etmekte...

Komprador sınıf siyasi iktidarının resmi ağızları ve yetkili sözcüleri, sivil çete ve maşaların milliyetçi faşist saldırı gelişmelerini "provokasyon" olarak açıklamaktadırlar. Bu, anladın doğma bir sahtekarlıktır. Saldırı veya saldırılar provokasyon değil; Türk hakim sınıflarının imha-inkara dayalı Kürt düşmanlığı ideolojisinin bağrında taşıdığı sistemli, planlı ve düzenli olarak geliştirdiği ezen egemen ulus şovenizminin ürünüdürler.

Böyle olmasına karşın, özellikle AKP'li kompradorlar parçası oldukları bu ırkçı-faşizmin köhne saldırılarını siyaset malzemesi yapma peşindedir; emelleri doğrultusunda riyakarca kullanmaktadır. Dahası, ırkçı-faşist mantıltının mantık sonucu olan sistemli linç gerçeğini, "provokasyon" derekesinde "münferit" gelişmeler olarak sunup gizlemeye çalışmaktadır. Oysa iktidarı muhalefetiyle bütün Türk komprador sınıflarının uzlaşıyla buluştuğu Kürt düşmanı faşist milliyetçiliklin linç saldırılarının ana kaynağı. Bu faşist milliyetçilik, bizzat "TC" devletin ezeli politikasından beslenip, AKP de dahil bütün düzen partileri tarafından benimsenip hortlatılmaktadır. Hal böyleyken faşist saldırıları "önemsiz, provokasyon" ve "kaygı duyulmayacak" gelişmeler olarak tanıtlamak, gerçeği çarpıtırıp kanlı yüzlerini gizlemek demektir.

Bu gerçeklik de göstermektedir ki, yine Kürtler suçlu gösterilecek ve Kürt emekçiler ile Kürt ususu-na karşı sahnelenen faşist saldırılar karşısında göstermelik tedbirden öteye gerçek bir tedbir alınmayacaktır. AKP'nin "provokasyon" açıklaması ve gelişmeleri ilişkilendirdiği referandum meselesi savunusu göstermektedir ki, AKP'nin saldırılar karşısındaki yaklaşımı tamamen parti ve iktidarının çıkarları için malzeme edilmektedir; bundan öteye saldırılar karşısında bir kaygısı yoktur. AKP'nin "Kürt açılımı" aldatmacası altında geliştirdiği Kürt düşmanlığı ve Kürt siyasetçilerinden çocuklarına kadar uyguladığı faşist saldırılar, sınır ötesi-Kandil serüveni ve ora Kürt köylülerini kimyasal bombalarla vahşice katletmesi ve benzeri, AKP'nin Kürt düşmanı olduğunun açık kanıtıdır.

İçişleri bakanı Beşir'in katliamcı kustumla bağırıp, "Amanosları temizleyin" diye çağrıda bulunması her şeyi açık seçik ortaya koymaktadır. Sivil çetelerin saldırılarına davetیه çıkarmak değil midir Beşir faşistinin bu kana susayan hezeyanı? Eğer provokasyon ise, bunu Beşir ve dolayısıyla AKP'nin kendisi de yapmaktadır. Ama provokasyon değil, faşist ideolojik özün tezahürüdür bütün bunlar. Başbakan Erdoğan'ın BDP ile "görüşme"me" gerekçesini açıklarken hedef gösteren azgın fitnesinin rolü yok sayılabilir mi?

Her şeyden de öteye, açtık ki, PKK şehirlerde eylem gerçekleştirdiççe Türk hakim sınıfları acze düşmektedir, caresizlik yaşamaktadır. Bundan dolayı Kürtlere yönelik linç saldırıları gerçekleştire-

lerек şantaj yapılmaktadır. PKK'ye karşı Kürt emekçilerine yapılan saldırılar bir kart olarak kullanılmakta, saldırılar bu amaçla gerçekleştirilmektedir. PKK'ye "dur, eylem yapma yoksa ben de Kürtleri şehirlerde linç ederim" denmekte, katliam yapma mesajı verilmektedir. İşte, sivil çetelerin faşist saldırıları, devlet ve AKP'nin bu kirli politikasından bağımsız değildir. Ve işte provokatörlerin kim olduğu ve provokasyonun ne olduğu burada açığa çıkmaktadır.

Kürt ususunu boyunduruğa razı etmek ve hareketini tasfiye etmek için, Kürt-Türk düşmanlığı geliştirerek faşist emellerine ulaşmak istemektedirler. Eğer bir provokasyondan bahsedilecekse, bu, gerici egemenlerin faşist kıskırtmasından başka bir şey değildir. Yani gerici sınıfların menfaatleri iktidarı ve egemenlikleri için emekçi halkları bir birine kırma siyaseti elbette provokasyondur. Provokasyon, burjuva karakterin, siyasetin, ahlakın bitişik parçasıdır. Bu anlamda koşullanan saldırı ve çatışmanın yaratılması burjuva hakim sınıflarının komposu-provokasyondur.

Hiç şüphe yok ki, yaratılmak istenen Kürt-Türk çatışması ve planlı olarak gerçekleştirilen faşist saldırılar burjuva kirli hesapların ürünü olup, Türk ve Kürt halklarının düşmemesi gereken bir oyundur. Bundan zarar görecektir emekçi halk kitleleri ve ezilenlerdir. Halkların gerici-faşist saldırı ve kıskırtmalardan bir çıkarı yoktur, olamaz da. Gerek Türk ulusundan emekçi halklar olsun ve gerekse de Kürt ulusundan emekçi kitleler egemenlerin bu oyunlarına gelmemelidir. Halklar kardeşdir; onların ortak düşmanı hakim sınıflardır. Türk-Kürt ulusundan halkların bir birine düşmanlaştırılmasına karşı halkların kardeşliği temelinde karşı çıkılarak kompradorların hesapları boşa çıkarılmalıdır.

Kürt ulusu ve emekçilerinin doğru tavır, milliyetçi çatışmaya pırim vermeden faşist Türk hakim sınıflarını hedef almak olmalıdır. İster Türk, isterse de başka azınlıklardan olsun Türkiye-Kuzey Kürdistan emekçi halkları hep birlikte, Kürt ulusu ve emekçi insanlarına uygulanan linç saldırılarına karşı mazlum Kürt ususunun yanında yer almalı; başta Türk hakim sınıfları olmak üzere, bunların maşası durumundaki faşist çeteleri teşhir-tecrit etmelidir.

Kürt ususunun maruz kaldığı milli zulüm ve faşist linç saldırıları karşısında Kürt ususuyla birlikte olup, her türden devrimci dayanışmayla Türk hakim sınıflarının ırkçı-faşist saldırılarına karşı tutum olarak mücadele etme görevini sahipleniyoruz.

Çocukların Çocuklarına

Yüzün solgun çocuk
Gözlerindeki gülüş matlaşmış
buruk
Gözyaşların tozlu yüzünde iz bırakmış çocuk...
Sesin titrek ve ürkek
Ayakların çıplak hava buz
Üzülmü diyyemem
Özlemin sıcaklık
Umutun yıkılmış kırık çocuk...
Çöplükte aranırın
Neden diye soramam
Bilirim çocuk karın aç...
Yoksa baban kavgada mı çocuk
Annen devrim mi büyütmekte...
Ülkesi yitik kendisi kayıp çığlığı
içli çocuk...
Kimsesiz mi kaldın yoksa
Sakin ağlama çocuk/diyemem
Ellerin yaralı ya yüreğin çocuk...
Boynunu bükme
Hüzünün sakla mağrurluğuna
Umutun tüketme
Adın direniş senin çocuk...
Bilirim çocuk gaz yemişsin yine
bugün
Körpe ellerinde taş...
Sokakların ehli çocuk
Yaşamı öğreniyorsun/öğretiyorsun çocuk...
Kafadaki kırkıktan
Kelepece sıkılmış bileğindeki izden
Acıyı kucaklamandan belli
Sen ya uoksulsun ya da Kürtsün
çocuk...
Bundandır ayaklar altına alınıp
yaşam hakkın!

TEMELE DEMİRER

Futbolun ekonomi-politiği -III-

IV) FUTBOLUN İŞLEVİ

Simon Kuper, modern zamanların en büyük teması, dünya ekonomisinin giderek büyüyen yeni endüstriyel alanı olarak futbolu gösterirken ne demişti? "Futbol asla sadece futbol değildir!"

Simon Kuper'den yola çıkıp öylesine abarttık ki, sonunda vardığımız yer "futbol = hayat" oldu.

Gündemin en başına futbolu koyduk... Koydular...

Bu elbette bir "tesadüf" falan değil; bir "3F" tercihi...

Hatırlanır: Portekiz'i çok uzun süre yöneten faşist diktatör Salazar'ın ünlü deyişiydi. Demiş ki: "- Ben ülkeyi üç F ile elimde tuttum: Fado, fiesta, futbol..."

Fado, bir tür Portekiz türküsü; fiesta, bitmez tükenmez bayram tutkusu; futbol, bildiğimiz top oyunu...

Futbolun sicilinde halklar adına iyi şeyler yazılı değil...

Futbol, dünyada ve ülkemizde, özellikle 1980 sonrasında aldı başını gitti. Hızla küreselleşti, endüstriyelleşti, yatırım alanı oldu, eğlence sektörünün asli unsurlarından biri hâline geldi. Reklamların aktığı devasa mecralardan birine dönüştü. Stadyumlar, alışveriş merkezleri ile entegre olmuş dev mabetlere dönüştürüldü. Futbol starları parlatıldıkça parlatıldı, ikonlaştırıldı, bizzat bedenleri reklam mecrası hâline getirildi. Futbol-medya-kültür endüstrisi hızla yataydıkey entegrasyonlara gitti...

Tüm bunlar bir sermaye operasyonuydu; böylelikle de "Futbol bütün ülkelerde toplumların en etkili 'afyon'u hâline geldi,"[21] getirildi...

Sadece bu kadar mı? Elbette değil...

Endüstrileşen futbolun kulüpleri transfere yıllık 200-250 milyon dolara varan paralar döküyorken; futbol da sadece eğlendirici bir sektör olmaktan çıktı; futbol ekonomisinin büyüklüğü, yapılan yatırımlarla arttı... "Suç ekonomisi aktörleri" de futbolla ilgilenir oldu...

Yani futbol, suç ekonomisiyle bütünleşerek hile, yolsuzluk ve para aklamak için kullanılır hâle geldi. Küresel endüstriye dönüşen futbol, suç ekonomisi aktörlerinin de ilgi

odağı oldu. Örneğin Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilatı'nın (OECD) karapara aklamayla mücadeleyi yürüten Mali Eylem Görev Gücü (FATF), 'Futbol Sektörü Aracılığıyla Karapara Aklama' konulu raporuyla, futbolun bu yüzünü ortaya koydu.

Futbolda sadece Avrupa pazarının büyüklüğü 13.8 milyar liraya ulaşıyor. Avrupa'nın en büyük ligleri arasında İngiltere'de futbol gelirleri yılda 2 milyar 273 milyon Avro, Almanya'da 1 milyar 379 milyon Avro, İspanya'da 1 milyar 326 milyon Avro, İtalya'da 1 milyar 163 milyon Avro, Fransa'da da 972 milyon Avro olarak belirleniyor.

FATF'ın Futbol Sektörü Aracılığıyla Karapara Aklama Raporu, futbol endüstrisinin büyüklüğünün önemli bir para akışına neden olduğunu, bunun da hile, yolsuzluk, vergi kaçakçılığı ve karapara aklamayı beraberinde getirdiğini ifade ediyor.

Bahis oyunlarında internetin kullanılması da para aklama riskini artırıyor. Örneğin 2008 yılında Asya'da Interpol'ün dahil olduğu yasadışı bir futbol bahsinde 1300 kişi tutuklandı. Bu olayda 16 milyon dolar nakit para ele geçirilirken yapılan işlemin parasal boyutunun 1.5 milyar dolar olduğu tahmin ediliyordu.

Bunlarla birlikte sahte bir özdeşleşme bağlamı kimlik arayışıyla da betimlenmesi mümkün olan futbol; aynı zamanda müthiş bir propaganda aygıtıdır!

Bu özellikleriyle "milli birleştirici" de olan futbol için Can Dündar'ın şu satırları önemlidir:

"Çok kutuplaşmıştık. Ortak paydalarımızdan uzaklaşmıştık. Kamplara ayrılmıştık. Birlikte heyecanlanabilmeye, aynı anda, aynı şeye sevinebilmeye, birbirimize sarılabilmeye susamıştık. Ayrıca başanyaya açtık. Başımız önde dolaşmaktan yılmıştık. Sürekli aşağılandığımız Avrupa karşısında zafere muhtaçtık.

Euro 2008 bütün bu gereksinimlerimize karşılık oldu. Futbolun psikiyatrik işlevini bihakkın ortaya koydu. Müteşekkirimiz..."

İşte tam da bunun için "sınıfsal farklılıklar"ın "nötralizasyon'u ve 'izalesi' için futbol egemenlerin büyük değer biçtiği bir müsekkim, uyuşturucudur...

Evet, evet bunu için Milli Takım'a Euro 2008'deki yan final yolunda iş dünyasından destek geliyor; TFF Başkanı Hasan Doğan'ın projesine destek istemesiyle başlayan süreç Türkiye İhracatçılar Meclisi de katılıyor. Futbol endüstrisinin gelişimi için yardım sinyali

li veren TİM Başkanı Oğuz Satıcı "Başarı toplumun çimentosu. Harcı katmak görevimizdir" diyor!

Burjuva devletin doğrusal bir müdahale aracı olarak futbol, aynı zamanda burjuva "ulusun sembolleri"nden biri oluyorken; bu konuda bakın Erdal Şafak, 'Kimlik ve Futbol' alt başlığında neler diyor: "Milli maçlar tasada ve kıvançta ortaklığın en anlamlı platformu hâline geldi."

Gerçekten de Mehmet Ali Gökçek,[22] meşin yuvarlağın Osmanlı topraklarına geliş öyküsünü ve kurulan ilk spor kulüplerinin savaş ve işgal yıllarında hayatta kalmak için yaptığı siyasi hamleleri anlattığı giriş bölümünün ardından, 'Erken Cumhuriyet Döneminde Futbol' başlıklı ikinci bölümde, ulus inşası sürecinde Kemalist elitlerin 'futbol'a bakışını masaya yatırıyor. Osmanlı'nın son dönemi ve Cumhuriyet'in ilk yıllarında, kimi zaman işgalci, kimi zaman modern rol model kılığında karşımıza çıkan Batılı devletlerle boy ölçüşmek için yeni bir mücadele alanı yaratan futbol, kitlelerin milli bir erek doğrultusunda mobilizasyonu için kullanılıyordu.

Futbolun "dışandaki işlevselliği"nden yararlanan iktidar, 1920'lerin sonlarına gelindiğinde, dönemin baskıcı ve otoriter zihniyetini yansıttak biçimde, oyunun özündeki rekabet ve hırsın, toplumsal harmoni ve birlikteliğe zarar verebileceği kaygısıyla, futbolu ehlileştirilmeye, kontrol altına almaya çalışıyordu. Fakat jimnastik, atletizm gibi dönemin beden terbiyesi politikalarına uyumlu sporlarla ikame edilmeye çalışılan futbol, iktidara inat, kitleleri cezbederek, son sürat toplumsallaşmaya devam ediyordu.

Futbolun geniş halk yığınlarına ulaşarak toplumsallaşması, futbolun 'içerideki işlevselliği'nin de keşfi anlamına geliyordu. Özellikle çokpartili döneme geçişle birlikte, futbolun politikacıların iştahını kabartan popülaritesi, siyaset ile kurduğu mutualist ilişkiye farklı bir boyut katacaktı. Tek parti döneminde, 'yıkıcı ve dejenerer' bir spor olarak konumlandırılmaya çalışılan futbol, 1950'lerden sonra, geniş halk yığınları nezdindeki popülaritesinin etkisiyle, siyasiler için yeni siyasi arayış ve mücadelelerin odağı olacaktı. Kitabın 'Liberalleşen Türkiye'de Futbol'a ayrılan son bölümü, 1980'lerden günümüze, ülkemizin küresel kapitalist sisteme eklenmesi sürecinde, futbolumuzun "show-business"a dönüşerek endüstrileşmesi söz konusu.

Evet, "Milli birlik" manilevelerlerinden birini teşkil eden futbol aynı zamanda da bir tüketim kaldıracıdır...

Örneğin Milli Takım'ın "büyük sevinç yaşatarak" yan finale kadar yükseldiği Euro 2008'de raki satışları da patladı. Türklerin raki tüketimi, Euro 2008'de maç günlerinde 2 katına

çıkarak 3 milyon litreye yükseldi.

Raki pazarının önemli oyuncularından biri olan Mey İçki'nin verdiği rakamlara göre Euro 2008 maçları boyunca, Türklerin raki tüketimi maç günlerinde yüzde 30 arttı. Maçların toplu olarak izlendiği bar, restoran ve alkollü içki tüketilen tüm mekânlarda tercih raki oldu...

Ayrıca İstiklal Bayrak adıyla üretim yapan Batı Emprime Tekstil Ltd. Şti'nin sahibi Mustafa Can, 10 yıldan bu yana ihracat yaptıklarını belirterek, Euro 2008 boyunca bayrak taleplerini karşılamakta zorlandıklarını kaydetti.

2008 Avrupa Şampiyonası'nın, bayrak satışlarının yüzde 100'ün üzerinde artırdığını kaydeden Can, şampiyona boyunca 4 milyon adet bayrak sattıklarını belirtti. Can, "Ürettiğimiz bayrakları sürekli olarak partiler hâlinde uçakla Almanya ve Avusturya'ya sevk ediyoruz. Şampiyonadan önce kimse bayraklarla ilgilenmiyordu" dedi.

Evet, evet futbol 1 milyar dolarlık bayrak ekonomisi yarattı! Bayrağa 20, bahse 70 milyon YTL ödendi.

Türk bahisseverler turnuva boyunca Türkiye'nin oynadığı maçlara yaklaşık 70 milyon YTL'lik kupon yatırdı!

"Durum" yani futbolun işlevi "kabaca" bunlar; ama bu kadar da değil!

IV.1) FUTBOLUN GIDASİ: İRKÇILIK, MİLLİYETÇİLİK!

Bir de ırkçılık, milliyetçilik var!

Görmeyen, bilmeyen yok; futbol, milliyetçiliğe de maço kültüre de çok yakın ve çok açık bir spor dalıdır.

Bu özelliğiyle futbol, tüm faşist sistemler tarafından, halkı totalitarize etmek adına kullanılmış ve genel olarak bunda başarıya da sağlanmış. Aynen bizim coğrafyamızda olduğu gibi... İttihat Terakki dönemi kalıntısı Türk-İslâm sentezinin kitlelere dayatılmasında, militer değer yargılarının içselleştirilmesinde ve milliyetçiliğin, sovenizmin yaygınlaştırılmasında futbol çok önemli bir "silah" olarak kullanıldı bugüne dek. Tüm bunlarla bağlı olarak erkek egemen değer yargıları da çok belirleyicidir Türk futbolunda...

Bunun için de futbol alanlarında milliyetçi, militarist rüzgârlar hâkimdir. Futbol, ordunun tabulaştırılın savaşın kutsandığı böyle bir psikolojik hareket için son derece uygun bir araçtır. Yani futbol âlemi topyekûn milliyetçiliğin, militarizmin batağında...

Evet futbolda milliyetçilik ve ırkçılık giderek yükseliyor. Üstelik de futbol alanlarında yaşanan insanlık dışı pek çok olayın kaynağında, milliyetçiliğin ve ırkçılığın bulunduğu bilinmesine karşın... Milliyetçi motivasyonun başanyaya giden yolda etkili olabileceğini düşünen medya da kışkırtıcı düzeye sürdüğü yayınlarla, adeta yangına benzın döküyor...

Bunun bir örneğini Euro 2008'de

yaşadık!

Örneğin Altan Öymen'e göre, "Sonucu ne olursa olsun, bu Avrupa Şampiyonası da, biz Türkler dahil, Avrupa halklarındaki 'milliyetçilik' eğiliminin yeni bir göstergesi." Soru(n) bu; burada! Diyarbakırspor'un başına getirilenler gibi...

"Dayatılan rekabet ve mutlak kazanma hedefiyle, futbolda geline yer: dayatılan robot rolü"[23] olurken; bu da gün geliyor ırkçılık, milliyetçilik, saldırganlık, linç veya Fatih Terim oluyor...

"Bir fenomen" olarak sunulan milliyetçi Fatih Terim popüler(leştirilen) gündelik kültürün bir parçasıdır!

"Au pays des aveugles les borgnes sont rois/ "Körlerin ülkesinde tek gözlüler kraldırlar," vurgusuyla da betimlenmesi mümkün olan Fatih Terim şahsında "İmparator kültürünün varlık sebebini anlamak, bir zihniyetin değişmesi, memleketin hâl-i pürmelidir." [24] Yani agresifliğin, holiganizmin sıradanlaş(tırıl)ması...

IV.2) HOLİGANİZM İLE MEDYASI

Futbol medyasının "Wes ü warbe/ Yaşa Vavrol!" nidaları arasında, "Evet, evet aynen öyle, finale finale, Viyana'nın fethine! Bu kez Viyana kuşatması 15 Haziran 2008 gecesi işviçre Alpleri'nden başlamış durumda... İki maç sonra finaldeyiz... Şimdi sırada Hırvatistan... Evet, finale finale, Viyana'nın fethine!" veya "Semih'in mucize golüyle yan finaldeyiz; artık Almanlar da bizi durduramaz,"[25] çığırkanlığıyla ve Fatih Terim agresifliğiyle karşımıza dikilen holiganlık; Yılmaz Vural'ın, "Modern zaman gladyatörleriyiz," diye betimlediği şeydir...

İş böyle olunca şu "sonuç(lar)"da kaçınılmazlaşıyor: Türkiye-Hırvatistan maçı sonrası şehir eşkıyalarının yarattığı bilanço: Üçü ağır 27 yaralı. Önemler ve uyarılar, bu suçun yaygın şekilde ortaya çıkmasına engel değil... Hırvatistan maçı sonrası Mersinli Buday Gündoğdu'nun boğazına saplanan kurşun ameliyatla çıkarıldı. İstanbullu İzel Edebalı beynini zedeleyen kurşunla bu hâle geldi. İzmirli Murat Can Erdik'in başına "kutla"ları izlerken kurşun geldi, şans eseri hayatta. Kahramanmaraş'ta evinin damında vurulan Gülperi Alcı göğsünden ameliyat oldu...

V) TÜRKİYE FUTBOLUNUN EKONOMİK ÇEHRESİ

Türkiye'deki spor endüstrisinin büyüklüğü 2 milyar dolara yaklaşırken; 2009-2010 yı-

27 SPOR İNSANININ YILLIK GELİRİ
122.8 MİLYON TL [26]

SPORCU	TAKIM	SPOR DALI	YILLIK KAZANÇ (milyon TL)
HİDAYET TURKOĞLU	TORONTO	BASKETBOL	16.585
MEHMET OKUR	UTAH JAZZ	BASKETBOL	13.95
EMİRE BELOZOĞLU	FENERBAHÇE	FUTBOL	7.525
NIHAT KAHVECİ	BEŞİKTAŞ	FUTBOL	6.45
GÖKDEMİR KARADENİZ	RUBIN KAZAN	FUTBOL	6.45
MEHMET AURELIO	REAL BETIS	FUTBOL	5.805
TUNCAY SANLI	MIDDLESBRUGH	FUTBOL	5.5
MUSTAFA DENİZLİ	BEŞİKTAŞ	TEKNİK DİREKTÖR	5.375
MEHMET TOPUZ	FENERBAHÇE	FUTBOL	4.945
MERT NOBRE	BEŞİKTAŞ	FUTBOL	4.8
SERVET ÇETİN	GALATASARAY	FUTBOL	4.3
VOLKAN DEMİREL	FENERBAHÇE	FUTBOL	4.3
MEVLÜT ERDİNÇ	PSG	FUTBOL	4.3
GÖKHAN ZAN	GALATASARAY	FUTBOL	3.87
FATİH TEKKE	ZENİTH	FUTBOL	3.655
ERHAN İLYASOVA	BARCELONA	FUTBOL	3.225
RUŞTU RENÇBER	BEŞİKTAŞ	FUTBOL	3.225
FATİH TERİM	MİLLİ TAKIM	TEKNİK DİREKTÖR	3.12
ŞENOL GÜNEŞ	FC SEUL	TEKNİK DİREKTÖR	3.08
OKTAY MAHMUTİ	BENETTON	KOÇ-BASKETBOL	2.15
MURAT DİDİN	DB SKYLINERS	KOÇ-BASKETBOL	2.15
KEREM TUNÇERİ	EFES PİLSEN	BASKETBOL	2.015
ENGİN ATAMAN	EFES PİLSEN	KOÇ-BASKETBOL	1.5
ÜMIT KARAN	ESKİŞEHİRSPOR	FUTBOL	1.2
KAYA PEKER	EFES PİLSEN	BASKETBOL	1.24
SERKAN ERDOĞAN	TÜRK TELEKOM	BASKETBOL	1.085
NESLİHAN DEMİR	VAKİFBANK GÜNEŞ SİGORTA	VOLEYBOL	1

2007-2008 SEZONUNDA 18 TAKIM
İDDİA'DAN NE KADAR KAZANDI? [27]

KULÜP	GELİRİ (milyon TL)
ANKARASPOR	2.9
ANTALYASPOR	2.7
BEŞİKTAŞ	3.1
BURSA SPO	3
İSTANBUL BÜYÜK BELEDİYE	2.7
DENİZLİSPOR	2.9
ESKİŞEHİRSPOR	2.7
FENERBAHÇE	3.2
GALATASARAY	3.4
GAZİANTEPSPOR	2.6
GENÇLERBİRLİĞİ	2.8
HACETTEPE	2.8
KAYSERİSPOR	2.8
KOCAELİSPOR	2.7
KONYASPOR	2.9
ANKARAGÜCÜ	2.7
SIVASSPOR	3
TRABZONSPOR	2.7

KİMİN GÖĞÜS REKLAMI NE KADAR?
4 BÜYÜKLERDE LİDER BEŞİKTAŞ [28]

KULÜP	GÖĞÜS REKLAMI	YILLIK ÜCRET (milyon pound)	SÜRE (yıl)	TOPLAM ÜCRET (milyon pound)
BEŞİKTAŞ	COLA TURCA	4	3	12
FENERBAHÇE	AVEA	3.7	3	11.1
GALATASARAY	TÜRK TELEKOM	10	10 (statü sınırlı reklam)	40-50
TRABZONSPOR	TÜRK TELEKOM	3	3	5

HANGİ KULÜBE KAÇ FIRMA
DESTEK VERİYOR? [29]

KULÜP ADI	SPONSOR SAYISI
ANKARASPOR	5
ANTALYASPOR	30
BEŞİKTAŞ	20
BURSA SPO	14
DENİZLİSPOR	11
İSTANBUL BÜYÜK BELEDİYE	10
ESKİŞEHİRSPOR	15
FENERBAHÇE	13
GALATASARAY	15
GAZİANTEPSPOR	6
GENÇLERBİRLİĞİ	9
KAYSERİSPOR	3
ANKARAGÜCÜ	3
SIVASSPOR	6
TRABZONSPOR	19
KONYASPOR	14
KOCAELİSPOR	6
HACETTEPE SPO	5

lında Turkcell Süper Lig'de mücadele eden 18 kulüp performans primi, şampiyonluk ödülü, sıralama payı ve lige ayak bastı parası olarak dağıtılan yayın gelirinden toplam 240 milyon lira kazandı.

4 büyükler eski şampiyonlukları adına aldıkları primlerle kasasını doldururken, Fenerbahçe 2009-2010 sezonun gelir şampiyonu oldu. Fenerbahçe ödülleriyle kasasına 22 milyon lira para koydu. Galatasaray Sportif Sınai ve Ticari Yatırımlar, 28 Şubat 2010 tarihinde sona eren 1 Haziran 2009-28 Şubat 2010 ara döneminde 64.4 milyon lira net kâr açıkladı. Fenerbahçe Sportif Hizmetler Sanayi ve Ticaret ise, aynı dönem için 37 milyon 919 bin 143 lira net kâr açıkladı.

Trabzonspor Sportif de, aynı dönemde 20.1 milyon lira net kâr açıkladı.

Bunlarla birlikte 2008 yılında Süper Lig, 727 milyon 875 bin Avroluk değeriyle Avrupa'nın en pahalı altıncı ligi ve ligin en pahalı takımı ise 116 milyon 700 bin Avroluk değeriyle Galatasaray oldu... Galatasaray'ı 106 milyon 500 bin Avro ile Fenerbahçe ve 76 milyon 850 bin Avro ile de Beşiktaş izliyor. Ligin piyasa değeri en düşük takımı 18 milyon 125 bin Avro ile Antalyaspor olurken, ligin en pahalı takımı ile piyasa değeri en düşük takımı arasında 98 milyon 575 bin Avro fark bulunuyor.

2008-2009 sezonunda Turkcell Süper Lig maçlarının ortalama izleyici sayısı 14 bini geçti. Süper Lig Avrupa'nın en çok taraftar çeken 8'inci ligi olurken, kulüplerin loca ve kombine gelirleri dışında maç günü hasılatı 86 milyon TL'ye ulaştı. UEFA'nın finansal raporuna göre Avrupa'da 105 milyon adet bilet kesildi.

Kartal Yuvası'nda forma satışları yüzde 400 arttı. Feneriumlarda üç ayda 450 bin forma satıldı. Galatasaray'ın mor forması taraftarların yoğun ilgi gördü. Üç ayda 450 bin Fener forması satıldı.

Cep telefonu operatörü Avea'nın dört büyük kulüple mobil telekomünikasyon işbirliğinin projesi olan GSM hatları beş ayda 80 bin aboneye ulaştı. Fenerbahçe Kulübü'nün hattı Fenercell 47 bin ile en fazla aboneye ulaşırken GSMobile 27 binde kaldı. Faaliyete geçen TrabzonCell de on günde 5 bin abone topladı.

Bunların yanında 2008 yılında Türkiye Futbol Federasyonu tarafından forma sponsorluklarına eklenen sort reklamları kulüplerin gelirlerini katladı. Bu uygulamadan ilk yararlanan Kocaelispor ve Antalyaspor gelirlerini yüzde 15-25 arasında artırdı. Ankaraspor ise takımın internet sitesinin adını şortlarına taşıdı.

Ayrıca 2008-2009 futbol sezonunda Turkcell Süper Lig'deki 18 kulübe 20'ye yakın sektörden 100'den fazla firma sponsor oldu. Bu sponsorluklarda telekomünikasyon, gıda, içecek ve hazır giyim sektörleri başa çekerken bankacılık, finans ve turizm sektörlerinin de ağırlığı artıyor.

İstanbul Serbest Muhasebeci Mali Müşavirler Odası'nın (İSMMMO) 'Derbi Ekonomisi' araştırmasına göre, Türkiye'de yıllık 1 milyar lirayı (500 milyon Avro) bulan futbol ekonomisinin yüzde 2.5'i yalnızca derbilerdeki bilet ve taraftar mağazası satışlarından oluşuyor. Dört büyük kulüp taraftar mağazalarından da 6.5 milyon lira satış geliri elde ediyor.

'Derbi Ekonomisi' araştırmasına göre, dört büyükler derbi maçlarda yenilse de, ekonomik olarak kazançlı çıkıyor. Dört kulübün 12 derbideki bilet satışından kazancı 17 milyon lira tutarında.

Araştırmaya göre sırf statlara gitmek için bütün bir sezon boyunca 388 bin kişi hareket hâlinde. 2009-2010 sezonunda süper ligdeki 16 takıma yaklaşık 220 milyon lira yayın geliri dağıtılacak...

Derbilerde en çok Fenerbahçe taraftarı alışveriş yapıyor. Fenerbahçe'nin Türkiye genelinde 64 Fenerium mağazası bulunuyor. Normal zamanlarda Fenerium'ların toplam günlük cirosu 100 bin lirayı bulurken, Fenerbahçe-Galatasaray derbisinin oynandığı 25 Ekim 2009'da Fenerium'ların günlük cirosu 600 bin liraya çıktı. Fenerbahçe'nin bir sezonda altı derbi oynadığı düşünüldüğünde, derbi günlerinde toplam 3 milyon liralık lisanslı ürün sattığı ortaya çıkıyor.

Bu büyük meblağlara eklenmesi gereken bir de, 4 saat süren 161 turluk rekor ihalenin ardından futbol yayın haklarını 2014 yılına kadar 2.2 milyar dolarla satan Türkiye Futbol Federasyonu'nun yayın gelirleridir...

Türkiye Futbol Federasyonu tarafından 2010-2011, 2011-2012, 2012-2013 ve 2013-2014 yıllarındaki dört sezonu kapsayacak maç yayın ihalesini yıllık 321 milyon dolarla Çukurova Grubu'na bağlı Digitürk kazandı. İhalenin Digitürk'e dört yıllık faturası, vergilerle birlikte 1 milyar 968 milyon dolar oldu.

Böylelikle naklen yayın değeri yüzde 2 bin 300 arttı. TFF Başkan Vekili Lutfi Arnoğan, Türk futbolunun havuz sistemi sayesinde değer kazandığını söyledi. Arnoğan, Türkiye'de futbolun endüstrileşme sürecine bakıldığında, 15 yılda nereden nereye geldiğinin görüleceğini kaydederken, "Havuz sisteminin uygulanmaya başlandığı 1994'te 7.2 milyon dolar değer yaratılan naklen yayın konusu, 2009-2010 sezonunda 160 milyon dolarlara ulaşarak, yüzde 2 bin 300'lük artış gerçekleştirdi" dedi.

Bu madalyonun bir yüzü; öteki de şu: Kulüpler büyük umutlarla getirdikleri yabancı teknik direktörleri göndermek için servet ödüyor; borçlanıyor...

Sosyal Güvenlik Kurumu'na 71 milyon lira borcu olan 279 spor kulübünün 123'ünün yapılandırmaya gittiğini söyleyen Çalışma Bakanı Ömer Dinçer, 48 spor kulübünün üst düzey yöneticileri hakkında icra takibi başlatıldığını söyledi

Borçlu kulüplerden bazıları şöyle: Ağrıspor, Adıyamanspor, Antalyaspor, DSİ Spor, Sökespor, Aydınspor, Bandırmaspor, Balıkesirspor, Bakırköy, Zeytinburnu, İstanbulspor, Beşiktaş, Sarıyer, Galatasaray, Dardanel, Diyarbakırsor, Elazığspor, Erzurumspor, Eskişehirspor, İstanbul Motor sporları, Gümüşhane Doğan Spor, İzmit Yelken Kulübü, Balıkkadamlar Kulübü, Kayserispor, Mersin İdman Yurdu, Etimesgut Belediyespor, Sakarya Spor,

Samsunspor, Anadasspor, Adana Demirspor, Altay, Karşıyaka, Ankaragücü, Çankaya Belediyesi Gençlik Kulübü, Polis Akademisi, Vanspor, Yozgatspor.

VI) MARX, MARKSİSTLER VE SPOR

Bu durumda spor üzerine yazan Marksist yazarların en çok etkilendikleri görüş, haklı olarak Karl Marx'ın din kuramıdır. Gerçekten de Marx'a göre din bilindiği gibi "vicdansız bir dünyanın vicdanı" rolünü üstlenmiş olup "Kitlelerin [acılarını] uyuşturarak azaltan ve onları uyutan anlamında] afyonudur".

Birçok Marksist yazar bundan yola çıkarak (ve tatil günlerinde tapınaklardan çok stadyumların, spor salonlarının oluşuna bakarak olmalı) çağdaş toplumda dinin yerini sporun almakta olduğunu düşünmüştür. Görüşlerini geçmişte dinin gördüğü işlevi günümüzde sporun üstlendiği varsayımı üzerine geliştirmişlerdir.

Örneğin Antonio Gramsci (1891-1937) Marksçlığa ideoloji konusunda "hegemonya" ve (sınıflar arası ödünleşme ürünü) "tarihsel blok" kavramlarını kazandırmıştı. Hegemonya kuramına göre, kapitalist toplumda yönetici sınıflar ya da "önder" (eski Yunanca'da "hegemon") konumunda bulunan gruplar, toplumdaki konumlarını (ekonomik ve askeri yollar yanı sıra, hatta onlardan çok) belli bir sınıftan yana "kültür" yaratmış olmalarına borçludur.

Erklerini bu kültürü öteki sınıflara benimseterek (içselleştirmelerini sağlayarak) yürütürler. Bu bedenleri olmaktan çok kafaları boyunduruğa sokan hegemonya [önderlik + egemenlik] son kertede boyun eğdirilen sınıfların sömürülmesine yarar. Söz konusu hegemonya, kilise, eğitim, siyasal kurumlar yanı sıra spor yoluyla sağlanır.

Böyle bir kuram, spor kuramına uyarlandığında, yöneticilerin (yönetenlerden koparabilecekleri bazı ödünlere nedeniyle) her zaman sömürülmeyp bazı durumlarda kazançlı çıkabildikleri anlamına gelir. Ayrıca sporun, (ideolojinin öteki alanları gibi) altyapıdan "görece özerk" olabileceği düşüncesine varacak yolları açmıştır. Louis Althusser (1918-1990) de bilindiği gibi, devletin baskı aygıtlarından farklı olarak "İkna aygıtları" dediği kurumdan söz eder. Sınıf egemenliğini pekiştiren maddesel pratikler [somut ilişkiler] olarak gördüğü bu aygıtlar takımı arasında (eğitim, sendika, din gibi kurumlar yanı sıra) görünüşte sivil (devlet dışı) olan (aslında olmayan) spor kurumunu da saymıştır.

İdeolojiyi "öznenin gerçeklikle kurduğu düşsel ilişki" olarak betimleyen Althusser'in bu katkısı da sporun, onu "insanlık kadar eski kolektif oyunlardan ve yarırcı ya da savaşçı etkinliklerden, yani avdan, dinsel törenlerden" ayıran bir özelliğe sahip olduğu görüşüyle başlar. Bu, "bir kurum olarak spor, kapitalist üretim biçiminin doğduğu İngiltere'de, çağdaş endüstri döneminin başında" ortaya çıkmış olmalıdır.

Dolayısıyla spor "başından beri bir sınıf pratiği" sayılır. Burjuvalar için aylak zaman etkinliğidir. Proletaryaya çalışma gücünü yeniden kazandırma yoludur. Emperyalizmle birlikte spor, Britanya'da, ticaret malları ve toprakları donatılmış tekneler yanı sıra, Hindistan, Güney Afrika gibi sömürgelere dışsılatılmıştır. Spor ilişkileri, bire bir kapitalist üretim ilişkilerine denk düşer. Spor kapitalistleri, sporcuları ücretli işçiler durumuna düşürmüşlerdir. Sınıf savaşımı, kulüpler içinde bu iki yan arasında sürüp gitmektedir. Ancak son çözümlenmede spor, sınıf savaşımını örterek, yeryüzündeki hemen tüm toplumsal formasyonlarda halkın yeni bir afyonu işlevini görmektedir. Yönetici sınıfın ideolojisini pekiştirirken, halkı marşlarla, bayraklarla uyutmaktadır.

Spor dünyasındaki yozlukların reformlarla düzeltilmesinin önalağı yoktur. Çünkü bunlar kapitalist üretim ilişkilerinin ürünüdür. Dolayısıyla spor kurumu da kapitalist devlet gibi ortadan kaldırılmazdır.[33]

Ek olarak; spor dalından çok daha fazla anlam taşıyan/yüklenilen futbol oyunu özellikle yoğunlaşırsak: Popüler futbol kimliği, diğer toplumsal anlam ve özelliklerden bağımsız bir şekilde varolmasa da tekil anlamlara indirgenemeyecek bir özerkliğe sahip görünmektedir. Bu anlamıyla birçok kimliğin destekleyici alt kimliği olarak görüle bile bazen kitleler için belirleyici üst kimlik anlamı kazanabilmektedir.

Bu çerçeveden bakıldığında futbolun "kutsallık" kazandığını söylemek abartı olmayacaktır, İngiltere'deki Liverpool futbol takımının taraftarlarının bir kısmının öldükten sonra küllerinin Anfield Stadyumu'na serpilmesi geleneğinin bu kanaate güzel bir örnek oluşturduğu düşüncesindeyiz. Stadyumların 'mabed' hâlini aldığı yerlerde futbol maçı, takım renklerini taşıyan özel kıyafet ve aksesuarları, takım renklerine boyanmış yüzler vb. ile büyük bir kabile ayinini andırmaktadır. Umberto Eco'ya göre "Futbol, günümüzün en yaygın dini, batıl inancıdır."

Ne gariptir ki, insanlara, kapitalizmin yarattığı tek tip yaşam formunun dışında bir eğlence sunmak adına ortaya çıktığı düşünülen futbol, kapitalizmin tek tip yaşam tarzının pekiştiricisi olmuştur. Zira popüler futbol kültürü, kapitalizmin hayat tarzının anlamsızlığını unutturmak için bireylerin içinde kendilerini anlamı ve değerli hisset-

tikleri başka bir dünyadır. Burada önemli vurgu kitlelerin değersizliğine yapılmalı. Kitlelerin önemli bir kısmının aşağılık kompleksi içinde ve kendilerini değersiz hissettikleri az gelişmiş ülkelerde futbola verilen değer had safhaya çıkmıştır. Özellikle ekonomik anlamda geri kalmış ülkelerde futbolun gelişmesinin nedenlerinden biri de budur.

Yüklenen anlam itibariyle paradoksal bir yapıya sahip olmasına rağmen kitleler üzerindeki etkileyciliği, egemen güçlerin futbolu, oluşturmak istedikleri toplum-sal/siyasi yapılanmayı destekleyici bir araç olarak kullanmalarını kolaylaştırmaktadır. Özellikle milliyetçi/ulusalçı söylemin yeniden üretilmesinde egemenlerin öncülleri arasında önemli bir yer tutan futbol kültürü tam da bu noktada paradoksal söylemleri kanıksamıştır. Bir yandan futbolun (çoğu spor dalı için aynı söylem kullanılır) "kitleleri birleştirici/kaynaştırıcı" bir spor dalı olarak dünya barışına ve kültürler arası kaynaşmalara pozitif katkı sağladığı iddia edilirken, diğer taraftan "rakip" takımlar ve dolayısıyla "rakip" taraftarlar düşman olarak gerektiğinde öldürülmeyi hak eden "ötekiler" şeklinde karşımıza çıkarılmaktadır.

Futbola endüstriyel bir yapı kazandırılması dünyadaki egemen güçlerin sosyal/siyasal hedeflerinden bağımsız olarak düşünülemez. Endüstriyel ve dolayısıyla da kurumsal bir yapıya sahip olan bu oyuna biçilen sosyal rollerden biri ve en önemlisi de etilediği kitlelerin uyusturucusu olmaıtır.

Modern yaşam tarzının insanın sosyal ihtiyaçlarına yönelik yarattığı kaçınılmaz boşluğu sanal olarak doldurmasının yanı sıra ekonomik ve siyasi gelişmelere karşı bireyleri duyarsız veya unutkan kılmının en önemli aracı olmuştur futbol.[34]

VI.1) FUTBOLU "OLUMLUYAN" OLUMSUZLUKI

Buraya kadar değinilenlere karşın hâlâ "bir mersiye olarak Çarşı!" veya "Futbolso!" söylencelerine takılan olumsuzluklara gelince...

"Evet, tribünde solculuk olur. Sadece sol simge ve pankartları kullanarak değil, tribünün hayatın içinde bir an olduğunu unutmadan, orada buraya geldiğin insanlarla iletişim kurarak, karşı karşıya geldiğin polisle mücadele ederek, izlediğin 'oyun'un kuruluşuna dair bir algı geliştirerek, bulunduğu yerden-kendi hayatından bir dönüşüme katkı sunabilirsin. Hareketi bir öncül değil ama yaparken ürettiğin bir akış olarak görüp, süregelen akışı tribün yoluyla da kesebilirsin. Bunları yaparken sana gülüp geçenlere de, 4 Eylül 2009 tarihli Adana 5 Ocak Stadı fotoğraflarını hediye olarak gönderebilirsin!,"[35] gibi "büyük lafları"n hayatta hiçbir karşılığı yoktur! Ne dersiniz deyin; futbol, egemenin oyunudur! Sermayenin, azami kârın, sermaye birikimi amaçlı yatırımın oyunudur!

Kitle psikolojisinin biçimlendirildiği oyunudur! Hem de "Sen de mi 'Kitsch' oldun St. Pauli?!"[36] çığlıklarını attıran bir oyundur!

Soru(n), bu oyunun oyununa, "gerekçesi" ne olursa olsun, gelmemek, futboldan "sol" bir "estetik" üretme konusunda nafile çabalara girişmektense, onun kapitalist sisteme ne amansız ve ayrılmaz tarzda entegre olduğu konusunda durmaksızın kafa yormak ve onu yorulmaksızın bu yönüyle teşhir etmektir!

16 Haziran 2010 12:51:07, Ankara.

NOTLAR

- Andre Gide.
- "Fener En Çok Kazanan 19'uncu Kulüp", Radikal, 13 Şubat 2009, s.6.
- "2.7 Milyar Avro'luk Yıldız Savaşı", Sabah, 7 Haziran 2008, s.8.
- "Ada'da Arap Rüzgânı Esecek", Cumhuriyet, 4 Eylül 2008, s.20.
- Ceyhun Kuburlu, "TOBB Fransız Modeli Önerdi", Hürriyet, 24 Haziran 2008, s.8.
- Ceyhun Kuburlu, "En Çok Kazanan 50 Futbolcu 320 Milyon Avro'yu Yakaladı", Hürriyet, 17 Şubat 2010, s.12.
- Alâeddin Şenel, "Eleştirel Spor Kuramları", Bilim ve Gelecek, No:53, Temmuz 2008, s.6-10.
- Ceyhun Kuburlu, "FİFA Rekor Kırdı, Dünya Kupası 32 Takıma 420 Milyon Dolar Aktaracak", Hürriyet, 30 Mayıs 2010, s.26.
- "Dünya Kupası'na 100 Bin Fahişe", Şok, 5 Haziran 2010, s.1.
- "Ligin En Pahalı Takımı Galatasaray", Radikal, 14 Kasım 2008, s.23.
- "Denizli 1.9 Milyon Avro'ya 2 Kupa Aldı, Aragones 3.5 Milyon Avro'ya 4'üncü Yaptı", Hürriyet, 1 Temmuz 2009, s.9.
- Metin Kurt, "Futbol Arsaada Güzel ve Temiz, Borsada Çirkin ve Kirli...", Evrensel, 30 Ekim 2008, s.14.
- Ceyhun Kuburlu, "Avrupa Futbolu Krizden Etkileniyor Kulüpler Dikkat! İ Harcama Yapsın", Hürriyet, 19 Ekim 2008, s.11.
- Ceyhun Kuburlu, "2010 Dünya Kupası'nda 32 Takım 7 Markayla Kapıçacak", Hürriyet, 5 Haziran 2010, s.32.
- İrfan Donat, "Transfer Sımsarları Hiç Kaybetmiyor", Sabah, 1 Ocak 2010, s.10.
- "Liverpool 'Göğüs Liginde' Süper Lig'i Ezdi Geçti", Milliyet, 18 Eylül 2009, s.9.
- "Ekonomiler Yaşıyor", Cumhuriyet, 13 Haziran 2010, s.13.
- "Devler 3.9 Milyar Avro Ciro Yaptı, İlk Sıra Real Madrid'in", Radikal, 3 Mart 2010, s.4.
- "Fenerbahçe Avrupa Değer Liginde 20'nci Oldu", Hürriyet, 10 Kasım 2009, s.11.
- "Avrupa Futbolu 14 Milyar Avro'yu Buluyor, Kara Para İzli Görülüyor", Hürriyet, 23 Ekim 2009, s.9.
- Nazif Gürdoğan, "Futbol Kulüpleri Kapatılsın", Yeni Şafak, 4 Mart 2009, s.8.
- Mehmet Ali Gökaçtı, "Bizim İçin Oyna" Türkiye'de Futbol ve Siyaset, İletişim Yay., 2008.
- Mehmet Özyazanlar, "Başka Türlü Bir Futbol Mümkün", Evrensel, 25 Ağustos 2009, s.14.
- Kıvanç Koçak, "Terim Sadece Terim Değildir", Radikal Hafta Sonu, 31 Ekim 2009, s.3.
- Hasan Cemal, "Finale Finale, Viyana'nın Fethine!", Milliyet, 21 Haziran 2008, s.23.
- "Hido ABD'yi Mevlüt Fransa'ya Salladı", Hürriyet, 12 Temmuz 2009, s.7.
- Ceyhun Kuburlu, "İddia'da Kulüplerin 153 Milyon Lirası Uçtu Federasyon Alarmı Geçti", Hürriyet, 31 Temmuz 2009, s.9.
- "Liverpool 'Göğüs Liginde' Süper Lig'i Ezdi Geçti", Milliyet, 18 Eylül 2009, s.9.
- Ceyhun Kuburlu, "Sponsorlar Yanışa Girdi, 100'den Fazla Şirket 18 Takımı Destekledi", Hürriyet, 8 Temmuz 2009, s.10.
- "Büyükler Kapıştı, 12 Maçta Kasaya 17 Milyon Lira Girdi", Sabah, 1 Aralık 2009, s.20.
- "Futbol Ekonomisinde Avrupa'ya Ulaştık Anadolu Şampiyon Olur", Hürriyet, 16 Ocak 2010, s.24.
- Coşkun Gülbahar, "Tazminat Futbolun Kamçısı", Cumhuriyet, 7 Haziran 2010, s.18.
- Alâeddin Şenel, "Eleştirel Spor Kuramları", Bilim ve Gelecek, No:53, Temmuz 2008, s.15-19.
- Akın Atalay, "Futbol Kime Hizmet Ediyor?", Haksöz, No:208, Temmuz 2008, s.32-33.
- Yavuz Yıldırım, "Tribünde Solculuk Olur mu?", Radikal İki, 13 Eylül 2009, s.8.
- "Yüreği solda atan futbolseverin takımı olan St. Pauli de artık, 'endüstriyel futbol'dan etkileniyor." (Tanıl Bora, "Sen de mi 'Kitsch' Oldun St. Pauli?", Radikal, 6 Ocak 2009, s.17.)

Yunanistan: Avrupa Birliği'nin zayıf halkası

Yunanistan, 15 yaşındaki gencin polis tarafından öldürülmesinden 1,5 yıl sonra yeniden sosyal kargaşalıkların içinde bulunuyor. Bu yılın başlarından bugüne kadar büyük genel grevler gerçekleştirildi. 5 Mayıs'ta Atina ve diğer şehirlerin sokakları ülkenin IMF'nin emrine girmesine tepki gösteren binlerce işçi ve emekçinin öfkesiyle dolu.

IMF'ye başvuru, burjuva sınıfının-sosyal demokrat partilerden, sağ partilere kadar-üzerinde hemfikir olduğu bilinçli bir politik seçenektir. Bu seçenek ülkenin iflastan çıkması gerekçesiyle zorunlu gibi gösteriliyor. Sermayenin ve çok uluslu şirketlerin uluslararası aşırı üretim krizi koşullarında, Yunanistan'ın burjuvazinin finansmanına dayanan ve sonucu büyük bir mali açık olan on yıllık kalkınma modeli de krize girdi.

Burjuvazinin finansmanına (bankacıların, 2004'teki Olimpiyat Oyunları ile özellikle inşaat şirketlerinin, sanayicilerin, silah satıcılarının vb), orta sınıfın, vergi kaçakçılığı ve Doğu Avrupa, Asya ve Afrika'dan gelen binlerce göçmenin sigortasız bir şekilde, ucuz iş gücü olarak sömürülmesiyle desteklenmesi, eşlik etti. Bunlara paralel olarak gergin Türk-Yunan ilişkileri gerekçe gösterilerek bütçenin büyük bir bölümü savunma harcamalarına gidiyor. Dolayısıyla Amerikan, Fransız ve Alman silah sanayicilerinin ve anlaşmalara aracılık eden siyasetçilerin cebine giriyor.

Sonuç olarak kriz; sermayenin birikimini ve çalışanların, özellikle de işçi sınıfının aleyhine ara tabakaların sermaye ile işbirliğini korumaya amaçlayan bir politikanın sonucu olarak meydana geldi. 20 yıldır Yunanistan'ın kalkınma hızı yüksek seviyede seyreitse de, çalışanlar; gelirlerine, çalışma, sosyal güvenlik ve sosyal haklarına karşı saldırılarla karşı karşıya kaldılar. Bütün bu saldırılara karşı güçlü direnişler gerçekleştirildi. 2001 yılındaki büyük grev, o zamanki sosyal güvenlik reformunu rafa kaldırdı. Bu direnişlerin sonucu, özelleştirmelerin engellenmesi, sosyal güvenlik yasalarının,özellikle kamu sektöründe muhafaza edilmesi oldu.

Kapitalist yeniden yapılanmadaki gecikme, Yunanistan hükümetinin IMF'ye başvurusundaki en büyük etkeni oluşturuyor. 20 yıldır bu yasalara geçiremediler ve şimdi IMF yoluyla kısa bir sürede bunları geçirmeye çalışıyorlar. İflas tehlikesi ise bir manipülasyondan ibarettir. IMF'nin kendi verilerine göre Yunanistan'ın toplam borcu, Gayri Safi Milli Hasılası'na (GSMH) göre % 179 iken Hollanda'nın % 234, İrlanda'nın % 222, Belçika'nın % 219. Yunanistan'ın yabancılara GSMH'nin % 89,5'i oranında borcu varken, İrlanda'nın % 414 oranında borcu var!

IMF'ye başvurunun nedenleri açık: sermayenin çalışanlara karşı genel bir saldırısı için. Toplu sözleşmelerin ve en alt yevmiye oranının kaldırılmasıyla, çalışanların yaşam düzeyinin sınırı en dibeye indirilecek. İşten çıkarmada sınırların kaldırılması, işsizliği boyutlandırarak ve işten atılma korkusuyla işçilerin iş disiplinine tabii tutulmasını sağlayacak.

Emeklilik, 40 yıllık çalışmadan sonra 67 yaşına gelen emekli için sıradan bir yardım olacak. Bugün sermayenin palazlanması için, işçi sınıfının ve diğer halk tabakalarının sefilliği pahasına uygun koşullar oluşturuluyor. Şimdi binlerce küçük ölçekli işletme kapanmış durumda. Köylülerin büyük bir kısmı tarlalarını terketme eğiliminde.

Öte yandan Yunanistan, bugün diğer AB ülkelerine de yayılacak olan işçi karşıtı önlemlerin denenmesi için bir laboratuvar durumunda. Bu bakış açısıyla, burada bugün yaşananlar, bütün Avrupalı işçileri de ilgilendirmektedir.

Bütün bu genel saldırılara karşı tepkiler artacaktır. Yunanistan, tarihinde büyük halk ayaklanma ve mücadelelerinin olduğu bir ülkedir. Hakim güçler, ezenlerin artık eskisi gibi yönetemediği ve ezilenlerin artık eskisi gibi yönetilmek istemediği bir noktaya gelmekten korkuyorlar. Bu koşullar altında devrim üsttekiler için kabus alttakiler için umut olmaya devam ediyor.

Şu veya bu şekilde Yunanistan AB'nin en zayıf halkası. Yunan soluna ve özellikle de anti-kapitalist devrimci güçlere düşen görev, halkın hoşnutsuzluğunu devrime seferber etmektir.

*Tarihçi-yazar

Munzur Doğa ve Kültür Festivali'nin 10.'su gerçekleşti

10. Düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali geçmiş yıllara göre daha sönük gerçekleşti. Merkez programına ilginin geçen yılara göre daha az olduğu festivalin ilçe programları ise merkez programına nazaran daha canlı geçti

Dersim Merkez etkinlikleri 29 Temmuz (1.Gün)

Dersim'de "İkinci 38'e Hayır, Kültürümüz, Kimliğimiz, İnançımız ve Munzur'umuzla Özgürleşelim" şian ile bu sene 10. düzenlenen Munzur Doğa ve Kültür Festivali'nde on binler bir araya gelerek, devletin Dersim üzerindeki saldırılarına "dur" dedi.

Festival, il dışından gelenlerin Turuşmek Köyü'nde karşılanması ile başladı. Saat 11.00'da gerçekleştirilen karşılanmanın ardından Dersim il merkezine gelindi. Yeraltı Çarşısı'nın üzerinde toplanan kitle buradan "Munzur özgür olacak", "Munzur darda Dersim isyanda", "Susma haykır barajlara hayır", "Seyit Rıza torunu, Munzur'un oğluyuz" sloganları eşliğinde yapıyı tamamlayan Seyit Rıza Parkı'na bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Seyit Rıza Parkı'nın açılışıyla birlikte festival meşalesinin yakılmasının ardından tertip komitesi adına Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin konuşma yaptı.

Stadyum etkinliğinde ise sırası ile Dersim Belediye Başkanı Edibe Şahin, DEDEF Genel Başkanı Özkan Tacar, BDP milletvekilleri birer konuşma yaptı. Konuşmalarda Hatay Dörtöl'da yaşanan provokasyonların halkı bölmeye yönelik olduğu-

na dikkat çekilerek, yaşanan gelişmelerin kaygı verici olduğu vurgulandı.

Bizler kimiz?

DEDEF Genel Başkanı Özkan Tacar ise "Bizler kimiz, 'Ben sizin hilelerinize baş edemedim bu bana dert oldu, ben de sizin önünüzde diz çökmedim, bu da size dert olsun!' cümlesiyle, düşmanımızı tanıma ve ona karşı duruşumuzun ne olacağını benliğimize ve bilincimize kazıyan Seyit Rıza'nın ve kendini uçurumdan atarak 'düşmana el vermeyen kürdün gelini' Bese'nin torunlarıyız." dedi.

Devrimci önderlerin ve demokrasi mücadelesi verenlerin takipçisi olduklarını belirten Tacar, Dersim'de devlet tarafından yapılan "katliam"ın unutulmadığını dile getirerek, "Dersimlilerin tarihle yüzleşmesi gerekir. Burada 38 katliamının olduğu resmen kabul edilsin" dedi. Konuşmaların ardından Grup Haykırış, Koma Hivran ve Erdoğan Emir'in sahne aldığı etkinlik geç saatlere kadar devam etti.

Seyit Rıza heykeline soruşturma

Dersim 38' katliamında Türk devletine karşı direniş gösteren ve bölgede halkın liderik vasfı yüklediği Seyit Rıza devlet tarafından halen yasaklı statüsünde. Tunceli Valiliği, Seyit Rıza'nın hey-

kelini diktiği için Tunceli Belediyesi hakkında soruşturma açtı.

30 Temmuz (2. gün)

10. Munzur festivalinin 2. günü, kadınların oldu. Dersimli kadınlar Gökkuşağı Kadın Fırını önünde buluşarak Ana Fatma'ya ziyaret gerçekleştirdi. Dersim Alevi dedelerin katılımıyla değişler ve Cem tutuldu. Kadınlar, Belediye Konferans salonunda Sebahat Tuncel, Sibel Özbudun, Av. Devrim Avcı, Birsen Kaya'nın konuşmacı olarak katıldığı "Biz kadınlar tecavüz kültürünü deşifre ediyoruz" başlıklı bir panel gerçekleştirdi. Stadyum'da yapılan konserde ise Ayşe Şewaxi, Esra Öztürk, Ayfer Düздаş ve Aynur Doğan sahne aldı.

31 Temmuz (3. gün)

Festivalin 3. günü, "Kürt sorununda muhataplık konusu ve demokratik özerklik" başlıklı paneli ile başladı. Osman Baydemir (Amed Büyükşehir Belediye Başkanı), Uğur Yeşiltepe (DHF temsilcisi), Eren Korkmaz (Partizan temsilcisi) Şerafettin Halis (BDP Milletvekili), Fevzi Ayber (EMEP MKYK) ve Figen Yüksekdağ (ESP Genel Başkanı)'nın katıldığı paneli bin kişi izledi. Panelde ilk sözü olan Fevzi Ayber Ulusal sorunda muhatap olarak da "Kürt halkının yasal temsilcisi BDP" yi gösterdi.

Şerafettin Halis ise muhatabı "Öcalan, PKK ve BDP olarak gösterdi. Daha sonra söz alan ESP başkanı Yüksekdağ, Kürt sorununda Türkiye cephesinin önemine değinerek, devrimci ve sosyalist hareketlerin eksikliklerine dikkat çekti. Osman Baydemir, demokratik özerkliği anlattı. Kürt halkının artık yönetilmek değil, yönetmek isteğine değindi. Baydemir, zorun zulüm olduğunu, zulmün olduğu yerde direnişin olmasının gayet normal olduğunu söyledi. DHF temsilcisi Uğur Yeşiltepe ise, "Türkiye Cumhuriyeti'nin 85 yıllık tarihi boyunca yok saydığı, imha ve inkar politikaları ile Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını hiçe saydığı bir gerçekliği konuşuyoruz. Ulusal mesele bu topraklarda 'demokratikleşme' sorunudur. Fakat, aynı zamanda demokratikleşmenin hangi ülkede yaşadığımızla alakalı olduğu da gözardı edilmemelidir. Faşist Kemalist iktidarın hakim olduğu bir ülkede, onlardan demokrasi talep etmek düşündürücü." olduğunu söyledi. Ulusal sorunun demokratik bir sorun olduğunu, bu ülkede de demokrasinin devrim sorunu olduğunu ifade eden Yeşiltepe, bu durumun "her şeyi devrime havale etmek" olmadığını, Kürt ulusunun ortaya koyduğu demokratik talepleri desteklediklerini ancak her taleplerini kayıtsız şartsız desteklemenin Kürt ulusuna haksızlık olduğunu, bu dostluk anlayışında olmadı-

ğını ifade etti.

DHF Temsilcisi sözlerini bitirirken Anayasa Referandumu'nu boykot edeceklerini ve tüm halkı boykota çağırarak referandum gününde sandıklara değil sokaklara çıkmaya çağırıldı.

Festivalin üçüncü günü, Stadyumda Koma Hejar (GKM), Volkan Yağan, Bülent Turan, Ento, Kardeş Türküler, Bajar, Suavi konseri ile devam etti.

1 Ağustos Pazar(4.gün)

10. Munzur Doğa ve Kültür Festivali 1 Ağustos pazar günü gerçekleştirilen stadyum etkinliği ile sona erdi. Festivalin son gününde sahneye ilk olarak Grup Vardiya çıktı. Grup Vardiya'nın ardından sahneye çıkan Grup Munzur söylediği ezgiler ve marşlarla alanda coşku yarattı. DHF'nin kitlesel olarak katıldığı stadyum etkinliğinde Kaypak kaya posterleri açıldı. Alanda Kaypakka-ya'nın posterleri açıldığında ise alanda bulunan kitle alkışlarla karşılık verdi. Öte yandan Grup Munzur üyelerine verilen hapis cezasının söylenmesi ile beraber alanda bulunan kitle tarafından bu durum alkışla protesto edildi. Grup Munzur herkesi referandumunu boykot etmeye çağırıldı. Etkinlik Serhado ve Ferhat Tunç un konseri ile sona erdi.

İlçe etkinliklerine binlerce kişi katıldı

Ovacık- Sabah saatlerinde gelen konukların karşılanmasıyla başlayan Ovacık ilçe programı bu sene iki gün olarak gerçekleştirildi. Karşılanmanın ardından gözeler ziyareti ile devam eden program akışı içerisinde Muzaffer Oruçoğlu resim sergisi ve Mehmet Çetin'in şiir dinletisi yer aldı. Akşam etkinlik programı saat 18.00'da Tiyatro İdil'in "Bir Fidanımız ve Gide Gide Nasrettin Hoca" oyunları ile başladı. Grup Yel Değirmeni'nin verdiği müzik dinletisinin ardından Ovacık Belediye Başkanı Mustafa Sangül açılış konuşmasını yaptı. Konuşmasında Dersim'in çektiği acılara, direngenliğine ve bağ eğmeziğine değinen Sangül, Baraj projelerinin ikinci 38' projesi olduğunu söyledi. Konuşmaların ardından ise sahneye sırası ile Grup Düşler Vadisi, Mehmet Ekici, Taylan Yıldız çıktı. Pınar Sağ ve Grup Munzur gecenin geç saatı olmasına karşın alanda bulunan kitle tarafından coşku ile karşılandı. Grup Munzur ve Pınar Sağ'ın söylediği marşlarla kitlenin hep birlikte eşlik etmesi ile devam eden etkinlik Metin Kahraman'ın ezgileri ile son buldu.

2. günde ise çeşitli yerlere yapılan gezilerin ardından akşam etkinliğinde Grup Haykırış, Gürsel Ekici, Ali Haydar Can, Burhan Berken ve İlkey Akkaya'nın verdiği konserlerle festival programı sonlandırıldı.

Mazgirt- Sabah saatlerinde ilçeye gelenlerin karşılanmasıyla başlayan verilen kahvaltı sonrasında köylere ve ziyaret yerlerine geziler gerçekleştirildi. Ardından Mazgirt Belediyesi Kütüphanesi'nin açılış töreni yapıldı. Mazgirt Belediye Başkanı ile festivale katılan şair ve yazarlarla beraber açılış yapılan kütüphanede Grup Yorum kısa bir müzik dinletisi verdi. DHF'nin de çalışmalarıyla katılım gösterdiği festival programı akşam Özgürlük ve Demokrasi Parkı'nda yapılan konuşmalar ve müzik dinletileri ile devam etti. Açılış konuşmasını yapan Mazgirt Belediye Başkanı Tekin Türkel Mazgirt'te varolan eksikliklere dikkat çekerek, bütün sorunları halkla birlikte yöneterek adım adım çözmeye devam edeceklerini söyledi. Halk kütüphanesine desteklerinden ve hediye ettiği tablolardan kaynaklı Muzaffer Oruçoğlu'na teşekkür eden Türkel sözlerini şöyle sonlandırdı; "Biz medyatik sosyalistlerden değiliz. Üreten, üretken ve üretken sosyalistlerdeniz. Onurlu bir halk ve özgür dünya temennisıyla hepinizi selamlıyorum iyi eğlenceler diliyorum." Mazgirt Belediye Kütüphanesi'ne ülke genelinde yaptığı çalışmalar nedeniyle katılanlardan kaynaklı DHF'ye de bir plaket verildi. Geniş katılım sağlanan program sırasıyla sanatçıların sahne almasının ardından sonlandırıldı.

Hozat- Gelen misafirlerin karşılanması ve verilen kahvaltıyla başlayan program öğle saatlerinde müzik dinletisi ile devam etti. Dinleti sonrasında Can Şenliği oyuncuları tarafından "Laz Marks" oyunu sergilendi. Ardından "Osmanlıdan günümüze Dersim Tarihi" başlıklığıyla bir panel düzenlendi.

Konser etkinliği sırasında açılış konuşması yapan Hozat Belediye Başkanı Cevdet Konak "Bir ölür, bin doğarsın. Bizi yok eden yok etmeye çalışan, ırkçı, şoven, faşist baskılara karşı milyonlarca doğacağız. Bizleri topraklarımızdan atabilirler, coğrafyamızdan uzaklaştırabilirler, köylerimize yakabilirler ancak bir araya gelmemize engel olamazlar. Burada olduğu gibi." diyerek, ülke halklarının kardeşliğinden yana her zaman mücadelelerini sürdürdüklerini ifade etti.

Konak'ın konuşmasının ardından sırasıyla Pınar Sağ, Ayfer Düздаş, Ali Baran, Grup Munzur, Emre Saltık, Grup Yorum, Grup Haykırış, Zuhal, Gökçen Kahraman sahne aldı.

Nazımiye- Bu yıl 6'ncısı düzenlenen Düzgün Baba ziyaret günü ve Munzur Doğa Kültür festivali kapsamında Nazımiye'de düzenlenen etkinlik programı coşkulu geçti. Program belediyenin verdiği kahval-

tı ile başladı. Kahvaltının ardından Düzgün Baba ziyaret edildi. Akşam programında ise belediye başkanlarının yaptığı konuşmanın ardından DEDEF başkanı Özkan Tacar konuşma yaptı. Program Kibar, Zele Mele'nin, Emre Saltık ve Ferhat Tunç'un söylediği ezgiler ile son buldu.

Pülümür- 10. Munzur Doğa ve Kültür Festivali'nde bu yıl ilk defa Dersim'in Pülümür ilçesinde program gerçekleştirildi. Pülümür Belediye Başkanı Mesut Coşkun'un açılış konuşmasıyla başlayan program da DEDEF temsilcisi de Pülümür'lülere seslendi. Nurettin Güleç, Kibar Aslan, Mehmet Ekici, Esra Öztürk, Vedat Baran, Gülseren Kılıç ve Bülent Şengül'ün verdiği konserlerle program sona erdi.

Pertek- Festivalin ilk gün etkinliği Pertek Belediye Garajı'nda gerçekleştirildi. Buradaki etkinliğe binlerce kişi katıldı. İdil Çocuk Tiyatrosu'nun gösterisiyle başlayan etkinlikte yerel sanatçı Zeynel Demir türküler seslendirirken Ethem Por, Okan Sevinç ve Sennur Sezer'in şiir dinletisi verdi. Program, Abidin ve Arzu'nun konseriyle son buldu.

DHF, Munzur Doğa ve Kültür Festivalinde yoğun bir faaliyet sürdürdü

23 Temmuz Perşembe günü gerçekleştirilen halk toplantısı ile çalışma takvimini belirleyen DHF, oluşturduğu program dahilinde Dersim'in bir çok köyüne yaygın yayın dağıtımı gerçekleştirdi. DHF'nin çalışmaları şu şekilde gerçekleşti:

24 Temmuz Cuma; Sabahın erken saatlerinde iki ayrı ekip halinde önceden belirlenen köylere ulaşan DHF'liler, halka gazetemizi ve Festival Özel Eki'ni ulaştırdı. Mazgirt bağlı Güneşdere, Kızılçık, Lazvan, Alanyazı, Kavun, Kızılkale köylerinde yoğun ilgiyle karşılanan DHF'liler gerek festivale, gerekse de güncel politik meselelere dair gerçekleştirdikleri sohbetlerde halkın örgütlü gücünün önemine dikkat çekti.

25 Temmuz Cumartesi; DHF faaliyetçileri başlattıkları çalışmalarını 2. Gününde Mazgirt'in Göktepe ve Danaburun köylerinde de sürdürdü.

26 Temmuz Pazar; sabah saatlerinde stant çalışmasıyla başlayan faaliyetle birlikte öğle saatlerinden itibaren Yenimahalle ve Alibaba Mahallelerinde yayın ve festival için çıkartılan özel sayı dağıtımı yapıldı.

27 Temmuz Pazartesi; DHF Dersim'de festival faaliyet programı dahilinde, Dersim merkez, Ovacık, Hozat, Nazımiye, Mazgirt ve Pülümür ilçelerinde stant açarak Dersim ve ilçelerinde yaşanan sorunlarla ilgili sohbetler gerçekleştirdi.

Yapılan çalışmlarda özellikle bölge halkına karşı sistemin saldırılarının pervasızlaşmasının nedeninin Dersim'in devrimci mücadeleye olan emeğinden kaynaklandığı göylen her yerde vurgulanarak, bu gele-

ma yapan DHF festival için hazırlanan özel ekler, gazetemiz, bildiri, broşür gibi materyallerle kitlelere giderek, Dersim'de yapıla barajlardan siyanürlü altın aramaya, hak ihlallerinden Anayasa referandumuna, kadına yönelik saldırılardan Dersim halkının yaşadığı sıkıntılara kadar bir çok konuya değinen söyleşi, sohbetler gerçekleştirdi. Festival öncesi yapılan çalışmalarla birlikte festivale hazırlanan DHF, festival günü ülkenin bir çok yerinden gelen faaliyetçileriyle birlikte festival süresince kitleyle buluşan etkinliklerde yer alırken ayrıca Dersim merkezde Sanat Sokagında "Kadına Yönelik Her Türü Şiddete Karşı, Örgütlü Mücadeleye" şianyla, Ovacık'da ise "Tacize, Tecavüze, Yayla Yasaklarına ve Tüm Hak İhlallerine Hayır" şian ile yürüyüş ve basın açıklamaları örgütledi. Demokratik Kadın Hareketi'nin örgütlediği eylemlerde hak gaspı ve sistemin saldırılarına dikkat çekilirken, saldırıların odağında kadınların yer almasının ise erkek egemen zihniyetin kadına attığı rolden kaynaklandığı belirtilerek, kadınlara kendi davaları için mücadele çağrısı yapıldı. Ayrıca yayla yasaklarına da değinilen konuşmalarda insanların geçim kaynaklarının da sistem tarafından el konularak, bölge halkını mecbur kılmaya çalıştığı dile getirildi.

DHF Festival Süresince Çalışmalarını Sürdürdü
10. Munzur Doğa ve Kültür Festivali kapsamında çalışmalar yapan DHF, festival süresince ilçe ilçe, köy köy çalışmalarını sürdürdü. Dersim merkez ve ilçelere bağlı birçok köyde çalış-